รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๓๐
(สมัยสามัญ สมัยที่สอง)

วันอังคารที่ ๒๘ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

ฉบับสำนักการพิมพ์
ครั้งที่ ๒๐ ถึง ครั้งที่ ๓๓ (สมัยสามัญ สมัยที่สอง) พ.ศ. ๒๔๗๕

สารบัญ

ครั้งที่ ๓๐/๒๔๗๕ (สามัญ) สมัยที่ ๒

๑. ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อตัดและขยายถนนตำบลบ้านโป่ง อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี พุทธศักราช ๒๔๗๕ ๑๕๑๕–๑๕๑๘

๒. ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อตัดและขยายถนน ตำบลสะแกกรัง อำเภอน้ำซึม จังหวัดอุทัยธานี พุทธศักราช ๒๔๗๕ ๑๕๑๘–๑๕๒๑

๓. ร่างพระราชบัญญัติเหมืองแร่ ฉบับที่ ๔ พุทธศักราช ๒๔๗๕ ๑๕๒๒–๑๕๔๔

๔. ร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ตำบลบ้อมปราบศัตรูพ่าย จังหวัดพระนคร พุทธศักราช ๒๔๗๕ ๑๕๔๕

๕. ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อจัดสร้างการชลประทานแควสุพรรณบุรี พุทธศักราช ๒๔๗๕ ซึ่งคณะกรรมาธิการสามัญชุดที่ ๑ ได้พิจารณาเสร็จแล้ว ๑๕๔๕–๑๕๔๖

๖. ร่างพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕ ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว ๑๕๔๖–๑๕๗๖

ทัดภายใน ๑ วัน

กา

ม – หลง ผู้จดรายงาน

มะสุคนธ์ ,,

ชาต ,,

,,

ชมัด ,,

,,

ทร ,,

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๓๐/๒๔๗๙ (สามัญ) สมัยที่ ๒

วันอังคารที่ ๒๙ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๔๗๙

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๓๗ นาฬิกา

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า วันนี้มีสมาชิกมาประชุม ๑๒๕ ท่าน เป็นองค์ประชุมแล้ว ทางรัฐบาลขอเสนอญัตติเพื่อขอเปลี่ยนระเบียบวาระ โดยขอให้นำญัตติที่ ๓–๔ และ ๙ ขึ้นพิจารณาก่อนญัตติอื่น ๆ ที่ปรากฏอยู่ในระเบียบวาระที่ได้แจกไปแล้ว คือให้เอาที่ ๓–๔ และที่ ๙ ขึ้นก่อน มีผู้ใดจะคัดค้านประการใดหรือไม่

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า เป็นอันว่าที่ประชุมอนุมัติตามที่รัฐบาลขอมา เพราะฉะนั้นวาระต่อไปร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อตัดและขยายถนนตำบลบ้านโป่ง อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี พุทธศักราช ๒๔๗๙ ของรัฐบาล

น.ต. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าวว่า รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อตัดและขยายถนนตำบลบ้านโป่ง อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี พุทธศักราช ๒๔๗๙ โดยมีหลักการว่า ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามแผนที่ต่อท้ายพระราชบัญญัติเพื่อตัดและขยายถนน เหตุผลที่คือว่า เป็นที่ทราบกันอยู่แล้วว่าได้เกิดเพลิงไหม้ที่บ้านโป่งเมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน พ.ศ. ๒๔๗๙ และในการที่เกิดเพลิงไหม้นั้น รัฐบาลเห็นเป็นการสมควรที่จะได้ตัดและขยายถนนเสียใหม่ เพื่อจะได้ป้องกันและระงับอัคคีภัย เพื่อการอนามัยและเพื่อการ

ราชการให้สะดวกและรวดเร็วขึ้น จึงได้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นเมื่อวันที่ ๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๗๔ รัฐบาลเห็นเป็นการสมควรที่จะได้ยกพระราชบัญญัติเวนคืนที่ดินตามแผนที่ต่อท้ายพระราชบัญญัตินี้ เพื่อจะได้ดำเนินการต่อไป ข้อที่จะต้องขอแถลงเพิ่มเติมก็คือว่า สภา ฯ นี้ได้รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติให้ทศบาลแห่งนี้ได้กู้เงินไปทำการตัดและขยายถนนซึ่งได้เข้าสู่ระเบียบวาระแล้ว ไม่มีการตัดทอนประการใด เพราะฉะนั้นการออกพระราชบัญญัตินี้ก็ย่อมเป็นการสะดวกและเป็นคุณแก่ราษฎรซึ่งอยู่ในเขตหวงห้ามจะจัดการจำหน่ายที่ดินอะไรมิได้ เพราะฉะนั้นหวังว่าสภา ฯ นี้คงจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป

หลวงนรินทร์ประสาตร์เวช ผู้แทนราษฎรจังหวัดจันทบุรี กล่าวว่า ข้าพเจ้าเห็นว่าพระราชบัญญัตินี้มีประโยชน์ในการที่จะทำให้แผนผังเมืองของบ้านโป่งดีขึ้น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าสภา ฯ นี้ควรจะรับหลักการไว้พิจารณาต่อไป

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนราธิวาส กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติ

หลวงนรินทร์ประสาตร์เวช พ.ต. หลวงเชวงสักดิ์สงคราม รับรอง

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า มีผู้ใดคัดค้านหรือไม่ เมื่อไม่มีจะขอให้ลงมติ ผู้ใดเห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาโปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า เป็นอันรับหลักการไว้พิจารณา

น.ต. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าวว่า เรื่องนี้ได้เป็นที่เข้าใจกันดีแล้ว และอาจารย์ในการ

ฤษฎีกาขึ้นเมื่อวันที่ ๙
วร ที่จะได้ ออกพระราช
เพื่อจะได้ดำเนินการ
ได้รับหลักการแห่งร่าง
ละขยายถนนซึ่งได้เข้าสู่
ะฉะนั้นการออกพระราช
ซึ่งอยู่ในเขตห้วงห้ามจะ
า ๗. นี้คงจะรับหลักการ

จังหวัดจันทบุรี กล่าวว่า
จะทำให้ แผนผังเมืองของ
นี้ควรจะรับหลักการไว้

เธียาส์ กล่าวว่า ข้าพเจ้า

ลวงเชวงศักดิ์สงคราม

หรือไม่ เมื่อไม่มีจะขอ
ราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณา

ลักการได้พิจารณา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ว และอาจารย์ในคณะ

ที่จะทำการแปรญัตติ เวลาเรากี่โมง ก็เป็นเรื่องซึ่งตรงไปตรงมา รัฐบาล
ยอเสนอให้พิจารณารวดเดียว

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้าน ก็ให้พิจารณา
รวดเดียว

เลขาธิการสภา ฯ อ่านว่า ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริม
ทรัพย์เพื่อตัดและขยายถนนตำบลบ้านโป่ง อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี
พุทธศักราช ๒๔๗๕ โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรจัดการเวนคืน
ที่ดินและอสังหาริมทรัพย์อย่างอื่นตามที่ได้กำหนดเขตไว้ในพระราชกฤษฎีกา
กำหนดเขตที่ดิน ซึ่งจะต้องเวนคืน ตำบลบ้านโป่ง อำเภอบ้านโป่ง จังหวัด
ราชบุรี เพื่อตัดและขยายถนน มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า
"พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อตัดและขยายถนนตำบลบ้านโป่ง
อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี พุทธศักราช ๒๔๗๗" มาตรา ๒ ให้ใช้
พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป มาตรา ๓
ให้เวนคืนที่ดินและอสังหาริมทรัพย์อย่างอื่นภายในเขตดังกำหนดไว้ในแผนที่
และบัญชีซึ่งมีรายนามเจ้าของ หรือผู้ปกครองโดยชอบด้วยกฎหมายท้าย
พระราชบัญญัตินี้

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า ตู้ไม่ทันได้ทักทรงมหาดไทยท้วงมา พระราชบัญญัตินี้ในคำ
ปรารภ กฤษฎีกา พ.ศ. อะไรยังไม่มี ข้าพเจ้าเข้าใจว่าจะเป็น
พุทธศักราช ๒๔๗๕ หลังคำว่า "ราชบุรี" ขอให้ท่านดูเรียงประกอบด้วย

น.ต. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย กล่าวว่า วันที่ ๙ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าว
ว่า ในการเรียกชื่อพระราชบัญญัติ เราต้องเรียกชื่อ พ.ศ. กำกับไปด้วย

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ก็แปลว่าเป็น "อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี พุทธศักราช ๒๔๗๙" แก้เป็นอย่างนั้น

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่า กับมาตรา ๓ ที่ผ่านมาด้วย เมื่อกรมทรัพยากรธรณีได้ทำมาในพระราชบัญญัติเวนคืนที่ห้าฉบับที่ส่งไปยังกรรมาธิการนั้น กรรมาธิการได้ตัดคำว่า "ที่ดินและ" ในบรรทัดแรกออก อ่านได้ความว่า ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ภายในเขต แล้วในมาตรา ๓ ต่อท้ายมา เราได้ระบุชื่อเจ้าหน้าที่ที่จะต้องเวนคืนให้ตรงกับพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ที่สภา ฯ ได้รับหลักการใหญ่ ๆ ไว้นั้น แต่ข้าพเจ้าไม่ทราบว่าพระราชบัญญัตินี้เจ้าหน้าที่ในการเวนคืนตามพระราชกฤษฎีกานี้คืออะไร แต่เข้าใจว่าเป็นกรมโยธาเทศบาล เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอแปรญัตติให้ตัดคำว่า "ที่ดินและ" นั้นความหนึ่ง กับ "อย่างอื่น" นั้นความหนึ่ง ออกแล้วให้เพิ่มคำว่า "ให้แก่" จะเป็นเจ้าหน้าที่กรมโยธาเทศบาลหรือกรมใดกรมหนึ่งใส่ลงไป อย่างที่ได้เคยทำมา

น.ต. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น., รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าวว่า ท่านสมาชิกกล่าวมานั้น เราเคยมีในแบบของอันไหน คือในพระราชบัญญัติเวนคืนนั้น หมายความว่าเมื่อออกพระราชบัญญัติแล้ว กระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่จะตั้งกรรมการเวนคืน จะต้องระบุไว้ในพระราชบัญญัติด้วยหรือ

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่า พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เราบอกว่าในการเวนคืนนั้นให้ระบุเจ้าหน้าที่ด้วย ฉะนั้นในพระราชกฤษฎีกานั้นได้บอก ดูเหมือนจะเป็นมาตรา ๓ หรือ ๔ ของพระราชกฤษฎีกาทุกฉบับว่า ให้กระทรวงมหาดไทยเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืน หรือให้กรมโยธาเทศบาลเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืน อย่างนี้ กรรมาธิการทำมาในพระราชบัญญัติเวนคืนเพื่อจัดสร้างชุมชนแออัด

สรรณ พุทธศักราช ๒๔๗๐
กระทรวงการ"

น.ต. หลวงธำรงนาว
ไทย กล่าวว่า ไม่ขัดข้อง
กระทรวงมหาดไทย"

นายทองอินทร์ ภูริพั
ว่า มาตรา ๓ "ที่ดินและ"
"ให้แก่กระทรวงมหาดไทย"
ทรัพย์ภายในเขตดังกำหนดไว้ใ
ปกครองโดยชอบด้วยกฎหมา
มหาดไทย"

ประธานสภา ฯ กล่
ไม่ขัดข้อง มีผู้ใดขัดข้องหรือไ
ให้เป็นไปตามรูปที่เคยปฏิบัติมา

เลขาธิการสภา ฯ อ่า
มหาดไทยมีหน้าที่รักษาการให้เ

ประธานสภา ฯ กล่า
มาตรา ๓ ผู้ใดเห็นว่าพระราชบัญ
ยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือพร้อมเพ

ประธานสภา ฯ กล่า
บัญญัตินี้ยกเว้นบังคับใช้เป็นกฎหม
เขตอสังหาริมทรัพย์เพื่อจัดและขย
ชุมชนแออัด พุทธศักราช ๒๔๙๙ ข

พรรณ พุทธศักราช ๒๔๗๐ ที่ได้พิจารณานั้นได้เติมคำว่า "ให้แก่กระทรวงเกษตราธิการ"

น.ต. หลวงชำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าวว่า ไม่ขัดข้อง คือว่าเติมลงท้ายพระราชบัญญัตินั้นว่า ให้แก่กระทรวงมหาดไทย"

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่า มาตรา ๓ "ที่ดินแดะ" ตัดออก "อย่างอื่น" ตัดออก แล้วเพิ่มคำว่า "ให้แก่กระทรวงมหาดไทย" ลงท้าย อ่านได้ความว่า "ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ภายในเขตดังกำหนดไว้ในแผนที่และบัญชี ซึ่งมีรายนามเจ้าของ หรือผู้ปกครองโดยชอบด้วยกฎหมายท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้แก่กระทรวงมหาดไทย"

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ตามที่สมาชิกของแปรญัตตินั้น รัฐบาลไม่ขัดข้อง มีผู้ใดขัดข้องหรือไม่ ถ้าไม่มีถือว่าที่ประชุมอนุมัติ เป็นอันอนุมัติให้เป็นไปตามรูปที่เสนอปฏิบัติมา

เลขาธิการสภา ฯ อ่านว่า มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า หมดวาระที่ ๒ แล้ว ต่อไปพิจารณาวาระที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่าพระราชบัญญัตินี้ควรจะออกใช้เป็นกฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า เป็นอันว่าที่ประชุมอนุมัติให้พระราชบัญญัตินี้ออกบังคับใช้เป็นกฎหมายได้ วาระต่อไปร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อตัดและขยายถนนลำบลสะแกกรัง อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี พุทธศักราช ๒๔๗๙ ของรัฐบาล

น.ต. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าวว่า รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อตัดและขยายถนนตำบลสะแกกรัง อำเภอหนองฉาง จังหวัดอุทัยธานี พุทธศักราช ๒๔๗๙ โดยมีหลักการและเหตุผลเช่นเดียวกับร่างพระราชบัญญัติก่อน เว้นแต่ในเหตุที่เกิดขึ้น คือในเรื่องเพลิงไหม้นั้นมีวันและสถานที่ต่างกัน เพราะฉะนั้นรัฐบาลหวังว่าสภา ฯ นี้คงจะรับหลักการไว้พิจารณา

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนราธิวาส กล่าวว่า เรื่องนี้เช่นเดียวกับเรื่องกรับเมื่อกี้ ข้าพเจ้าเห็นสมควรว่าควรจะรับหลักการ และขอเสนอให้ลงมติ

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ก่อนที่จะลงมตินั้น ข้าพเจ้าไม่ขัดข้อง แต่ควรจะแก้ให้เป็นรูปที่ได้แก้กันเมื่อกี้ ในคำปรารภท้ายจังหวัดอุทัยธานี แก้เป็น พุทธศักราช ๒๔๗๙ และในมาตรา ๓ ให้ตัดคำว่า "ที่ดินและ" และคำว่า "อย่างอื่น" ออก แล้วตอนท้ายให้เติมคำว่า "ให้แก่กระทรวงมหาดไทย"

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่า แล้วคำปรารภขอตัดออกด้วย คือขอตัด "ที่ดินและ" และ "อย่างอื่น" ออก

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า และคำปรารภก็ขอตัด "ที่ดินและ" และ "อย่างอื่น" ออก เห็นจะเท่านี้เอง มีผู้เสนอให้ลงมติแล้ว ผู้ใดคัดค้านหรือไม่ เมื่อไม่มีข้าพเจ้าจะให้ลงมติ ผู้ใดเห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณา โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า เป็นอันรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้

น.ต. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าวว่า รัฐบาลขอเสนอให้พิจารณาวาระเดียว

เลขาธิการสภา ฯ อ่านว่า ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อตัดและขยายถนน ตำบลสะแกกรัง อำเภอน้ำซึม จังหวัดอุทัยธานี พุทธศักราช ๒๔๗๙ โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่าสมควรจัดการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ตามที่ได้กำหนดเขตไว้ในพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินซึ่งจะต้องเวนคืน ตำบลสะแกกรัง อำเภอน้ำซึม จังหวัดอุทัยธานี พุทธศักราช ๒๔๗๙ เพื่อตัดและขยายถนน มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อตัดและขยายถนน ตำบลสะแกกรัง อำเภอน้ำซึม จังหวัดอุทัยธานี พุทธศักราช ๒๔๗๙" มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป มาตรา ๓ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ภายในเขตดังกำหนดไว้ในแผนที่และบัญชีซึ่งมีรายนามเจ้าของ หรือผู้ปกครองโดยชอบด้วยกฎหมายท้ายพระราชบัญญัตินี้ให้แก่กระทรวงมหาดไทย

นายเลมัยดี หงสประภาส ผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนครศรีอยุธยา กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอให้ตัดคำว่า "ภายในเขต" ออกเสียเพียง "ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์อย่างอื่นดังกำหนดไว้ในแผนที่ ฯ" เพราะว่าอสังหาริมทรัพย์บางอันไม่ได้อยู่ในเขตอะไร

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ที่เป็นเรื่องแบบ และเรื่องนี้เป็นเรื่องเล็กน้อย เมื่อท่านจะยืนยันก็ต้องลงมติ ถ้าไม่ยืนยันก็ผ่านไป

เลขาธิการสภา ฯ อ่านว่า มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า หมดวาระที่ ๒ แล้ว ต่อไปพิจารณาวาระที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่าพระราชบัญญัตินี้ควรจะออกใช้เป็นกฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า เป็นอันที่ประชุมอนุมัติให้พระราชบัญญัติ ... ญาตได้ตามพระราชบัญญัติ ... ออกใช้บังคับเป็นกฎหมายได้ ... าระต่อไปวาระที่ ๔ ร่างพระราชบัญญัติ ... หวัดระนองได้เสนอมาแล้ว เหมืองแร่ ฉบับที่ ๔ พุทธศักราช ๒๔๙๙ ของรัฐบาล ... ับปรุงเรื่องนี้อยู่เหมือนกัน

พ.อ. พระยาฤทธิ์อัคเนย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตราธิการ ... ับใหญ่ จึงยังปรับปรุงไม่ กล่าวว่า ตามที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการทำเหมืองแร่ ฉบับที่ ๔ ... าประชุมครานี้ได้ แต่เมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๗ มีข้อบกพร่องในการที่จะแก้ไขเพิ่มเติมความในพระราชบัญญัติ ... ผู้แทนก็ได้วิงวอนให้รีบแก้ไข เหมืองแร่ พ.ศ. ๒๔๖๑ บางมาตรา เพื่อที่จะให้ผู้ขอใบอนุญาตรอนแร่และผู้ ... ในสมัยประชุมนี้ เพราะ ประกอบการเหมืองแร่ได้รับความสะดวกยิ่งขึ้น มีเหตุผลว่าดังนี้ คือตาม ... ารณา

พระราชบัญญัติการทำเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๔๖๑ มาตรา ๗ ทบัญญัติให้ราษฎร ... ด. เทียม ศรีพิสิฐ ที่ประสงค์จะทำการรอนแร่ต้องยื่น ขอรับใบอนุญาตต่อกองที่ดิน และโดยที่จะ ... รัฐบาลได้เสนอพระราชบัญญัติ เป็นการเดือดร้อนแก่ราษฎรที่จะต้องเดินทางมาขอใบอนุญาตที่จังหวัดเป็นการ ... ดวกยิ่งขึ้น ข้าพเจ้ารู้สึกว่า ใกล้มาก ร่างพระราชบัญญัตินี้จึงได้แก้ไขให้ยื่นขอใบอนุญาตต่ออำเภอ ... บาลได้มีการส่งเสริมในการ ท้องถิ่นได้และถ้าจังหวัดใดไม่มีกองที่ดิน ก็ให้อำนาจแก่คณะกรรมการจังหวัด ... ว่าเป็นประโยชน์ในการที่จะ ที่จะพิจารณาออกใบอนุญาตได้ ซึ่งนับว่าเป็นการสะดวกแก่ราษฎรยิ่งขึ้น และ ... มีปัญหาอะไร ข้าพเจ้าขอเส สาระสำคัญก็มีในมาตรา ๔๙ ทบังคับว่า การทำเหมืองแร่ทุก ๆ เหมืองต้อง ... ขุนขจรเขานิเวศน์ มีผู้ชำนาญเป็นผู้จัดการคนหนึ่งนั้น เห็นว่าการที่ทุก ๆ เหมืองจะหาผู้ชำนาญ ... ประธานสภา ฯ ร คือเอกซเปอรตมาประจำทุกเหมืองนั้น เป็นการที่ลำบากและรู้สึกว่าในข้อ ... ขบัญญัตินี้ไว้พิจารณา โปร เท่าจริงที่ทำมาแล้วก็ไม่สามารถที่จะทำเช่นนั้น เพราะฉะนั้นจึงได้แก้พระราช ... มีสมาชิกยกมือพร้อมเพ บัญญัติบทนี้เสีย เป็นอันว่าไม่ต้องหาผู้ชำนาญดังนั้นก็ทำเหมืองได้ ข้อสำคัญ ... ประธานสภา ฯ กล่ ต้องแสดงโครงการให้เจ้าหน้าที่เห็นเป็นที่พอใจว่าจะทำเหมืองได้เรียบร้อย ... พ.อ. พระยาฤทธิ์อัคเ อนุญาตให้ทำได้ และอีกข้อหนึ่งในมาตรา ๖๔ ที่ว่า ห้ามมิให้ใช้น้ำล้างแร่ ... ล่าวว่า ขอให้พิจารณารวดเดี และเททิ้งสิ่งต่าง ๆ ซึ่งได้ว่ามานั้นลงในลำน้ำซึ่งเป็นทางเรือขึ้นล่องอะไรเหล่านี้ ... ประธานสภา ฯ กล่ ในชั้นเดิมพระราชบัญญัตินี้ห้ามไว้อย่างเด็ดขาด แต่ได้แก้ไขมาเพื่อที่จะให้ ... าธิการ อ่าน รัฐมนตรีมีอำนาจพิจารณาเมื่อเห็นสมควรว่า การที่ปล่อยน้ำเหล่านั้นลงไป ... เลขาธิการสภา ฯ เป็นการไม่ทำให้เกิดสิ่งกีดขวางหรือสิ่งอื่น ๆ เสียหายแล้ว ก็ให้อำนาจแก่รัฐมนตรีที่ ... บัญญัติ ๔ พุทธศักราช ๒๔๙๙

งอนุมัติให้พระราชบัญญัติ
ะที่ ๙ ร่างพระราชบัญญัติ
าว

กระทรวงเกษตราธิการ
การทำเหมืองแร่ฉบับที่ ๔
มาตรา ในพระราชบัญญัติ
ขอใบอนุญาตร่อนแร่และผู้
เหตุผลว่าดังนี้ คือตาม
รา ๗ ทบัญญัติให้ราษฎร
ก่อกองทิ้งดิน และโลหกิจนั้น
บอนุญาตที่จังหวัดเป็นการ
ป็นขอใบอนุญาตต่ออำเภอ
าจแก่คณะกรรมการจังหวัด
ะดวกแก่ราษฎรยิ่งขึ้น และ
หมืองแร่ทุก ๆ เหมืองต้อง
ก ๆ เหมืองจะหาผู้ชำนาญ
รที่ลำบากและรู้สึกว่าในข้อ
พราะฉะนั้นจึงได้แก้พระราช
นักทำเหมืองได้ ข้อสำคัญ
ทำเหมืองได้เรี่ยบร้อย ก
ว่า ห้ามมิให้ใช้น้ำล้างแร่
ทางเรือนล่องอะไรเหล่านี้
แต่แก้ไขนิดเพื่อที่จะใ
การทิ้งน้ำเหล่านั้นลงไ
ให้อำนาจแก่รัฐมนตรีที่

อนุญาตได้ตามพระราชบัญญัตินั้น เนื่องจากท่านขุนขจร ฯ ผู้แทนราษฎรจังหวัดระนองได้เสนอมาแล้ว และรัฐบาลได้แถลงไว้ว่าเวลานี้รัฐบาลกำลังปรับปรุงเรื่องนี้อยู่เหมือนกัน แต่เนื่องจากพระราชบัญญัติเหมืองแร่นี้เป็นของใหญ่ จึงยังปรับปรุงไม่ทัน เพราะฉะนั้นจึงไม่สามารถที่จะเสนอมาในราวประชุมคราวนี้ได้ แต่เนื่องจากการแก้ไขคราวนี้เป็นประโยชน์แก่ราษฎร ท่านผู้แทนก็ได้วิงวอนให้รีบแก้ไขเสียก่อน ทางรัฐบาลเห็นใจ จึงได้รีบเสนอมาในสมัยประชุมนี้ เพราะฉะนั้นจึงหวังว่าสภา ฯ คงจะรับหลักการไว้พิจารณา

ด. เทียม ศรีพิสิฐ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครปฐม กล่าวว่า ตามที่รัฐบาลได้เสนอพระราชบัญญัติการทำเหมืองแร่ของประชาชนให้ได้รับความสะดวกยิ่งขึ้นนั้น ข้าพเจ้ารู้สึกมีความชอบใจรัฐบาลเป็นอันมาก ในการที่รัฐบาลได้มีการส่งเสริมในการอุตสาหกรรมของประชาชนให้ดียิ่งขึ้น ดังนี้ก็นับว่าเป็นประโยชน์ในการที่จะให้พลเมืองมีอาชีพมั่นคงยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นไม่มีปัญหาอะไร ข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติ

ขุนขจรเขานิเวศน์ นายเกริ่น แสนโกศิก รับรอง

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ผู้ใดเห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณา โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า เป็นอันรับหลักการไว้พิจารณา

พ.อ. พระยาฤทธิอัคเนย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตราธิการ กล่าวว่า ขอให้พิจารณารวดเดียว

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ทางรัฐบาลขอให้พิจารณารวดเดียว เชิญเลขาธิการ อ่าน

เลขาธิการสภา ฯ อ่านว่า ร่างพระราชบัญญัติการทำเหมืองแร่ พุทธศักราช ๒๔๗๙ โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่าสมควรแก้ไข

เพิ่มเติมพระราชบัญญัติการทำเหมืองแร่ พุทธศักราช ๒๔๖๑ บางมาตรา เพื่อ
ให้ผู้ที่ประกอบการอาชีพในทางทำเหมือง และร่อนหาแร่ได้รับความสะดวก
ยิ่งขึ้น มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการทำ
เหมืองแร่ (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๔๗๙" มาตรา ๒ ให้ใช้พระราช
บัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป มาตรา ๓ ให้เพิ่ม
ข้อความต่อไปนี้เป็นอีกวรรคหนึ่งในตอนท้ายมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติ
การทำเหมืองแร่ พุทธศักราช ๒๔๖๑ "ถ้าท้องที่ใดได้ประกาศอนุญาตให้ทำ
การร่อนหาแร่ได้ ไม่มีพนักงานที่ดินและโลหกิจประจำ ผู้ใดจะทำการร่อนหาแร่
ให้ยื่นเรื่องราวขอใบอนุญาตร่อนหาแร่ต่อกรมการอำเภอท้องที่ตนมีภูมิ
ลำเนาอยู่ และให้กรมการอำเภอส่งเรื่องราวไปให้พนักงานที่ดินและโลหกิจ
ประจำจังหวัดพิจารณาออกใบอนุญาต หรือถ้าจังหวัดใดไม่มีพนักงานที่ดิน
และโลหกิจ ก็ให้ส่งเรื่องราวไปให้คณะกรมการจังหวัดพิจารณาออกใบ
อนุญาต"

พระบริรักษ์ราชอักษร ผู้แทนราษฎรจังหวัดกระบี่ กล่าวว่า ข้าพเจ้า
ขอแปรญัตติในมาตรา ๓ ว่าดังนี้ ให้ตัดข้อความว่า "ให้เพิ่มข้อความ
ต่อไปนี้เป็นอีกวรรคหนึ่งในตอนท้ายมาตรา ๗ แห่ง" ออก และตัด "ใ
ยกเลิกข้อความวรรค ๒ ในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติการทำเหมืองแ
พุทธศักราช ๒๔๖๑" ออก และตัด "ถ้าท้องที่ใดได้ประกาศอนุญาตใ
ทำการร่อนหาแร่" ออก คงอ่านได้ความว่า "ถ้าท้องที่ใดไม่มีพนักงา
ที่ดินและโลหกิจประจำ" แล้วต่อไปตามร่างเดิม

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ท่านเขียนมาดีกว่า อยากจะเอาย่าง
จะได้เร็วเข้าหน่อย

พ.อ. พระยาฤทธิอัคเนย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตราธิ
กล่าวว่า ตามที่รัฐบาลได้ร่างมานี้ ที่จริงก็ได้เชิญผู้แทนราษฎรที่เหมือง

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนราธิวาส กล่าวว่า ข้าพเจ้าเสนอให้ลงมติว่าควรแก้หรือไม่ควรแก้เสียก่อน

มีสมาชิกรับรอง

นายสนิท เจริญรัฐ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่า ปรัญติยังไม่ได้รับคำสั่ง และยังเขียนไม่เสร็จ

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ข้าพเจ้าฟังอยู่แล้ว และข้าพเจ้ายังรออยู่

นายสนิท เจริญรัฐ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่า พเจ้าเห็นว่าสมาชิกเสนอเช่นนี้ไม่ชอบ อาจจะมีผู้เห็นด้วยคำแปรญัตตินั้น จะเสียวิธีการประชุมของเราไป น่าเกลียดมาก

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ข้าพเจ้ากำลังฟังอยู่ มีผู้เสนอแปรญัตติ รา ๓ เฉพาะข้อความตอนต้นของญัตติ "ให้ยกเลิกข้อความวรรค ๒ ใน รา ๗ แห่งพระราชบัญญัติการทำเหมืองแร่ พุทธศักราช ๒๔๖๓" และเพิ่มข้อความอันแทน อ่านว่า "ถ้าท้องที่ใดไม่มีพนักงานที่ดินและ ที่ประจำ ผู้ใดจะทำการร่อนหาแร่ให้ยื่นเรื่องราวขอใบอนุญาตร่อนแร่ รมการอำเภอท้องที่ตำบลมีภูมิลำเนาอยู่" ต่อจากนั้นก็เหมือนกัน

นายจัง จริงจิตร์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง กล่าวว่า ข้าพเจ้าชอบด้วยผู้แปรญัตตินั้น เพราะเหตุว่าจะทำให้ราษฎรผู้มีอาชีพในการหมองแร่นั้นทำได้ทั่วไป ถึงแม้ว่ารัฐบาลไม่ได้ประกาศเปิดให้ทำเหมืองแร่ มจะทำได้ เรียกว่าเราได้เปิดการอาชีพชนิดนี้ให้แพร่หลายยิ่งขึ้น เพราะนี้ข้าพเจ้าเห็นชอบด้วย

ขุนขจรเขานิเวศน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดระนอง กล่าวว่า ตามที่ สมาชิกผู้หนึ่งแปรญัตติให้ตัดวรรค ๒ แห่งพระราชบัญญัติการทำเหมืองแร่ าตรา ๗ นั้น ความประสงค์ของผู้แปรญัตตินี้ว่า จะให้ราษฎรในจังหวัด

ต่าง ๆ ที่มีการทำเหมืองแร่ได้มีการร่อนแร่ด้วย ความประสงค์ของผู้เสนอแปรญัตตินี้ตรงกับข้าพเจ้าที่เสนอพระราชบัญญัติการทำเหมืองแร่ไว้ตรงก่อน แต่เมื่อรัฐบาลรับไปพิจารณา รัฐบาลตั้งกรรมการขึ้นพิจารณา ซึ่งในคณะกรรมการชุดนั้นตามนโยบายที่พูดกันนั้น มีความมุ่งหมายว่าจะยอมให้ราษฎรมีอาชีพในการร่อนแร่ทั่ว ๆ ไปเหมือนกัน แต่ทางเจ้าหน้าที่ขัดข้องว่าการควบคุมลำบากบ้าง อะไรบ้างต่าง ๆ การที่ผู้เสนอแปรญัตตินี้มานั้น ข้าพเจ้าเห็นด้วย เพราะเป็นประโยชน์แก่ราษฎรผู้มีอาชีพในทางการร่อนแร่จริง ๆ เพราะตามธรรมดาการร่อนแร่นั้นไม่ใช่จะไปขุดหาเอาได้ การร่อนแร่นั้นร่อนเอาในแม่น้ำลำคลอง และจำนวนที่ร่อนได้นั้นก็เล็กๆ น้อย ๆ ไม่ใช่มากมาย ยิ่งกว่านั้นรัฐบาลก็ไม่เสียประโยชน์อะไร แร่ที่หามาได้ก็ต้องเสียภาษีเหมือนกับแร่เหมือง สำหรับจำนวนโควตาที่ได้รับ ทางเจ้าหน้าที่ขัดข้องว่าโควตาเราได้น้อย แต่มาในงวดนี้เราได้โควตาเพิ่มขึ้น เมื่อก่อนได้ ๕๐ กว่าเปอร์เซนต์เท่านั้นในเหมืองหนึ่ง เดี๋ยวนี้ได้เพิ่มมาตั้ง ๖๐ กว่าเปอร์เซนต์ จำนวนที่ได้เพิ่มนั้นเราควรจะขยายให้ราษฎรได้ร่อนแร่กันทั่วทุกจังหวัดที่มีการทำเหมืองแร่อยู่แล้ว ข้าพเจ้าขอสนับสนุนผู้แปรญัตติ ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะตัดความตามที่แปรญัตตินั้นได้

นายชัง จริงจิตร์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง กล่าวว่า ผู้ที่มีอาชีพในการร่อนแร่โดยมากเป็นคนพื้นเมือง และเป็นคนอยู่ตามป่าดง เป็นคนจน ๆ อาชีพทางอื่นไม่มีก็จะประกอบได้ ถ้าได้เปิดการร่อนแร่ให้แพร่หลายแล้ว เขาจะมีฐานะดีขึ้น ถ้าเราไม่เปิดให้แพร่หลายอย่างผู้แปรญัตตินี้ อาจจะทำให้เขาไม่มีหนทางหากิน ต้องถางป่า ทำไร่ ถูกจับปรับมาก ๆ เสมอ ถ้าได้กรุณาอย่างนี้จะดีมาก

พ.อ. พระยาฤทธิ์อัคเนย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตราธิการ กล่าวว่า ตามที่สมาชิกเสนอมานั้น กรรมการในชั้นที่รัฐบาลตั้งขึ้นรวมทั้งผู้เสนอด้วย ก็ได้พิจารณาด้วยดีแล้ว ในเรื่องที่เราเขียนพระราชบัญญัติขึ้น

ความประสงค์ของผู้เสนอ
รทำเหมืองแร่ไว้ครั้งก่อน
นพิจารณา ซึ่งในคณะ
มายว่าจะยอมให้ราษฎร
เจ้าหน้าที่ขัดข้องว่าการ
รญัตติมานั้น ข้าพเจ้า
ในทางการร่อนแร่จริง ๆ
ได้ การร่อนแร่นั้นร่อน
น้อย ๆ ไม่ใช่มากมาย
ได้ก็ต้องเสียภาษีเหมือน
เจ้าหน้าที่ขัดข้องว่าโควตา
วนได้ ๕๐ กว่าเปอร์เซนต์
ปอร์เซนต์ จำนวนที่ได้
งหวัดหมดการทำเหมืองแร่
ห็นว่าควรจะตัดความตาม

กล่าวว่า ผู้ทุมอาชีพ
ยู่ตามบ้านดง เป็นคนจน ๆ
ร่อนแร่ให้แพร่หลายแล้ว
แปรญัตตินั้น อาจจะทำ
ะมาก ๆ เสมอ, ถ้าได้

รกระทรวงเกษตราธิการ
นั้นที่รัฐบาลต้องขนรวมทั้ง
นพระราชบัญญัติขนมา

ใหม่นี้ว่า ถ้าเราพิจารณาเห็นสมควรว่าที่ใดควรจะได้ประกาศให้ร่อนแร่ได้ ก็จะได้ประกาศขยายไป แต่ที่จะมาให้เปิดขยายทั่วไปเป็นการบังคับนั้น รัฐบาลไม่เห็นด้วย ทั้งก็ได้ชี้แจงกันแล้วในที่ประชุมคณะกรรมการ คือตัวท่านผู้เสนอด้วย ก็ได้ยินยอมพร้อมใจกันแล้ว จึงได้เสนอมา เพราะฉะนั้น จึงขอยืนยันว่าร่างที่เสนอมานี้ดีแล้ว ได้พิจารณาโดยรอบคอบแล้ว

พระบริรักษ์ราชอักษร ผู้แทนราษฎรจังหวัดกระบี่ กล่าวว่า ความจริงถ้าหากว่าเราจะแก้ไขตามที่ได้แปรญัตติไว้นี้แล้ว ก็ไม่รู้สึกว่าจะไปบังคับรัฐบาลหรือเจ้าหน้าที่อย่างหนึ่งอย่างใด เพราะการที่จะมีผู้ร่อนหาแร่ก็จะต้องมีผู้ขออนุญาต ซึ่งอยู่ในความควบคุมของเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองอยู่แล้ว ทั้งนี้เพื่อจะป้องกันมิให้ลักลอบ ข้าพเจ้าขอกราบเรียนต่อสภาฯ นี้ว่า ได้มีราษฎรถูกจับกันเป็นอันมากทีเดียว เพราะได้ไปร่อนหาแร่โดยขออนุญาตเจ้าพนักงานไม่ให้ และการร่อนหาแร่นั้น ข้าพเจ้าขอกราบเรียนว่าผิดกับการทำเหมือง การร่อนหาแร่ไม่ได้ใช้เครื่องมืออะไรมากเลย เพราะแร่มีอยู่ตามเปลือกดิน ตามป่า ตามห้วย เพราะฉะนั้นถ้าจะขอให้รัฐบาลประกาศหรือเปิดการทำเหมืองกรู้สึกว่าเป็นการเอะอะโครมครามใหญ่โตไป ราษฎรผู้ร่อนหาแร่โดยมากเป็นคนยากจนทั่วไป วันหนึ่งตั้งแต่เช้าจนค่ำจะได้อย่างมาก ๕๐ สตางค์ เพราะฉะนั้น ถ้าหากว่าจะถือตามกฎหมายเก่าแล้ว ข้าพเจ้ารู้สึกว่ากว่าจะเปิดได้แต่ละตำบลก็เลือดตาแทบกระเด็น เพราะประกาศเปิดนั้น เปิดเพียงการร่อนหาแร่ เขาจะทำเหมืองก็ไม่ได้ เพราะแร่มีน้อยหรือมีตามผิวดินเท่านั้น จะทำเหมืองก็ไม่ได้ ถ้ารัฐบาลเห็นยกผู้ยากจนแล้ว ไม่น่าจะขัดข้องเลย

นายกรัฐมนตรี กล่าวว่า ในเรื่องนี้เราได้แถลงกันให้ล่วงผ่านไปแล้ว นี่จะกลับมาแก้ไขอีก ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย แล้วอีกอย่างหนึ่งรัฐบาลก็เป็นผู้ที่มีผิดชอบในเรื่องทรัพย์สินต่าง ๆ ของแผ่นดิน ถ้าเผื่อไปแก้เข้าเช่นนี้แล้ว ถ้าเหล่านั้นจะไปขุดกันมาหมด ความเสียหายจะเกิดขึ้นแก่ประเทศ ข้าพเจ้า

เห็นว่าไม่สมควรจะยอมให้ ทรัพย์สินของรัฐบาลจะเสียหายใหญ่โต ข้าพเจ้าไม่อยากจะให้แก้

ขุนวรสิษฐ์ดรุณเวทย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าวว่า ข้าพเจ้าได้ฟังคำอภิปรายของท่านสมาชิกที่อยู่ใกล้เคียงกันการหาแร่แล้ว เราพอจะเข้าใจกันได้ทั่ว ๆ กันว่าเป็นการร่อนหาแร่เล็ก ๆ น้อย ๆ ไม่ใช่เป็นการหาแร่ดังที่รัฐบาลได้อภิปรายเมื่อกลาง ปัญหามีว่า เมื่อเราไปพบทรัพย์อยู่บนดิน คือในที่ที่จะเอาได้ง่าย ๆ และเล็กน้อย เท่านั้นแล้วไม่ให้ราษฎรเอาทรัพย์ไปเพื่อประโยชน์ในการเลี้ยงชีวิตของตน ข้าพเจ้ายังสงสัยว่าทำไมรัฐบาลจึงคิดเห็นว่านโยบายเช่นนั้นเป็นนโยบายที่ดี เราได้พบเข้าแล้ว เพียงแต่จะเอามายาท้องกินเท่านั้น ก็ไม่ให้ ปัญหาที่ว่าการขุดแร่ด้วยเครื่องจักรเช่นนั้น ข้าพเจ้าก็เห็นชอบด้วย เพราะเครื่องจักรเหล่านั้นต้องอยู่ในความควบคุมของรัฐบาล แต่นี่ไม่ใช่ลักษณะเช่นนั้น เป็นการหาแร่เล็กน้อย เป็นการหาเข้ากินค่ำ ซึ่งข้าพเจ้าเคยทราบว่าในเขตจังหวัดเลยก็มีอยู่บ้าง และแม้ในจังหวัดหนองคายก็มีเหมือนกัน คือร่อนหาแร่ตองคำตามหาดทราย ซึ่งก็ได้ไม่เท่าไร เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าคิดว่าที่รัฐบาลเกรงจะเป็นความเสียหายและไม่มีผู้ใดควบคุม ถ้ามีผู้หนึ่งผู้ใดไปขุดเข้าแล้วจะเป็นอย่างไรเช่นนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่ามันผิด เพราะว่าบอกว่าร่อนหาแร่ได้ ถ้าคนใดเอาเครื่องจักร์ไปขุดก็ผิดกฎหมายเรื่องแร่อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าการที่เราจะส่งเสราะห์พลเมืองให้มีเบี้ยยาไส้เช่นนี้นอกเป็นการสมควรแล้ว ไม่ควรจะหวงห้ามไว้

นายมังกร สามเสน กล่าวว่า ในเรื่องที่จะหาอาชีพให้แก่พลเมืองนั้น ท่านเจ้าคุณนายกได้เป็นประธานในเรื่องนี้ และได้ทำความตกลงกับคณะรัฐมนตรีแล้ว ที่จะให้วางระเบียบผ่อนผันแก่ราษฎรได้ทำแร่เล็ก ๆ น้อย ๆ ทั่วประเทศ และระเบียบอันนี้ก็ได้สั่งให้ร่างแล้ว ยังไม่ได้เสนอมาเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นเห็นว่าไม่ควรจะมาแก้ในทันเป็นการนอกหลักการ ควรจะรอให้รัฐบาลร่างระเบียบอันนั้นออกมา แล้วจะเห็นได้ว่ารัฐบาลต้องการอย่างไร

ะให้ราษฎรมีอาชีพในทางนั้น ไม่ใช่รัฐบาลจะหวงข้าพเจ้าก็เป็นกรรมการ
นหนึ่งด้วย

ขุนชำเนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนราธิวาส กล่าวว่า ตามที่
มาชิกเสนอแปรญัตตินั้น ข้าพเจ้ารู้สึกว่ามีผลได้และผลเสียเท่ากัน ถ้าจะ
ประมาณแล้วเท่ากับเป็นคาบ ๒ คม แร่นั้นเป็นสมบัติของประเทศ ซึ่งจะไม่มี
ารควบคุมเสียเลยนั้นอย่างไรอยู่ ควรที่รัฐบาลจะประกาศเป็นแห่ง ๆ ไป
ที่ไหนควรจะให้ทำ ถ้าเรารังกฎหมายเป็นเช่นนี้เสียแล้ว จะไปหาที่ไหน
ได้ เช่นทรัพย์แผ่นดินจะเป็นอย่างไร ควรจะพิจารณาให้รอบคอบ การ
ทำเช่นนี้ค่าของคนไทยนั้นย่อมรู้สึกแล้วว่าหากมีกันอย่างไร การร่อนหาแร่
ย่อมมีการลำบากเจือปนอยู่เป็นอันมาก ข้าพเจ้าไม่กล่าวว่าคนชาติใหนเขา
จะหากินทั่วไป ขอให้ท่านพิจารณาดูว่าคนไทยแท้ ๆ ที่ไปร่อนหาแร่นั้น มี
คนชาติอื่นมาแทรกแซงเสียมากแล้ว ความเดือดร้อนจะมีแก่ประเทศชาติ
แค่ไหน ขอให้ท่านสมาชิกพิจารณาดูเถิด ท่านสมาชิกผู้จะให้คะแนนโหวดนั้น
ควรจะพิจารณาให้มาก ๆ ที่เดียวจึงข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติว่าควรจะแก้หรือ
ไม่ควรแก้เสียก่อน

มีสมาชิกรับรอง

พระพิไสยสุนทรการ ผู้แทนราษฎรจังหวัดภูเก็ต กล่าวว่า ขอให้
ปิดอภิปรายต่อไป

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ผู้ใดเห็นว่าควรปิดอภิปรายต่อไป
โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๖๖ ท่าน

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๓๐ ท่าน

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า เป็นอันปิดอภิปราย บัญหาที่จะวินิจฉัย

ายหายใหญ่โต ข้าพเจ้า

ัดหนองคาย กล่าวว่า
กับการหาแร่แล้ว เรา
ๆ น้อย ๆ ไม่ใช่เป็นการ
เมื่อเราไปพบทรัพย์อยู่
นั้นแล้ว ไม่ให้ราษฎรเขา
ข้าพเจ้ายังสงสัยว่าทำไม
ราได้พบเข้าแล้ว เพียง
การขุดแร่ด้วยเครื่องจักร์
เหล่านั้นต้องอยู่ในความ
การหาแร่เล็กน้อย เป็น
แลยกมือขึ้นบ้าง และแม้
คำตามหาดทราย ซึ่งก็
งจะเป็นความเสียหายและ
อย่างไรเช่นนั้น ข้าพเจ้า
ใดเอาเครื่องจักร์ไปขุดก็
ว่าการที่เราจะส่งเคราะห์
ไม่ควรจะหวงห้ามไว้
ะหาอาชีพให้แก่พลเมือง
ัดทำความตกลงกับคณะ
ได้ทำแร่เล็ก ๆ น้อย ๆ ก็ว
ไม่ได้เสนอมาเท่านั้นเอง
ลักการ ควรจะรอ
รัฐมาตต้องการอย่างไร

ต่อไป มีว่าควรแก้หรือไม่ควรแก้ ผู้ใดเห็นว่าควรแก้ตามที่สมาชิกเสนอ ญัตติขึ้นมา โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๒๑ ท่าน

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๕๒ ท่าน

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า เป็นอันไม่แก้ ให้เป็นไปตามมาตรา ๓ เดิมของรัฐบาลิ

นายเลียง ไชยกาล ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่า ในมาตรานี้ ข้าพเจ้าขอเรียนสักหน่อย คือในมาตรานี้มีคำว่า "กรมการอำเภออยู่ ๒ แห่ง ปัญหาเรื่องคำว่ากรมการอำเภอนี้ เท่าที่ข้าพเจ้าได้ผ่านในงานกรรมาธิการเมื่อกี้นี้ได้ความรู้มาว่า ควรใช้คำว่า "คณะกรมการอำเภอ" ถ้า "กรมการอำเภอ" แล้วไม่มีที่ใช้ แต่ถ้าความเข้าใจของข้าพเจ้าผิดก็ขอให้ท่านรัฐมนตรีชี้แจง แต่ถ้าถูกก็ขอให้แก้เป็น "คณะกรมการอำเภอ" ทั้ง ๒ แห่ง

น.ต. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าวว่า แล้วแต่นโยบายจะเอาอย่างไร คือเราต้องการจะให้ทั้งคณะแล้วเราก็ใช้ว่า "คณะกรมการอำเภอ" แต่ถ้าต้องการกรมการอำเภอคนใดคนหนึ่งแล้วก็ใช้คำว่า "กรมการอำเภอ" ได้

นายเลียง ไชยกาล ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่า คือข้าพเจ้าได้ทราบมาเข้าใจว่าอย่างนี้ คำว่ากรมการอำเภอไม่มีที่ใช้แล้ว ได้ตกลงกันในร่างพระราชบัญญัติรับราชการทหารมาเกือบหมดแล้ว ทีนี้ ข้าพเจ้าเองก็ไม่ค่อยมีความรู้มาก เจ้าหน้าที่นักบริหารคงจะได้ชี้แจงอย่างดี เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าไม่มีอะไรที่จะพูด แต่ว่ามันจะขัดกันในระหว่างกฎหมายที่ออกพร้อมกัน

พ.อ. พระยาฤทธิอัคเนย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตราธิการ

กล่าวว่า ตามที่เราเข้าใจนี้ อาจจะเป็นคนใดคนหนึ่งได้ แต่ทางรัฐบาลไม่ติดใจถ้าหาก

นายมงคล รัตนวิจิ กล่าวว่า คือถ้าเราจะให้คณะ แล้วจึงจะเซ็นได้ ถ้ากรม แต่ในเรื่องนี้เป็นเรื่องให้ความ อำเภอแล้ว ราษฎรก็จะไม่ได้ คนหนึ่งก็ได้ เพราะฉะนั้นขอ

นายเลียง ไชยกาล ผ่านไป

เลขาธิการสภา ฯ ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติการทำ

นายสนิท เจริญรัฐ ถ้ามีความมุ่งหมายว่าจะตัดมา ตรงกับความมุ่งหมายสักหน่อย ออก และบรรทัดหลังตัด ก็ว ะไรเลย ตัดแล้วอ่านได้ความ พระราชบัญญัติการทำเหมืองแ

พ.อ. พระยาฤทธิอัค กล่าวว่า ไม่ขัดข้อง

ประธานสภา ฯ กล่ หรือไม่

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

กล่าวว่า ตามที่เราเข้าใจนั้นอย่างนี้ ถ้าพูดถึงกรรมการอำเภอเฉย ๆ แล้ว อาจจะเป็นคนใดคนหนึ่งได้ แต่ถ้าเป็นคณะกรรมการอำเภอแล้วต้องเป็นคณะ แต่ทางรัฐบาลไม่คิดใจถ้าหากจะแก้เป็นคณะก็ไม่ขัดข้อง

นายมงคล รัตนวิจิตร์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช กล่าวว่า คือถ้าเราจะให้คณะกรรมการอำเภอแล้ว ต้องรวมพร้อมกันทั้งคณะแล้วจึงจะเซ็นได้ ถ้ากรรมการอำเภอแล้วข้าพเจ้าเข้าใจว่าคนหนึ่งคนใดก็ได้ แต่ในเรื่องนี้เป็นเรื่องให้ความสะดวกแก่ราษฎร ถ้าจะให้เป็นคณะกรรมการอำเภอแล้ว ราษฎรก็จะไม่ได้รับความสะดวก ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะเป็นคนใดคนหนึ่งก็ได้ เพราะฉะนั้นขอให้เป็นไปตามร่าง

นายเลียง ไชยกาล ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่า ผ่านไป

เลขาธิการสภา ฯ อ่านว่า มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติการทำเหมืองแร่ พุทธศักราช ๒๔๖๑ เสียทั้งมาตรา

นายสนิท เจริญรัฐ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่า ถ้ามีความมุ่งหมายว่าจะตัดมาตรา ๕๙ ออกทั้งมาตราแล้ว ข้าพเจ้าขอแก้ให้ตรงกับความมุ่งหมายสักหน่อย คือตัดคำว่า "ความใน" ในบรรทัดแรกออก และบรรทัดหลังตัดคำว่า "เสียทั้งมาตรา" ออก เพราะไม่มีผลอะไรเลย ตัดแล้วอ่านได้ความว่า มาตรา ๔ ให้ยกเลิกมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติการทำเหมืองแร่ พุทธศักราช ๒๔๖๑

พ.อ. พระยาฤทธิอัคเนย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตราธิการ กล่าวว่า ไม่ขัดข้อง

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า เมื่อรัฐบาลไม่ขัดข้อง ผู้ใดคัดค้านหรือไม่

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า เป็นอันว่า ตัดคำตามที่สมาชิกเสนอนั้น คือคำว่า "ความใน" และ "เสียทั้งมาตรา" ออกจากมาตรา ๕

เลขาธิการสภา ฯ อ่านว่า มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๔ ข้อ ๑ แห่งพระราชบัญญัติการทำเหมืองแร่ พุทธศักราช ๒๔๖๓ และใช้ข้อความต่อไปนี้แทน "ข้อ ๑ ห้ามมิให้ใช้น้ำล้างแร่และเททิ้งสิ่งต่าง ๆ ซึ่งได้ว่ามานี้ลงในลำน้ำซึ่งเป็นทางเรือขนส่ง หรือเป็นทางน้ำซึ่งใช้การเพาะปลูก หรือเพื่อบริโภคของบุคคลให้เสียประโยชน์ในการใช้ทางน้ำนั้น เว้นแต่ทางน้ำนั้น รัฐมนตรีผู้บัญชาการกรมที่ดินและโลหกิจจะอนุญาตไว้โดยมีเงื่อนไขหรือไม่ก็ตาม ในเมื่อเห็นเป็นการสมควรให้ใช้น้ำล้างแร่หรือเททิ้งมูลดินมูลทรายหรือสิ่งอื่น ๆ ลงได้ ผู้ใดกระทำความผิดตามที่ว่ามาในมาตรานี้ ต้องระวางโทษปรับครั้งหนึ่งเป็นเงินไม่เกิน ๑,๖๐๐ บาทและอีกวันละ ๑๕ บาท ตลอดเวลาที่ได้ละเมิดพระราชบัญญัตินี้"

นายเลียง ไชยกาล ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่า ในมาตรา ๕ ข้อ ๑ บรรทัด ๒ อ่านว่า "น้ำซึ่งเป็นทางเรือขนส่ง หรือเป็นทางน้ำซึ่งใช้การเพาะปลูก" คำว่า "หรือเป็นทางน้ำซึ่งใช้การเพาะปลูก" บางทีจะไม่ใช่ภาษา อ่านไม่ได้ความ ข้าพเจ้าอยากจะให้แก้เป็นว่า "หรือเป็นทางน้ำซึ่งใช้ในการเพาะปลูก"

พ.อ. พระยาฤทธิ์อัคเนย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตราธิการ กล่าวว่า ไม่ขัดข้อง

นายเจือ ศรียาภัย ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอเติมคำว่า "หรือสัตว์พาหนะ" ต่อจากคำว่า "หรือเพื่อบริโภคของบุคคล" เพราะประสงค์จะให้สัตว์ได้บริโภคได้ด้วย

นายมงคล รัตนวิจิตร์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช กล่าวว่า คือน้ำที่ใช้สำหรับบุคคลบริโภคนั้น จะยาดหมดจดมากอยู่ แล้วทีนี้จะให้

สัตว์บริโภค น้ำที่สัตว์บริ
กระทัดรัดพออยู่แล้ว ข้าพเจ้
นายเจือ ศรียาภัย
ถ้าธารอาจจะไม่มีคนไปบริโ
เติมสัตว์พาหนะลงไปแล้ว น
นายมงคล รัตนวิ
กล่าวว่า คือนาน เราว่าถึงน้
กินไม่ได้แล้ว ไม่ยอม นี่เป็
ขุนพิเคราะห์คดี
เห็นด้วยท่านผู้แทนที่กล่าวว่า
ใช้ในการเพาะปลูกหรือเพื่อ
ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย เพราะ
ปลูก เพราะฉะนั้นเห็นว่าคง
น.ต. หลวงธำรง
มหาดไทย กล่าวว่า คือว่า
ไม่มีอะไรขัดข้องแล้วแต่ ใน
คือถ้าสมาชิกจะมองในแง่เดี
แม่น้ำลำคลองนี่นเขินหาได้ใ
ปรากฏมีผู้ร้องเสมอว่าแม่น้
ถูกเทสิ่งต่าง ๆ ลงไปในแม่
การกับบริษัทบ้างหรือขอใ
ในข้อที่สมาชิกเสนอนั้นถ้าเร
เข้าใจว่าไม่น้อยกว่าคนพว
แล้วแต่สภา ฯ
นายทองอินทร์ ภู

สัตว์บริโภค น้ำที่สัตว์บริโภคนั้นขุ่น ๆ ก็ได้ เพราะฉะนั้น บุคคลบริโภคกระทัดรัดพออยู่แล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าควรยืนไว้

นายเจือ ศรียาภัย ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าวว่า ในบางท้องที่อาจจะไม่มีคนไปบริโภคก็ได้ เช่นใช้เป็นคอกปศุสัตว์เป็นต้น ถ้าไม่เติมสัตว์พาหนะลงไปแล้ว น้ำนั้นอาจจะเสียหายไป ซึ่งสัตว์บริโภคไม่ได้

นายมงคล รัตนวิจิตร์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช กล่าวว่า คือน้ำนั้น เราว่าถึงน้ำทั่ว ๆ ไป สัตว์เคยไปหรือไม่เคยไปก็ตาม ถ้าคนกินไม่ได้แล้ว ไม่ยอมนับเป็นรูปนั้น เพราะว่าคนบริโภคสะอาดหมดจดอยู่แล้ว

ขุนพิเคราะห์คดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดชุมพร กล่าวว่า ข้าพเจ้าเห็นด้วยท่านผู้แทนที่กล่าวว่าใช้บริโภค คือที่กล่าวในนั้นว่า หรือเป็นทางน้ำซึ่งใช้ในการเพาะปลูกหรือเพื่อบริโภค คำนั้นจะเอาสัตว์พาหนะใส่เข้าไปด้วยนั้น ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย เพราะใช้ในการเพาะปลูกนั้น บุคคลเท่านั้นทำการเพาะปลูก เพราะฉะนั้นเห็นว่าคงไว้ตามเดิม

น.ต. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าวว่า คือว่าสภา ฯ นี้จะเติมหรือไม่นั้นแล้วแต่ เพราะรัฐบาลไม่มีอะไรขัดข้องแล้วแต่ ในหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทยอยากจะได้ชี้แจงดังนี้ คือถ้าสมาชิกจะมองในแง่เดียวคือในแง่ที่เป็นประโยชน์แก่ผู้ร้องหาแร่แล้ว ทำให้แม่น้ำลำคลองตื้นเขินหาได้ไม่ ท่านควรจะมองถึงบุคคลอื่น ๆ ในเรื่องนี้เท่าที่ปรากฏมีผู้ร้องเสมอว่าแม่น้ำลำคลองที่เคยใช้บริโภคของคนหรือสัตว์ก็ตาม ได้ถูกเศษสิ่งต่าง ๆ ลงไปในแม่น้ำ เสียจนตื้นเขินใช้การไม่ได้ แล้วร้องขอให้จัดการกับบริษัทบ้างหรือขอให้จัดการกับเจ้าของเหมืองแร่บ้าง เพราะฉะนั้นในข้อที่สมาชิกเสนอนั้นถ้าเรามองไปถึงบุคคลอื่นนอกจากเจ้าของเหมืองแร่ ซึ่งเข้าใจว่ามีไม่น้อยกว่าคนพวกแรกแล้ว ก็เป็นการไม่สมควรจะเติม แต่ทั้งนี้แล้วแต่สภา ฯ

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดยุบลราชธานี กล่าว

ว่า บัญหาในเรื่องนี้เราประสงค์จะบัญญัติไว้เพื่อกันมิให้ผู้ใดกระทำการร่อนแร่ได้กระทำผิด เพราะฉะนั้นในการที่รัฐบาลได้วางหลักลงไว้เพียงแคบ ๆ เพื่อป้องกันมิให้ผู้ใดใช้น้ำล้างแร่หรือเหลี่ยงต่าง ๆ ดังได้กล่าวมาข้างต้นนั้นลงไปในทางน้ำที่ใช้ในการบริโภคของบุคคลแล้วเราห้าม แต่ถ้าเทลงไปในทางน้ำหรือน้ำซึ่งใช้เพื่อการบริโภคของสัตว์พาหนะนั้น เราไม่ห้าม ที่ไม่ห้ามเช่นนั้นย่อมเป็นผลดีแก่ผู้ร่อนหาแร่ คือร่างเดิมรัฐบาลนั้นประสงค์ดังนี้ คือถ้ากระทำผิดตามมาตรานี้จะต้องปรับวันละ ๑๕ บาทหรือปรับเป็นเงิน ๓,๖๐๐ บาท นี้เป็นโทษซึ่งเราปรับหนักเกินไป คือถ้าแม้ว่าผู้ใดจะไปทำให้หม้อหม้องคลองบึงบางคนเขาขึ้นนั้น เป็นบัญหาซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้กล่าวเมื่อกี้นี้ว่าจะผิดหรือไม่ นั้นอยู่ในแง่ทางกระทรวงมหาดไทยซึ่งรัฐมนตรีได้กล่าวเมื่อกี้นี้ แต่ถ้าบัญหามีว่าจะทำให้กฎหมายเรื่องนี้เสียไป เพราะมีกฎหมายอย่างอื่นคุ้มครองอยู่แล้ว ผู้กระทำให้ทางสาธารณหรือหนองสาธารณประโยชน์ที่ใช้สำหรับสัตว์ในด่านนั้นเสียไป ก็ย่อมมีโทษตามกฎหมายนั้น ซึ่งโทษเบากว่านี้เป็นอันมาก แต่ถ้ากระทำให้ของเหล่านี้เสีย คือน้ำเสียสำหรับการบริโภคของบุคคลแล้ว เราวางโทษหนักขึ้น แต่ถ้าสำหรับสัตว์พาหนะเราวางโทษต่ำลงตามกฎหมายที่มีอยู่แล้ว กฎหมายนี้เราวางเป็นพิเศษ เพราะฉะนั้นสมาชิกผู้แปรญัตติคงจะเข้าใจหลักอันนี้พอ เพราะฉะนั้นการที่สมาชิกผู้จะแปรญัตติเพิ่มโทษให้เป็นภาระแก่ราษฎรนั้น ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย

น.ต. หลวงชำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าวว่า คือบางทีเราจะเข้าใจบัญหาในเรื่องกฎหมายไม่ตรงกันก็ได้ คือถ้าเราถือว่ามีกฎหมายอย่างอื่นโดยเฉพาะคือพระราชบัญญัติปกครองคุ้มครองบ้องกันอยู่แล้ว ถ้าเช่นนั้นการเขียนกฎหมายนี้หาเป็นการยกเว้นได้ไม่ คือเมื่อใครทำให้คนเขานี้ก็ต้องโทษตามนั้น แต่ข้าพเจ้าเข้าใจว่าสิ่งใดมีกฎหมายอนุญาตให้ทำได้แล้ว เขาไม่ต้องโทษตามกฎหมายนี้ เพ

ห้ามทุกกระทำการร่วนแร่ไว้เพียงแคบ ๆ เพื่อบ้องเข้างค้นนั้นลงไปในทางน้ำเทลงไปในทางน้ำหรือห้าม ที่ไม่ห้ามเช่นนี้ย่อมคิดดังนี้ คือถ้ากระทำผิดปรับ ๓,๒๐๐ บาท นี่เป็นทำให้หวยหนองคลองบึง ระทรวงมหาดไทยได้กล่าวไทยซึ่งรัฐมนตรีได้กล่าวไว้ไป เพราะมีกฎหมายรณ หรือหนองสาธารณเทษตามกฎหมายนั้น ซึ่งานเลย คือน้ำเลยสำหรับกล่าสำหรับสัตว์พาหนะเราเราวางเป็นพิเศษ เพราะเพราะฉะนั้นการที่สมาชิกข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงในเรื่องกฎหมายไม่ตรงกันคือพระราชบัญญัติปกครองหมายนี้กล่าวเป็นการยกเว้แต่ข้าพเจ้าเข้าใจว่าสิ่งใดยตามกฎหมายแน่ เพร

นายมงคล รัตนวิจิตร์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช กล่าวว่า ขอได้โปรดอ่านว่า ข้อ ๓. ห้ามมิให้ใช้น้ำล้างแร่และเททิ้งสิ่งต่าง ๆ ซึ่งได้ว่ามานั้นลงในลำน้ำซึ่งเป็นทางเรือขึ้นล่องหรือเป็นทางน้ำซึ่งใช้ในการเพาะปลูก หรือเพื่อบริโภคของบุคคล ฯลฯ เราห้ามไม่ให้ใช้น้ำสกปรกซึ่งเป็นทางน้ำบุคคลบริโภค แปลว่าน้ำขุ่นบุคคลกินไม่ได้ เราห้าม, ทีนี้ถ้าเราจะอยากว่าเทลงไปจนถึงกับสัตว์กินไม่ได้ น่ากลัวขุ่นหนักขึ้น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเข้าใจว่าร่างเดิมรัดกุมพอ จึงอยากจะให้มีไว้

นายหอมจันทน์ วัฒนวิจารณ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดฉะเชิงเทรา กล่าวว่า ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ต้องเติมคำว่า "หรือสัตว์พาหนะ" ก็ได้ เพียงแต่ตัดคำว่า "ของบุคคล" ออก คงเหลือแต่คำว่า "หรือเพื่อบริโภค" ก็พอ

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า เอาตามนี้เสียก่อนว่า จะเพิ่มสัตว์พาหนะหรือไม่ ไม่อย่างนั้นแล้วจะไปกันใหญ่ ถ้าใครเบื่อฟังแล้วก็ขอเสนอให้ลงมติเสียที

ขุนพิเคราะห์คดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดชุมพร กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติว่าจะเติม "สัตว์พาหนะ" ลงไปหรือไม่ หรือจะคงไว้ตามร่างของรัฐบาล

พ.ต. หลวงศักดิ์รณการ พ.ท. พระไพศาลเวชชกรรม รับรอง

นายทองม้วน อัตถากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม กล่าวว่า นี่เป็นปัญหาที่น่าคิดอยู่เหมือนกัน ข้าพเจ้าก็อยากจะอภิปรายบ้าง เพราะฉะนั้นขอให้อภิปรายสักเล็กน้อย ในปัญหาที่จะอภิปรายนั้นข้าพเจ้ามีเหตุผลที่จะชี้แจงดังนี้.....

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ต้องขอเปิดอภิปราย

นายทองม้วน อัตถากร ผู้แทนราษฎร จังหวัดมหาสารคาม กล่าวว่า ขอเสนอให้เปิดอภิปรายต่อไป

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ผู้ใดเห็นควรเปิดอภิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๙ ท่าน

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๓๖ ท่าน

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า เป็นอันลงมติตามที่ขุนพิเคราะห์ ฯ เสนอ

นายทองม้วน อัตถากร ผู้แทนราษฎร จังหวัดมหาสารคาม กล่าวว่า ข้าพเจ้าใคร่จะเสนอญัตติดังนี้ คือว่าตามที่สมาชิกแปรญัตตินั้นจะเอาหรือไม่ หรือจะให้เป็นไปอย่างอื่น คือข้าพเจ้ายังมีสิทธิแปรญัตติเป็นอย่างอื่น

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ไม่ใช่ เอาตามที่ขุนพิเคราะห์ ฯ เสนอมาแล้วว่า เอาตามร่างเดิมของรัฐบาลหรือจะแก้ไขใหม่ มี ๒ อันเท่านั้น ผู้ใดเห็นควรให้เป็นไปตามร่างเดิมของรัฐบาล โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๕๑ ท่าน

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๔ ท่าน

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า เป็นอันให้เป็นไปตามร่างเดิมของรัฐบาล ไม่เติมคำว่า "สัตว์พาหนะ"

ขุนอินทรภักดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบูรณ์ กล่าวว่า "อีกวันละ ๑๕ บาท" นั้น ข้าพเจ้าขอแปรญัตติเติมว่า "อีกไม่เกินวันละ ๑๕ บาท" การที่เติมเช่นนี้เพื่อไว้พิจารณาในการกระทำผิดที่หย่อนกว่ากัน ซึ่งไม่ควรจะให้เข้าสู่ในอัตราค่าปรับอย่างเดียวกัน

พ.อ. พระยาฤทธิ์อัค
กล่าวว่า ไม่ขัดข้อง

ประธานสภา ฯ ก
ัดค้านหรือไม่

นายทองอยู่ พุฒพัต
รัฐบาลไม่ขัดข้องที่ให้เติมคำว่
ยังมีอีกข้อหนึ่ง คือเงินค่าป
รับไม่เกินวันละ ๑๕ บาท กา

ประธานสภา ฯ ก
ือไม่เอา ข้ออื่นพูดกันภายห

นายทองอยู่ พุฒพัต
อว่าท่านผู้เสนอขอแปรญัตตินั้น
ห็นด้วย แต่ว่าไม่ใช่ ๑๕ บาท

นายมงคล รัตนวิจิต
กล่าวว่า ข้าพเจ้าคนหนึ่งที่ไม่ร
ยอมลงมือไว้ เพราะเหตุว่าเราท
ที่มองนั้นต่างกันมาก และเรา
พราะฉะนั้นข้าพเจ้าจะไม่ขอพูดม
การเดือดร้อนมาก เพราะฉะนั้น

ขุนอินทรภักดี ผู้แทน
ค้าของท้องถิ่นไม่ยินดีเช่นนี้ ข้า

นายทองอินทร์ ภูริพั
กล่าวว่า "คำว่าไม่เกิน" ใส่ะ
เสนอญัตติให้ใส่ลงไป เพื่อสาธ

พ.อ. พระยาฤทธิ์อัคเนย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตราธิการ กล่าวว่า ไม่ขัดข้อง

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ข้อที่ทางรัฐบาลไม่ขัดข้อง มีผู้ใดคัดค้านหรือไม่

นายทองอยู่ พุฒพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดธนบุรี กล่าวว่า ตามที่รัฐบาลไม่ขัดข้องที่ให้เติมคำว่า "ไม่เกิน" นั้น ข้าพเจ้าเห็นด้วยเหมือนกัน แต่ยังมีอีกข้อหนึ่ง คือเงินค่าปรับ ในที่นี้บังคับไว้ถึงพันหุกร้อยบาท และปรับไม่เกินวันละ ๑๕ บาท การที่เป็นแต่เพียงเท่านี้สิ่งโสโครก.....

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ว่ากันแต่ตรงนี้ก่อนเถิด ท่านจะเอาหรือไม่เอา ข้อนอื่นพูดกันภายหลัง

นายทองอยู่ พุฒพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดธนบุรี กล่าวว่า ถ้าท่านผู้เสนอขอแปรญัตตินั้นใส่คำว่า "ไม่เกิน" ลงไปตัวเดียว ข้าพเจ้าเห็นด้วย แต่ว่าไม่ใช่ ๑๕ บาท

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช กล่าวว่า ข้าพเจ้าคนหนึ่งที่ไม่รักจะให้เพิ่มโทษ แต่ว่าสำหรับเรื่องนี้ข้าพเจ้าของดงวนไว้ เพราะเหตุว่าเราทราบกันอยู่แล้วว่าคนทำงานทั่ว ๆ ไปกับคนทำเหมืองนั้นต่างกันมาก และเราย่อมทราบว่า ใครเป็นผู้ทำเหมืองในเวลานี้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจะไม่ขอพูดมาก ขอพูดแต่ว่าน้ำใหลท่วมที่สาธารณเป็นการเดือดร้อนมาก เพราะฉะนั้นขอให้สงวนไว้

ขุนอินทรภักดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบูรณ์ กล่าวว่า ถ้าหากเจ้าของท้องถิ่นไม่ยินดีเช่นนี้ ข้าพเจ้าขอถอนญัตติของข้าพเจ้า

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่า "คำว่าไม่เกิน" ใส่ลงไปนั้นดีแล้ว ถ้าคนนั้นถอน ข้าพเจ้าขอเสนอญัตติให้ใส่ลงไป เพื่อศาลจะได้ใช้ดุลพินิจอย่างหนึ่งอย่างใด เราจะบังคับ

ว่าให้ศาลปรับกี่วัน วันละ ๑๕ บาทนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าบัญญัติกฎหมายลงไปเช่นนั้นไม่สมควร อาจจะมีในบางกรณีที่ผู้กระทำผิดนั้นอาจจะไม่ควรจะต้องโทษปรับถึงวันละ ๑๕ บาทก็ได้ เมื่อเราเขียนกฎหมายไว้ตายตัวควรให้ศาลได้ใช้ดุลพินิจว่าปรับไม่เกิน ๑๕ บาท ซึ่งศาลอาจจะใช้ดุลพินิจตามควรแก่ความผิดตั้งแต่ ๑ สตางค์หรือครึ่งสตางค์จนถึง ๑๕ บาทก็ได้ เพราะฉะนั้นจึงให้เติม

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช กล่าวว่าเมื่อมีเพื่อนข้าพเจ้าคนหนึ่งด้าน ข้าพเจ้าขอเรียนต่อไป คือว่าวันละ ๑๕ บาทนั้น ถ้าออกแรงแต่เพียงเล็กน้อยก็คุ้มกันแล้ว ยิ่งกว่านั้นการทอดยอยน้ำท่วมที่ทำมาหากินนั้นก็มากกว่า ๑๕ บาทแล้ว แล้วก็ยังไหลท่วมทับที่ๆ ไป แล้วอีกประการหนึ่งเฉพาะมาตรานี้ ขอให้ระลึกว่ารัฐบาลได้เบิดช่องให้ไปทางหนึ่งแล้ว ทำไมมาปล่อยให้ท่วมทับที่ของราษฎรให้เขาได้รับความเดือดร้อน ข้าพเจ้าขอเรียนเป็นครั้งสุดท้ายว่าวันละ ๑๕ บาทนั้นสำหรับนายเหมืองนั้นไม่เป็นการเดือดร้อนอย่างไรเลย

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่า ในหลักกฎหมายทั่ว ๆ ไปนั้น ถ้าว่าเขาปล่อยไปทับถมที่ผู้ใด นั้นกฎหมายแพ่ง ฯ บังคับให้เจ้าของเรียกร้องค่าเสียหายได้ แต่ข้าพเจ้าไม่ใช่อยู่ในฐานะที่เป็นผู้แทนชาวเหมืองแร่ ผู้แทนราษฎรบังเกิดใคร่มุ่งที่จะให้ลงโทษแก่ราษฎรผู้กระทำซึ่งให้ศาลบังคับโดยไม่ต้องใช้ดุลพินิจเช่นนั้น ข้าพเจ้าก็ถนัดไปอยู่ภาคอีสานสะบาย

นายเลียง ไชยกาล ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่า ข้าพเจ้าอยากจะเรียนอีกอย่างหนึ่งว่า บัญหาว่าให้เติมว่า "ไม่เกินวันละ ๑๕ บาท" นั้นผู้เสนอ ๆ ชี้แจงมาว่า รัฐบาลไม่ขัดข้อง คือทางท่านสมาชิกก็ไม่ได้ใคร่ว่าเป็นอย่างอื่น ก็คือว่าสภา ฯ จะลงมติตามนี้ หรือไม่ลงมติก็เสมือนมติตามนี้ แต่บัญหาว่าจะฟันธงชี้ขาดกันได้หรือไม่

ประธานสภา ฯ ก
ความ ประเด็นว่าเรื่องคำร้อง
ขุนขจรเขานิเวศน์ ผู้
เห็นด้วยตามที่ผู้เสนอให้เติมลงไ
ทั่วไปสำหรับเหมืองใหญ่ ๆ ที่
มีการเดือดร้อนนัก สำหรับเห
หากว่าปรับกันวันละ ๑๕ บาทเช่
ข้าพเจ้าเห็นว่าที่เติม "ไม่เกิน"
ขุนชำนาญภาษา ผู้แท
รัฐบาลร่างมานั้น ข้าพเจ้าพิจารณ
ไม่เกิน ๓,๖๐๐ บาท หมายความ
ละเว้นก็จะต้องปรับอีกไม่เกินวันล
ว่าถ้าไม่กระทำตามนั้นต้องปรับต่อ
อันทำไปแล้วจะต้องถูกปรับเช่นนั้น
ใช้ดุลพินิจปรับวันละเพียง ๖ บาท
ยอมเป็นไปเช่นนั้นก็ได้ นี่เป็นก
ซึ่งกำหนดไว้วันละ ๑๕ บาทนั้นดีแล
ไม่ว่าจะแก้หรือไม่แก้
มีสมาชิกยกมือรับรอง
ประธานสภา ฯ กล่าวว่า
ผู้ใดเห็นว่าควรจะเติมคำว่า "ไม่เกิ
มีสมาชิกยกมือ ๓๑ ท่าน
ประธานสภา ฯ กล่าวว่า
มีสมาชิกยกมือ ๔๗ ท่าน
ประธานสภา ฯ กล่าวว่า

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า เรื่องนกพิงพูดต่อ ๆ มาให้หมดกระแสความ ประเดี๋ยวว่าเรื่องคำร้องนกไม่มีอะไร

ขุนขจรเขานิเวศน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดระนอง กล่าวว่า ข้าพเจ้าเห็นด้วยตามที่ผู้เสนอให้เติมลงไป ไม่ใช่จะร่ำรวยสำหรับพวกนายเหมืองทั่วไปสำหรับเหมืองใหญ่ ๆ ที่ทำด้วยเครื่องจักร์ถ้าจะปรับวันละ ๑๕ บาทก็ไม่มีการเดือดร้อนนัก สำหรับเหมืองเล็ก ๆ ที่ทำการงานเพียง ๔—๕ หาบ ถ้าหากว่าปรับกันวันละ ๑๕ บาทเช่นนี้ ก็เดือดร้อนเป็นอันมาก เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าที่เติม "ไม่เกิน" เช่นนี้ เป็นการสมควรแล้ว

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนราธิวาส กล่าวว่า ตามที่รัฐบาลร่างมานั้น ข้าพเจ้าพิจารณาเห็นว่าในตอนหนึ่ง ให้ปรับผู้ที่กระทำผิดไม่เกิน ๑,๖๐๐ บาท หมายความว่าถ้าภายหลังเมื่อปรับลงไปแล้ว เขายังไม่ละเว้นก็จะต้องปรับอีกไม่เกินวันละ ๑๕ บาท เพื่อให้เจ้าของเหมืองได้รู้เอาไว้ว่าถ้าไม่กระทำตามนั้นต้องปรับต่อไปอีก ให้เจ้าของเหมืองรู้ตัวทีเดียวว่า ถ้าฉันทำไปแล้วจะต้องถูกปรับเช่นนั้น ถ้าให้ศาลใช้ดุลพินิจเช่นนั้น บางทีศาลใช้ดุลพินิจปรับวันละเพียง ๖ บาทเท่านั้น เจ้าของเหมืองซึ่งร่ำรวย เขาจะยอมเป็นไปเช่นนั้นก็ได้ นี่เป็นการให้ร้ายแก่เจ้าของที่ดินฝ่ายนายเหมืองซึ่งกำหนดไว้วันละ ๑๕ บาทนั้นดีแล้ว ไม่ควรแก้เลย ข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติว่าจะแก้หรือไม่แก้

มีสมาชิกยกมือรับรอง

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ปัญหาลงมติว่าจะควรเติมหรือไม่เติม ผู้ใดเห็นว่าควรจะเติมคำว่า "ไม่เกิน" ภายหลังวันละ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๓๑ ท่าน

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๔๗ ท่าน

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า เป็นอันว่าคำว่า "ไม่เกิน" นี้ไม่เติม

นายเจือ ศรียาภัย ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าวว่า ในตอนท้ายข้าพเจ้าขอตัดคำว่า "เว้นแต่ทางน้ำนั้น รัฐมนตรีผู้บัญชาการกรมทดน้ำและโดยที่จะอนุญาตไว้โดยมีเงื่อนไขหรือไม่ก็ตามในเมื่อเห็นเป็นการสมควรให้ใช้น้ำล้างแร่หรือเททิ้งมูลดินมูลทรายหรือสิ่งอื่น ๆ ลงได้" นี้ข้าพเจ้าขอให้ตัดคำเหล่านี้ออก ด้วยเหตุที่ว่าชั้นต้นเรากำลังยอยู่แล้วว่าเขาควรจะบำรุงรักษาทางน้ำไว้ให้สะอาดเพื่อให้บริโภคได้ แต่มาในตอนท้ายนี้กลับให้อำนาจรัฐมนตรีในการที่จะให้ใช้น้ำนั้นลงไปในคลองนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าคงอย่างนี้เห็นว่าไม่มีประโยชน์อย่างใดเลยในมาตรานี้

นายมงคล รัตนวิจิตร์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช กล่าวว่า ที่สมาชิกผู้หนึ่งเสนอมานั้นว่าโดยการเขียนกฎหมายแล้ว ข้าพเจ้าเห็นด้วย เพื่อจะรักษาสิทธิและทรัพย์สินของราษฎรให้มากขึ้น แต่ว่าถึงจะปฏิบัติแล้ว ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย โดยเหตุว่าพระราชบัญญัติเดิมนั้นห้ามอยู่โดยเด็ดขาดแล้ว แต่ไม่มีเจ้าหน้าที่ไปจับผิดเขาคลองเขาทำเถอะเทอะอยู่นั่นเอง แต่สำหรับพระราชบัญญัตินี้แล้ว รัฐมนตรีต้องพิจารณาว่าทางไหนจะต้องปล่อย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้ารักพี่เสียดายน้องอยู่เช่นนี้ จึงอยากจะให้คงเดิม

ขุนสุคนธวิทศึกษากร รัฐมนตรีช่วยราชการกระทรวงธรรมการ กล่าวว่า ในข้อเสนอแปรญัตติของท่านสมาชิกผู้เสนอนั้น ก็คืออ่านกลับไปใช้มาตรา ๒๔ ข้อ ๓ เดิม ซึ่งไม่ได้เปลี่ยนแปลงอะไรเลย ความประสงค์ของรัฐบาลที่ได้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ ก็มีเหตุผลดังที่ได้เสนอไว้แล้ว คือว่าเพื่อความสะดวกในการที่จะให้ผู้ทรัพย์ประทานบัตรได้รับการพิจารณาด้วยดีให้เป็นประโยชน์ทั้งสองฝ่าย เพราะฉะนั้นการที่ได้รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้แล้ว กลับจะไปเหมือนเดิมอีก คือไม่ต้องแก้เช่นนี้ จึงขอประทานเรียนชี้แจงตอนประชุมไว้

ขุนวจรเขานิเวศน์

นี้ รัฐบาลเสนอแก้ขึ้นมาน ก
น้ำลำคลองห้ามโดยเด็ดขา
เสนอมานี้เป็นการสมควรแล้ว
ว่าที่ไหนควรจะเปิดให้เทดินทร
ใหญ่ การทำเหมืองบางที
บางแห่งที่ทำประโยชน์ได้นาน
ข้อนี้หนึ่งรัฐบาลจะได้เป็นจำเ
ได้จากแม่น้ำลำคลองเป็นเพียงเ
พิจารณาเป็นราย ๆ มิใช่ทั่ว
พิจารณาในแง่ทำความเดือดร
จะพิจารณาด้วยดี อนึ่งตาม
ไม่ใช่เป็นจังหวัดที่มีการทำเห
ทำเหมือง ก็จะต้องถ่ายลงในแ
จะต้องชะงักหมด ทำไม่ได้ แต
ของรัฐบาลนี้หนึ่งไม่ต่ำกว่าล้า
แก้ไขอย่างนี้แล้ว จังหวัดระนอ
ก็สมควรแต่ที่จะต้องแก้ไขมา

ขุนชำนาญภาษา ผู้แ
ยเสนอว่าควรแก้หรือไม่ควรแ

มีสมาชิกยกมือรับรอง

ประธานสภา ฯ กล่า
รัฐบาลขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วน

ขุนชจรเขานิเวศน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดระนอง กล่าวว่า มาตรานี้ที่รัฐบาลเสนอแก้ขึ้นมานี้ก็เพราะเดิมการทำเหมืองที่ทิ้งมูลดินทรายลงในแม่น้ำลำคลองห้ามโดยเด็ดขาด รัฐมนตรีหรือใครจะอนุญาตก็ไม่ได้ ที่รัฐบาลเสนอมานี้เป็นการสมควรแล้ว เพราะรัฐบาลจะได้พิจารณาเป็นการภายในว่าที่ไหนควรจะเปิดให้เทดินทรายลงไปได้ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์แห่งรัฐเป็นส่วนใหญ่ การทำเหมืองบางที่ทรายนั้นจำเป็นจะต้องถ่ายลงในแม่น้ำลำคลองบางแห่งที่ทำประโยชน์ได้นาน แต่ประโยชน์ในการทำเหมืองนั้นได้มากกว่าเช่นปีหนึ่งรัฐบาลจะได้เป็นจำนวนแสน ๆ หรือหมื่น ๆ เช่นนี้ ประโยชน์ที่จะได้จากแม่น้ำลำคลองเป็นเพียงเล็ก ๆ น้อย ๆ จึงเห็นว่าให้อำนาจรัฐมนตรีพิจารณาเป็นราย ๆ มิใช่ทั่ว ๆ ไป และข้าพเจ้าหวังว่ารัฐบาลคงจะไม่พิจารณาในแง่ทำความเดือดร้อนให้แก่ราษฎรผู้ที่ใช้แม่น้ำลำคลองนั้น แต่คงจะพิจารณาด้วยดี อนึ่งตามตัวอย่างที่ปฏิบัติอยู่ในเวลานี้ จังหวัดระนองไม่ใช่เป็นจังหวัดที่มีการทำเหมืองเหมือนทั่ว ๆ ไป แม้ว่าจำเป็นจะต้องการทำเหมือง ก็จะต้องถ่ายลงในแม่น้ำลำคลอง เมื่อเราไม่แก้แล้ว การทำเหมืองจะต้องชะงักหมด ทำไม่ได้ และไม่มีอะไรอื่นจะทำ จังหวัดระนองจะมีรายได้เฉลี่ยรัฐบาลปีหนึ่งไม่ต่ำกว่าด้านบาทในเรื่องค่าภาคหลวงดีบุก ถ้าไม่มีการแก้ไขอย่างนี้แล้ว จังหวัดระนอง การทำเหมืองจะต้องหยุดหมด ข้าพเจ้าเห็นว่าสมควรแล้วที่จะต้องแก้ไขมาตรานี้

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนราธิวาส กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอเสนอว่าควรแก้หรือไม่ควรแก้ ขอให้ลงมติ

มีสมาชิกยกมือรับรอง

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ผู้ใดเห็นว่าควรจะให้คงไว้ตามร่างของรัฐบาลขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า เป็นอันว่าให้คงไว้ตามร่างเดิมของรัฐบาล

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนราธิวาส กล่าวว่า มาตรานี้ข้าพเจ้ายังไม่ได้พูด คือคำที่ว่า "รัฐมนตรีผู้บัญชาการ" ข้าพเจ้าใคร่จะขอแก้ว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงซึ่งบังคับบัญชา เพราะรัฐมนตรีผู้บัญชาการนั้น .....

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า นี่เป็นถ้อยคำไม่สู้สำคัญอะไรนัก

พ.อ. พระยาฤทธิ์อัคเนย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตราธิการ กล่าวว่า เป็นถ้อยคำที่ใช้อนุโลมตามแบบในพระราชบัญญัติฉบับเก่า

นายจัง จริงจิตร์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง กล่าวว่า ข้าพเจ้าเห็นว่าที่ขุนชำนาญ ฯ ว่าไม่ถูก หยุมหยิมเปล่า ๆ ขอให้ส่งสภาว่าจะแก้ตามขุนชำนาญ ฯ เสนอหรือไม่

มีสมาชิกรับรอง

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนราธิวาส กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอถอน

เลขาธิการสภา ฯ กล่าวว่า มาตรา ๖

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่า ขอแก้เลขเป็นตัวหนังสือ

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ๑๕ บาทกับ ๑๖,๐๐ บาทนั้น แก้เป็นตัวหนังสือ ถ้าไม่มีใครคัดค้านผ่านไป ไม่มีใครคัดค้าน ต่อไปมาตรา ๗

ร.ต. สอน วงษ์โต ผู้แทนราษฎรจังหวัดชัยนาท กล่าวว่า ไหน ๆ จะผ่านมาตรานี้แล้ว ข้าพเจ้าขอตกลงกับรัฐบาล ถ้าไม่ยอมก็ไม่เป็นไร คือข้อหนึ่งนั้น ห้ามมิให้ไขน้ำล้างแร่และเทหลั่งต่าง ๆ ซึ่งได้ว่ามานั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าพูมเพื่อยเกินไป ข้าพเจ้าเห็นว่าควรตัดออกเสีย แปลว่า ห้ามมิให้ไขน้ำล้างแร่และเทหลั่งต่าง ๆ ซึ่งได้ว่ามานั้นลงในลำน้ำซึ่งเป็นทางเรือขนส่งสาธารณะ หรือเป็นทางน้ำซึ่งใช้การเพาะปลูก นอก

ให้คงไว้ตามร่างเดิมของ

เธวาส กล่าวว่า มาตรา
าการ" ข้าพเจ้าใคร่
ูชา เพราะรัฐมนตรีผู้

ม่สู้สำคัญอะไรนัก
รกระทรวงเกษตราธิการ
บัญญัติฉบับเก่า
กล่าวว่า ข้าพเจ้าเห็น
องให้คงมติว่าจะแก้ตาม

ธิวาส กล่าวว่า ข้าพเจ้า

ูร จังหวัด อุบล ราชธานี

๑๒,๐๐ บาท นั้น แก้เป็น
ดด้วย ต่อไปมาตรา ๖
ย์พาท กล่าวว่า ไหน ๆ
ไม่ยอมก็ไม่เป็นไร คือ
ซึ่งได้ว่ามานั้น ข้าพเจ้า
แปลว่า ห้ามมิให้ใช้
ทางเป็นทางเรือขนถ่อง
ด้วยเพราะปรุก นอก

หรือเพื่อบริโภคของบุคคล ตั้งแต่ให้เสียประโยชน์ในการใช้ทางน้ำ
นั้น" ข้าพเจ้าเห็นว่าพูดเพียงไป ขอตัดออก แล้วก็ "ผู้ใดกระทำความ
ดตามที่ว่ามาใน....." เอาออกเสียอีก การเขียนกฎหมายว่า "ที่
กมา" ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่เหมาะ ถ้ารัฐบาลไม่ขอมก็ผ่านไป

ขุนสุคนธวิทศึกษากร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงธรรมการ
ล่าวว่า ตามข้อความที่ท่านสมาชิกได้ของใจนั้น ทางรัฐบาลขอเรียนดังนี้
าที่ว่า "ที่ว่ามา" นั้นหมายความถึงความในวรรคต้นแห่งมาตรา ๖๔ ใน
ารทำเททางน้ำล้างแร่ มูลดิน และสิ่งอื่น ๆ จากเหมือง มีข้อบังคับและข้อห้าม
งนี้ คือว่าหมายถึงความข้างบนนั้นหมด และข้อความเหล่านี้ นอกจากเฉพาะ
นตอนท้ายที่ได้เติมขึ้นใหม่ เว้นไว้แต่ทางน้ำ เป็นข้อความที่ได้ยกลอยมาจาก
กฎหมายเดิม ซึ่งมีความสำคัญและเป็นความเข้าใจอยู่แล้วในระหว่างผู้ปฏิบัติ
ในเรื่องนี้ เพราะฉะนั้นจึงอยากขอให้สงวนเอาไว้

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ผ่านไป

เลขาธิการสภา ฯ อ่านว่า มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
เกษตราธิการมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า หมดวาระที่ ๒ แล้ว

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนราธิวาส กล่าวว่า ตามข้อ
ความนี้ข้าพเจ้าใคร่จะขอเติม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ลงด้วย
เพราะเกี่ยวกับที่ดินควรให้เป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า กฎหมายเดิมซึ่งเป็นแม่บทไม่มี จะไป
เติมอย่างไรได้

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนราธิวาส กล่าวว่า ถ้า
เช่นนั้นข้าพเจ้าขอถอน

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า หมดวาระที่ ๒ แล้ว ต่อไปพิจารณา

วาระที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่าพระราชบัญญัตินี้ควรจะออกเป็นกฎหมายได้ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า เป็นอันว่าให้ออกพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นกฎหมายต่อไป วาระต่อไป ร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ตำบลบ้อมปราบศัตรูพ่าย อำเภอบ้อมปราบศัตรูพ่าย จังหวัดพระนคร พุทธศักราช ๒๔๗๙ พิจารณาต่อไป

เลขาธิการสภา ฯ อ่านว่า ในคำปรารภมีการแก้ไข

พระพินิจธนากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ กล่าวว่า ข้าพเจ้าคิดว่าบางทีรัฐบาลจะไม่ได้นึกถึงพระราชบัญญัติของ ซึ่งรัฐบาลได้เสนอมาแล้วก็ได้เป็นพระราชบัญญัติที่ได้ตั้งใจจะออกแล้ว ข้าพเจ้าขอวิงวอนให้รัฐบาลเสนอ

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า เอาแต่เรื่องนี้ก่อน หรือท่านจะเสนอรัฐบาลไม่เสนอ ข้าพเจ้าให้รัฐบาลเขียนมา มีหลักฐานนี่แล้ว

พระพินิจธนากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ กล่าวว่า ข้าพเจ้ามีสิทธิที่จะขอให้รัฐบาลเสนอ

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ท่านเสนอชื่

พระพินิจธนากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอให้รัฐบาลเสนอ ถ้ารัฐบาลไม่เสนอ ข้าพเจ้าขอเสนอให้นำพระราชบัญญัติซึ่งขึ้นพิจารณาก่อน ถ้าผู้ใดเห็นด้วย ขอได้โปรดรับรอง

น.ต. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าวว่า ร่างของรัฐบาล รัฐบาลได้ทราบอยู่แล้ว ข้าพเจ้าขอขอบใจท่านสมาชิก แต่ว่ารัฐบาลเป็นห่วงร่างพระราชบัญญัติอื่น ๆ ซึ่งจะเป็นประโยชน์มาก ส่วนพระราชบัญญัติซึ่งนี้รัฐบาลได้ตั้งใจไว้แล้วว่าเรามี

เหมายได้ ขอได้โปรด

อกพระราชบัญญัตินี้ใช้
บัญญัติโอนกรรมสิทธิ์
ปราบดัตรูพ่าย อำเภอ
๔๗๙ พิจารณาต่อไป
เรแก้ไข

ใหม่ กล่าวว่า ข้าพเจ้า
ซึ่งรัฐบาลได้เสนอมา
ข้าพเจ้าขอวิงวอนให้

วน หรือท่านจะเสนอ
นทันแล้ว

หม่ กล่าวว่า ข้าพเจ้า

หม่ กล่าวว่า ข้าพเจ้า
อให้นำพระราชบัญญัติ
อง

มนตรีว่าการกระทรวง
บอยู่แล้ว ข้าพเจ้าขอ
ชบัญญัติอื่น ๆ ซึ่งจะ
ได้ตั้งใจไว้แล้วว่าเรามี

เวลาก็จะเสนอให้รับหลักการต่อไป เพราะฉะนั้นก็จะให้รัฐบาลเสนอ รัฐบาลจะเสนอในเมื่อถึงเวลาอันสมควร

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า เมื่อมีความเห็นแตกต่างกันถึงมติ ผู้ใดเห็นว่าควรให้เปลี่ยนระเบียบวาระตามที่พระพินิจ ฯ เสนอ ขอให้เอาพระราชบัญญัติของขึ้นมาพิจารณา ขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือส่วนน้อย

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือส่วนมาก

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า เป็นอันว่าให้เป็นไปตามเดิม คือร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ตำบลบ้อมปราบศัตรูพ่าย จังหวัดพระนคร พุทธศักราช ๒๔๗๙

เลขาธิการสภา ฯ อ่านว่า มาตรา ๓ มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า หมดวาระที่ ๒ แล้ว ต่อไปถึงมติในวาระที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่าพระราชบัญญัตินี้ควรจะออกใช้เป็นกฎหมายได้ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือรับรองพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า เป็นอันว่าพระราชบัญญัตินี้ออกใช้เป็นกฎหมายได้ วาระต่อไปร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อจัดสร้างการชลประทานแควสุพรรณบุรี พุทธศักราช ๒๔๗๙ ซึ่งคณะกรรมาธิการสามัญชุดที่ ๑ ได้พิจารณาเสร็จแล้ว พิจารณาต่อไปในวาระที่ ๒

เลขาธิการสภา ฯ อ่านว่า ในคำปรารภมีการแก้ไขในมาตรา ๑ มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ มาตรา ๔ แผนที่และบัญชีไม่มีการแก้ไข

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า หมดวาระที่ ๒ ต่อไปลงมติในวาระที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่าพระราชบัญญัตินี้ควรจะออกใช้เป็นกฎหมายได้ขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า เป็นอันว่าพระราชบัญญัตินี้ออกใช้เป็นกฎหมายได้ ต่อไปร่างพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว พิจารณาต่อไปในวาระ ๒

เลขาธิการสภา ฯ อ่านว่า มาตรา ๑ ชื่อพระราชบัญญัติ แก้ ๒๔๗๗ เป็น ๒๔๗๙ มาตรา ๒ มาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔

นายทองอยู่ พุฒพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดธนบุรี กล่าวว่า การพิจารณาหรือการอ่านนั้น ข้าพเจ้าขอให้ช้า ๆ หน่อย เพราะตรวจไม่ทัน

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ท่านจะพูดมาตราไหนก็ว่าไป

นายทองอยู่ พุฒพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดธนบุรี กล่าวว่า ข้าพเจ้าได้แปรญัตติไว้เฉพาะ มาตรา ๔ อยากจะเรียนถามท่านประธานว่าจะพิจารณาเป็นอนุมาตรา ๆ ไปหรือจะเอาทั้งมาตรา

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า มาตรา ๔ นี้ เอาอนุมาตรา ๑ ก่อน

เลขาธิการสภา ฯ อ่านว่า อนุมาตรา ๑ อนุมาตรา ๒ อนุมาตรา ๓ อนุมาตรา ๔ อนุมาตรา ๕ อนุมาตรา ๖

นายทองอยู่ พุฒพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดธนบุรี กล่าวว่า ในอนุมาตรา ๒ นี้ความเดิมว่า "รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย แต่ซึ่งได้แก้แล้วเป็น "รัฐมนตรีว่าการกระทรวงซึ่งบังคับบัญชาการราชทัณฑ์" ในข้อนี้ก็นับว่าดีอยู่ แต่ข้าพเจ้าอยากจะให้ชัดเจนลงไปอีก กล่าวคือในการบังคับบัญชาเช่นนี้ควรจะให้เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม เพราะว่าการบริหารควรแยกไปจากกระทรวงมหาดไทย ถ้าหากว่าให้เป็นรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงซึ่งบังคับบัญชาการราชทัณฑ์แล้ว อำนาจนี้ก็คงตกอยู่แก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยอยู่นั่นเอง ซึ่งรัฐมนตรี

าการกระทรวงยุติธรรมหา
นเรื่องเช่นนี้เราควรจะให้ค
ที่ว่ารัฐมนตรีว่าการกระทร
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติ

นายไสว อินทรประ

เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติ
ไม่ได้ เพราะฉะนั้นกรรม

นายเลียง ไชยกาล

นมาตรา ๖ นี้ เดิมมีคำว
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมห
าการกระทรวงมหาดไทยไป
แก้เช่นนี้ จริงอยู่เรามีกฎห
บบหนึ่งก็คือพระราชบัญญัติ
ถ้าจะไปแก้เช่นนั้นมิได้ แต่ถ้า
ะนั้นการที่ผู้แปรญัตติแปรเ
าชทัณฑ์ควรจะอยู่แก่กระทร
จะกล่าวต่อไปนั้น ขอให้ท่า
รียนให้ทราบ

ประธานสภา ฯ ก

นายเลียง ไชยกาล

ข้าพเจ้าสนับสนุนญัตตินี้ อ
นี้ควรจะเป็นอำนาจของกระ
ฝ่ายบริหารทำหน้าที่ในการพิ
ถ้าทางศาลพิพากษาว่าคนนั้น
เป็นมหาดไทยซึ่งเป็นฝ่ายบริห

ต่อไปถงมติในวาระที่ ๓
ยได้ขอได้โปรดยกมือขึ้น

ราชบัญญัตินี้ออกใช้เป็น
กราคม พุทธศักราช ๒๔๗๙ ซึ่ง
ณาต่อไปในวาระ ๒

อพระราชบัญญัติ แก้
ว้ไข มาตรา ๔

ดัชนบุรี กล่าวว่า การ
เพราะตรวจไม่ทัน
ไหนก็ว่าไป

หวัดชนบุรี กล่าวว่า
ร้อนถามท่านประธานว่า

อายุมาตรา ๓ ก่อน
มาตรา ๒ อนุมาตรา ๓

ดัชนบุรี กล่าวว่า ใน
ามว่า รัฐมนตรีว่าการ
นตรีว่าการกระทรวงซึ่ง
ต่ข้าพเจ้าอยากจะให้ชัด
ให้เป็นรัฐมนตรีว่าการ
จากกระทรวงมหาดไทย
ญชาการราชทัณฑ์เสีย
ยนั้นหมายถึงรัฐมนตรี

ว่าการกระทรวงยุติธรรมหาได้มีส่วนเกี่ยวข้องอยู่ในเรื่องนี้ไม่ ความจริงในเรื่องเช่นนี้เราควรจะให้ความยุติธรรมที่สุด ด้วยเหตุเช่นนี้แหละ ข้าพเจ้าเห็นว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงซึ่งบังคับบัญชาการราชทัณฑ์นั้น ควรจะเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

นายไสว อินทรประชา กรรมาธิการ กล่าวว่า เรื่องนี้เป็นปัญหาเกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม ท่านจะมาแก้ที่นี่ไม่ได้ เพราะฉะนั้นกรรมาธิการจึงแก้ไว้เป็นคำกว้าง ๆ เช่นนั้น

นายเลียง ไชยกาล ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่า อนุมาตรา ๖ นี้ เดิมมีคำว่าเว้นระหัศพัทว่า "รัฐมนตรี" ให้หมายความถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยผู้แปรญัตติแปรว่าขอให้เปลี่ยนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยไปเป็นว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม การแก้เช่นนี้ จริงอยู่เรามีกฎหมายอยู่สองฉบับ ซึ่งพาดพิงถึงบัญหานี้หรือไม่ฉบับหนึ่งก็คือพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม ซึ่งในนั้นถูกต้องที่จะไปแก้เช่นนั้นมิได้ แต่ถ้าหากว่าเรามาแก้ทีนี้แล้วผลก็ได้อย่างเหมือนกัน เพราะฉะนั้นการที่ผู้แปรญัตติแปรเช่นนี้เป็นการชอบแล้ว เหตุผลอย่างอื่นก็ว่าราชทัณฑ์ควรจะอยู่แก่กระทรวงไหนนั้น ความจริงเป็นปัญหาสำคัญ ปัญหาที่จะกล่าวต่อไปนั้น ขอให้ท่านสมาชิกคนอื่นกล่าวต่อไปก่อน แล้วข้าพเจ้าจะเรียนให้ทราบ

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ท่านเอาให้เสร็จ

นายเลียง ไชยกาล ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่า ข้าพเจ้าสนับสนุนญัตตินี้ อำนาจการลงโทษหรืออำนาจที่เกี่ยวข้องกับนักโทษนี้ควรจะเป็นอำนาจของกระทรวงมหาดไทย ข้าพเจ้าเห็นว่าเดิมนั้นเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารทำหน้าที่ในการพิจารณาผู้กระทำผิดแล้วส่งไปให้ทางตุลาการวินิจฉัย ถ้าทางศาลพิพากษาว่าคนนั้นมีโทษ บัญหาต่อไปก็คือการลงโทษควรจะให้เป็นหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทยซึ่งเป็นฝ่ายบริหารควบคุมการลงโทษ หรือว่าฝ่ายตุลาการเป็นผู้

ควบคุมการลงโทษ เหตุผลที่จะกล่าวแย้งของข้าพเจ้าก็มีอยู่บ้าง แต่ว่าข้าพเจ้าเองเห็นว่าจำเลยได้รับคำพิพากษาให้ลงโทษ และควรจะได้รับเพียงแค่ไหนอย่างไร ทางนั้น น่าจะให้ผู้พิพากษาซึ่งเป็นผู้ลงโทษนั้นรู้เห็นด้วย เพราะเกี่ยวกับการอบรม เกี่ยวกับการที่จะคาดถึงลักษณะแห่งความผิด และความประสงค์ในการที่จะพิพากษาลงโทษว่าให้จำคุกได้เท่านั้นปี ผู้ลงโทษก็จะปริมาณถูกว่าผลแห่งการลงโทษวันหนึ่ง ๆ นั้นเป็นอย่างไร เพราะเหตุว่าการอยู่ในเรือนจำในบางแห่งวันหนึ่งอาจจะมีราคาเท่ากับ ๒๐ วันในบางแห่งก็ได้ ซึ่งส่งเหล่านี้เป็นส่วนทางพฤตการณ์ควรจะต้องทราบไว้ด้วย มีบางท่านกล่าวว่าอำนาจลงโทษนั้นเป็นอำนาจฝ่ายบริหารแล้วก็ไม่ควรจะเอาพฤตการณ์มาเกี่ยวข้องด้วย ข้าพเจ้าไม่อยากจะถือว่าการลงโทษนั้นเป็นฝ่ายบริหาร แต่การที่เราเห็นศาลเช่นเราเคยและรู้สึกนึกว่านั่นเป็นการกระทำของฝ่ายบริหาร แต่การพิจารณาโดยทั่ว ๆ ไป การพิพากษาให้รับโทษเป็นอำนาจส่วนหนึ่งนำจะถามมาถึงการกระทำโทษนั้นด้วย เพราะเหตุว่าเมื่อศาลสั่งให้ลงโทษเท่านั้นปี ศาลสั่งให้จำคุกเท่านั้นวัน ก็ต้องหมายความว่าจำคุกอย่างไร ให้ทำอย่างไร อีกประการหนึ่ง ในทางพฤตการณ์วินิจฉัยคดีได้เรียบร้อยและยุติธรรมยิ่งขึ้นนั้น ก็ต้องอาศัยการปริมาณการหมุนให้เป็นไปตามความเป็นอยู่ของนักโทษหรือของผู้ร้ายว่าเป็นไปอย่างไร และควรจะต้องทำการคัดสันดานอย่างไร เมื่อทราบในทางปฏิบัติเช่นนั้นแล้ว จึงขอคาดลงไปว่าควรจะได้รับโทษเช่นนั้น ความจริงเป็นอย่างนี้ จึงได้สนับสนุนผู้แปรญัตติ

ขุนพิเคราะห์คดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดชุมพร กล่าวว่า ในเรื่องพระราชบัญญัติราชทัณฑ์นี้ ได้มีปัญหามาตั้งแต่แรกเริ่ม คือประเด็นว่าจะกฎกระทรวง กรมราชทัณฑ์โอนไปขึ้นมหาดไทย เคยอยู่มหาดไทยมาตั้งแต่นมนานแล้ว ทีนี้ใครจะเป็นผู้ชี้ขาดว่าจะเป็นผู้บังคับบัญชา แต่ตามที่เป็นมาแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่ากระทรวงมหาดไทย ด้วยเหตุผลอะไร ก็อย่างนี้ เมื่อเราเห็นนักโทษคนนั้นประพฤติเป็นอย่างไร และเราจะทำการ

ดสันดานอย่างไร ในเรื่องเห
ายบ้านเมืองเป็นผู้รับทำการด
ากต้องให้เป็นไปโดยความยุ
นการที่ให้ฝ่ายกระทรวงมห
ระทรวงมหาดไทยนั้นเป็นทบว
ประเทศ เป็นผู้ที่ได้ช่วยส่องดู
เหตุ จึงเอากรมราชทัณฑ์
ดสันดาน คือให้ทำการตัดส
ให้ทำการเลี้ยงชีพในทางที่ชอบ
รองเหล่านั้น เพราะฉะนั้นเร
มาสู่ศาล ด้วยเหตุฉะนั้นข้าพ
อาจจะตั้งกรมกองขึ้นบังคับได้
ะเปลี่ยนไปในทางไหนก็ได้
ข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติ

ประธานสภา ฯ ก

ขุนพิเคราะห์คดี ผู้
เห็นตามที่กรรมาธิการแก้มา

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภา ฯ

องกรรมาธิการ ขอได้โปร

มีสมาชิกยกมือเป็นส่

ประธานสภา ฯ ก

เลขาธิการสภา ฯ

ซึ่งตัดออก มาตรา ๑

นายทองอยู่ พุฒม

งอยู่บ้าง แต่ว่าข้าพเจ้า
วรจะได้รับเพียงแค่ไหน
รู้เห็นด้วย เพราะเกี่ยว
เกวามผิด และความ
ผิด ผู้ถูกโทษก็จะ
งไร เพราะเหตุว่า
ป ๒๐ วันในบางแห่งก็ได้
ด้วย มีบางท่านกล่าว
จะเอาคุลาการ มาเกี่ยว
ฝ่ายบริหาร แต่การท
าของฝ่ายบริหาร แต่
ษเป็นอำนาจส่วนหนึ่งน่า
เมื่อศาลสั่งให้ลงโทษเท่า
ว่าจำคุกอย่างไร ให้ทำ
ลจัยคดีได้เรียบร้อยและ
นให้เป็นไปตามความเป็น
และควรจะต้องทำการคัด
จึงขอชี้แจงไปว่าควรจะ
ส่วนผู้แปรญัตติ
ชนัย กล่าวว่า ในเรื่อง
กเริ่ม คือประเด็นของก
ย เคยใช้มาตราไทยมา
ผู้บังคับบัญชา แต่ตามที่
ด้วยเหตุผลอะไร คือว่า
างไร และเราจะทำการ

คัดสันดานอย่างไร ในเรื่องเหล่านี้ ศาลไม่ได้เป็นผู้กระทำการจับ จึงได้ให้ฝ่ายบ้านเมืองเป็นผู้รับทำการคัดสันดาน. ลักษณะโทษที่บุคคลต้องได้รับนั้น เราก็ต้องให้เป็นไปโดยความยุติธรรม คือไม่ใช่ฝ่ายผู้จับกุม เพราะฉะนั้นในการที่ให้ฝ่ายกระทรวงมหาดไทยบังคับก็โดยเหตุอะไร คือด้วยเหตุว่ากระทรวงมหาดไทยนี้เป็นทบวงกรมที่ใหญ่โต ได้ทำการปกครองคนทั่วประเทศ เป็นผู้ที่ได้ล้อตล่องดูความประพฤติของพลเมืองทั่ว ๆ ไป เหตุฉะนี้แหละ จึงเอากรมราชทัณฑ์มาอยู่ในกระทรวงมหาดไทยเพื่อที่จะทำการคัดสันดาน คือให้ทำการคัดสันดานให้ประพฤติตนเป็นคนเรียบร้อย และให้ได้ทำการเลี้ยงชีพในทางที่ชอบต่อไป แต่ฝ่ายตุลาการนั้นไม่ได้มารู้เห็นเองในเรื่องเหล่านี้ เพราะฉะนั้นเราจึงให้ผู้พิพากษาเป็นผู้ตัดสินชี้ขาดแต่คดีเกิดขึ้นมาสู่ศาล ด้วยเหตุฉะนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าเมื่อได้ออกเป็นเช่นนี้แล้ว ต่อไปเราอาจจะตั้งกรมกองขึ้นบังคับได้อีก เพราะฉะนั้นจึงเห็นด้วย เพราะเหตุว่าเราจะเปลี่ยนไปในทางไหนก็ได้ เพราะเหตุฉะนี้ข้าพเจ้าจึงคงเห็นตามนี้ และข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติ

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ท่านเห็นอย่างไร จะเอาตามเดิมหรือ

ขุนพิเคราะห์คดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดชุมพร กล่าวว่า ข้าพเจ้าเห็นตามที่กรรมาธิการแก้มาใหม่นี้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอให้ลงมติ

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ผู้ใดเห็นว่าควรจะให้เป็นไปตามร่างของกรรมาธิการ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า เป็นอันว่าเป็นไปตามร่างของกรรมาธิการ

เลขาธิการสภา ฯ อ่านว่า ธนุมาตรา ๗ มาตรา ๕ มาตรา ๖ ซึ่งตัดออก มาตรา ๗

นายทองอยู่ พุฒพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดธนบุรี กล่าวว่า

ในมาตรา ๗ นี้เช่นเดียวกัน ในบรรทัดแรกต่อจาก คำว่า "รัฐมนตรี" ข้าพเจ้าขอแปรญัตติเติมคำว่า "จะต้องจัดห้องขังหรือเรือนจำให้ต้องด้วยอนามัยและสุขาภิบาล" นอกจากนั้นเป็นไปตามเดิม ที่ข้าพเจ้าขอแปรญัตติว่าจะต้องจัดห้องขังหรือเรือนจำให้ต้องด้วยอนามัยและสุขาภิบาลนั้นก็เพราะเหตุว่าในเรื่องนี้นักโทษซึ่งอยู่ในห้องขังเรือนจำนั้นได้รับการอนามัยไม่ดีเลยทีเดียว แสงสว่างไม่พอเพียง เรื่องนี้ได้มีบรรดานักโทษ เมื่อออกจากที่คุมขังแล้วมาปรับทุกข์ต่อข้าพเจ้าเป็นส่วนมาก เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าอยากจะได้ให้ตัดแปลงแก้ไขในเรื่องนี้ให้ถูกต้องต่อสุขภาพเป็นอย่างดี ว่าอนามัยของประชาชนย่อมเป็นของสำคัญ ถ้าหากว่าเสียอนามัยแล้ว ความเป็นไร้ได้เจ็บก็จะต้องมีขึ้น เรื่องนี้ข้าพเจ้าได้ทูลกระหม่อมกระทรวงมหาดไทยมาแล้ว รัฐมนตรีก็ยอมว่าจะได้จัดการไปตามสมควร และบัดนี้การจัดการก็ยังไม่ได้จัดการอะไรเลย ยังคงไม่เป็นการเหมาะอยู่เช่นนั้น ด้วยเหตุฉะนี้แหละจึงควรบัญญัติไว้ในมาตรานี้ เพื่อเป็นการบังคับให้รัฐมนตรีทำ มิฉะนั้นแล้วก็จะปล่อยปละละเลยเสียอีก

น.ต. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าวว่า ท่านจะเขียนกฎหมายบังคับนั้นได้ แต่ว่าคนที่ท่านจะทำได้หรือไม่ก็อีกเรื่องหนึ่ง ก็เราพูดถึงในเรื่องการเห็นอกเห็นใจนักโทษ เราบอกว่าเรือนจำนั้นจะต้องแบ่งเป็นประเภท และจะต้องจัดออกไปเป็นส่วนหนึ่งแล้วต้องคำนึงถึงในเรื่องแพทย์ และในเรื่องผู้ต้องขัง เพราะฉะนั้นในการที่จะมาเขียนว่ารัฐมนตรีจะต้องจัดห้องขังให้มีสุขภาพและมีอนามัย ก็ทำไมไม่เขียนต่อไปว่าให้มั่นคง ให้ปลอดภัย ให้สวยงาม และให้อะไรต่ออะไรต่อไปอีก ก็ควรจะเขียนให้หมดทีเดียว ไปถ้าถูกอนามัยอาจจะไม่แข็งแรงก็ได้ อาจจะไม่ปลอดภัยก็ได้ เรื่องนี้เป็นปัญหาในทางปฏิบัติ เมื่อรัฐบาลบอกอยู่แล้วว่าการเรือนจำทั่ว ๆ ไป ไม่ใช่ว่าเราพอใจ เราไม่พอใจเลย รู้สึกว่าไม่ต้องด้วยอนามัย ไม่แข็งแรง และไม่ปลอดภัย และคับแคบ ยัดหาม

ว่าจะทำอย่างไรให้พลิกมือแล้วสำเร็จได้ และในเรื่องการเงิน เช่นขอเข้ามาก่อจะได้แต่ละราย รู้สึกว่าลำบากมาก ถ้ามีเงินแล้วเราก็ทำได้ ในการที่จะเขียนกฎหมายบังคับโดยไม่ต้องคำนึงนั้น เป็นของไม่ควรทำ ถ้าสภา ฯ นี้จะต้องการให้เป็นไปเช่นนั้น ให้เสนอมาสักสิบฉบับหรือสิบฉบับข้าพเจ้าจะทำให้

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนราธิวาส กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติว่า จะให้เป็นไปตามร่างของกรรมาธิการหรือของผู้เสนอแปรญัตติ

มีสมาชิกรับรอง

นายทองอยู่ พุฒพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดชนบุรี กล่าวว่า เรื่องนี้เกี่ยวกับสุขภาพและอนามัยของประชาชน เราเป็นผู้แทนราษฎร จะปล่อยให้ราษฎรเป็นเช่นนั้นไม่ได้ ฉะนั้นขอให้เปิดอภิปรายต่อไป

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ผู้ใดเห็นว่าควรจะเปิดอภิปรายต่อไป ขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือส่วนน้อย

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือส่วนมาก

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า เป็นอันว่าให้ลงมติได้ ผู้ใดเห็นว่าควรจะให้เป็นไปตามร่างของกรรมาธิการ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือส่วนมาก

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า เป็นอันว่าให้เป็นไปตามร่างของกรรมาธิการ

เลขาธิการสภา ฯ อ่านว่า มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐

พ.อ. พระยาวิเศษสิงหนาท ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครนายก กล่าวว่า มาตรา ๑๐ นี้ ความเดิมบอกว่า "ถ้าผู้ต้องขังมีเด็กอายุต่ำกว่าสิบหก

อยู่ในความดูแลของคนคิดมายังเรือนจำ และปรากฏว่าไม่มีผู้ใดจะเลี้ยงดูเด็กนั้น จะอนุญาตให้เด็กนั้นอยู่ในเรือนจำภายใต้บังคับเงื่อนไขดังระบุไว้ในข้อบังคับทั่วไปดังนี้ หรือจะส่งไปยังสถานที่อื่นใดอันได้จัดตั้งขึ้นเป็นพิเศษเพื่อการนี้ก็ได้" ข้าพเจ้าเห็นว่าการที่ให้เด็กอยู่ในเรือนจำนั้นเป็นผลเสียหายแก่เด็กมาก เพราะเรือนจำไม่ใช่เป็นสถานที่ซึ่งงาม และจะได้แต่เห็นความชั่วร้ายอะไรต่าง ๆ เนื่องจากการจำจอง เหล่านี้ทำให้นิสัยเด็กนั้นมีแต่ความเสื่อมอีกประการหนึ่ง ถ้าหากว่าเด็กนั้น แต่เดิมมาบิดามารดาผู้ปกครองต้องโทษตั้ง ๑๕ ปี ถ้าดังนี้แล้วเด็กนั้นจะต้องมีอายุตั้งแต่ ๑ ปีจนถึง ๑๕ ปี แปลว่าภายใน ๑๕ ปีนั้น เด็กนั้น จะต้องเสียขาดการศึกษาอะไรต่าง ๆ มากมาย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าที่กำหนดไว้อายุตั้ง ๑๖ ปี การที่จะกระทำความเสื่อมให้แก่เด็กซึ่งจะเป็นพลเมืองดีไม่ได้ต่อไปเช่นนี้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอแปรว่าดังนี้ "ถ้าผู้ต้องโทษยังมีเด็กอยู่ในความดูแลของคนคิดมายังเรือนจำและปรากฏว่า ไม่มีผู้ใดจะเลี้ยงดูเด็กนั้น จะอนุญาตให้เด็กนั้นอยู่ในเรือนจำได้เพียงอายุของเด็กนั้นไม่เกินสามปี ถ้าอายุพ้นสามปีให้จัดการส่งไปยังสถานที่อื่นใดอันได้จัดตั้งขึ้นเป็นพิเศษเพื่อการนี้" ทั้งนี้เพื่อไม่ให้เด็กนั้นอยู่ในเรือนจำจนเกิดความชินเกินไป และขาดการศึกษาซึ่งจะเป็นพลเมืองดีของชาติ ธรรมดาความชั่วต่าง ๆ ในชั้นแรก ถ้าเราแลเห็นอยู่ เราอาจจะกลัวได้ เช่นอย่างว่าเราไม่เคยพบเราอาจจะกลัว หรือไปพบของอะไรเข้าคล้าย ๆ กับคนตกนรกเราอาจจะกลัว แต่ถ้าเห็นนาน ๆ แล้ว เคยชินเข้าไปในนิสัยทำให้เป็นคนเสื่อมเสียไปได้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงได้แปรญัตติว่าไม่ควรเกิน ๓ ปี เด็กในอายุ ๓ ปี ข้าพเจ้าถือว่ายังจำอะไรไม่ได้แน่นอนนัก และนอกจากนั้นก็จะเป็นการจำเป็นอย่างที่เด็กเกิดในทหมู่ขังนั้นเองเกี่ยวข้องในการที่จะต้องคิดต่อในการอาศัยบิดาเป็นคนเลี้ยง แต่เมื่อพ้นสามปีแล้ว คือตามหลักนั้นควรจะเป็น ๓ ปี ไม่จำเป็นจะต้องถึงสามปี แต่ว่าข้าพเจ้านึกว่าสามปีก็จะพอแล้ว ถ้าเกินกว่านั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการเสื่อมเสียแก่เด็กนั้น

นายบรรยงก์ มกราภิรมย์ กรรมาธิการ กล่าวว่า ตามที่ท่าน

สมาชิกแปรญัตติว่าควรจะกำหนดอายุเด็กลงมาเหลือสามปีนั้น คณะกรรมาธิการได้ไตร่ตรองโดยรอบคอบแล้ว ข้อสำคัญท่านผู้แปรญัตติบางท่านจะไม่ทราบพฤติการณ์เป็นจริงที่เกิดขึ้นในเรือนจำทุกวันนี้ เพราะฉะนั้นขอให้ข้าพเจ้าได้กล่าวเท้าถึงกฎหมายเดิมซึ่งมีว่า เด็กอายุต่ำกว่าสามปีและจะอนุญาตให้เข้ามาในเรือนจำได้ต่อเมื่อยังดูดนมมารดาอยู่ เพราะฉะนั้นไม่แปลว่าอายุต่ำกว่าสามปีเท่านั้น ต้องดูดนมมารดาด้วย การที่กฎหมายบัญญัติเช่นนั้นก็เพราะถ้าคำนึงความเห็นว่าเด็กไม่ใช่ผู้ต้องขังในเรือนจำ แต่ตามหลักการราชทัณฑ์ในเรื่องการลงโทษเห็นว่าผู้แปรญัตติมีเหตุผลดี แต่ว่าพฤติการณ์ที่เป็นอยู่นั้นคงมีนักโทษเป็นอันมาก หรือผู้ต้องขังได้มายังเรือนจำมีเด็กติดมาด้วย อายุ ๑๐ ขวบ ๑๒ ขวบ ๑๕–๑๖ ขวบ ถ้าผู้แปรญัตติจะมีโอกาสโปรดแวะเวียนมาเรือนจำจะเห็นเด็กเหล่านั้น ไม่มีที่ไป ไม่มีที่อยู่ ไม่มีหนทางอื่นซึ่งจะให้เขาอยู่นอกเรือนจำได้ เป็นปัญหาว่าเราจะทำอย่างไรกับเด็กนั้น การที่คณะกรรมาธิการได้ยอมรับร่างมาตรานี้ของรัฐบาลก็ด้วยเรื่องเห็นอกเห็นใจของเด็ก มีความประสงค์จะช่วย ไม่ใช่มีความปรารถนาจะไม่ช่วย จะปล่อยให้กลายเป็นผู้ร้ายหามิได้ ท่านจะสังเกตข้อความในมาตรานั้นว่า เด็กเหล่านั้นไม่ใช่ว่าเจ้าพนักงานเรือนจำจะรับไว้เสมอไป จะอนุญาตให้เด็กนั้นอยู่ก็ได้ ไม่ใช่แต่เท่านั้น ต้องอยู่ภายในเงื่อนไข แปลว่าดังนี้ คือว่าเราจะได้ตั้งเป็นทางการซึ่งหวังว่าจะมีข้อบังคับไม่ให้รับกันพร่ำเพรื่อ ถ้ามีข้าหลวงประจำจังหวัดหรือถ้ามีท่านผู้ใดซึ่งอาจจะใจกุศลจะรับเด็กไปเลี้ยงดู ทางการราชทัณฑ์ก็พร้อมที่จะส่งไปให้ แล้วแต่เรื่อง การที่เป็นเช่นนั้น เราจะให้เด็กอยู่ในเรือนจำหามิได้ เราจะจัดที่พิเศษขึ้นสำหรับเด็กจะได้อยู่ จะได้มีประโยชน์และในการที่จะให้การศึกษาแก่เขาด้วย นอกจากนั้นการที่เรายอมให้ไปได้ก็ในบางกรณี เด็กจะต้องถูกอยู่ในเรือนจำเพียงสามวันหรือสิบวัน เพราะหนทางไกล และเราไม่สามารถจะส่งเด็กลงมายังสถานที่พิเศษได้ ก็เป็นการจำเป็นอยู่เองที่จะต้อง

อาศัยที่ใดที่หนึ่งตามนั้น ในบางกรณีเราจะต้องมีสถานที่ไว้เป็นพิเศษ ไม่ต้องไปปะปนกัน ถ้าหากว่ามีเวลาพอที่ผู้ต้องขังอยู่นานพอ เราจะต้องส่งมายังสถานที่พิเศษ เพราะฉะนั้นหวังใจว่าสภา ฯ คงจะเห็นด้วยกับร่างของรัฐบาล ซึ่งคณะกรรมาธิการเห็นชอบด้วยแล้ว

หลวงนรินทร์ประสาตร์เวช ผู้แทนราษฎรจังหวัดจันทบุรี กล่าวว่า ข้าพเจ้าได้ฟังคำอภิปรายของคณะกรรมาธิการว่า เด็กกำลังดูดนมหรืออายุสาม–สี่ขวบนั้นอนุญาตให้เข้าไปในเรือนจำด้วย และยิ่งกว่านั้น ยังจะให้หาที่อยู่ให้ด้วย ข้าพเจ้าเห็นว่าที่กรรมาธิการคิดเช่นนั้น ข้าพเจ้าไม่เห็นชอบด้วยเป็นอย่างยิ่ง เพราะว่าเด็กซึ่งให้เข้าไปภายในเรือนจำแล้ว เป็นการติดนิสัย และเพาะนิสัยได้เป็นอย่างดี ซึ่งไม่ควรจะทำเช่นนั้น ข้าพเจ้าจะยกตัวอย่างมาให้ดู คือโรงพยาบาลโรคจิตของเรา หรือในต่างประเทศก็ตาม เด็กอายุตั้งแต่ ๑๕ ปีลงมา เขามิได้อนุญาตให้เข้าไปในโรงพยาบาลนั้นเลยเป็นอันขาด เพราะเหตุใดเล่า ก็เพราะเหตุว่าสมองของเด็กนั้นอ่อน ตามวิชาจิตตศาสตร์ว่าอาจจะติดได้ง่าย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอฝากความดำริข้อนี้ไว้แก่รัฐบาลและแก่คณะกรรมาธิการชุดนี้ไว้ด้วยว่า ควรจะหาที่เอกเทศให้เด็กอยู่ อย่าให้ไปปะปนกัน รัฐบาลควรจะสนับสนุนเงินก้อนนี้ เหตุใดเล่าจะช่วยเหลือให้เขาเป็นขุกขตรางเช่นนั้น ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะเป็นไปตามที่สมาชิกผู้หนึ่งแปรญัตติไว้นั้น

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่า ในปัญหาการราชทัณฑ์นั้น ข้าพเจ้าคิดว่าสภา ฯ นี้ควรจะได้พิจารณาอย่างรอบคอบ และเฉพาะปัญหาในข้อนี้ ข้าพเจ้าได้แปรญัตติไว้โดยกำหนดว่าเด็กที่จะเข้าไปอยู่ในเรือนจำได้นั้น ข้าพเจ้ากำหนดอายุไว้แต่เพียง ๑ ปี การที่ข้าพเจ้าได้แปรญัตติเช่นนี้โดยถือหลักตามการราชทัณฑ์ของญี่ปุ่น ที่เขาได้กำหนดอายุไว้เพียง ๑ ปี ในปัญหาว่าจะให้อยู่ในเรือนจำหรือไม่นั้น กรรมาธิการได้อภิปรายว่าในหลักการไม่ควรจะให้เด็กนั้นอยู่ใ

ไว้เป็นพิเศษ ไม่ต้อง
เราจะต้องส่งมาจัง
ด้วยกับร่างของรัฐบาล

หวัดจันทบุรี กล่าวว่า
ถึงกำลังคนหรือยาบ
ยังกว่านั้น ยังจะให้ทา
ข้าพเจ้าไม่เห็นชอบด้วย
ด้วย เป็นการคิดนิสัย
ข้าพเจ้าจะยกตัวอย่าง
างประเทศก็ตาม เด็ก
โรงพยาบาลนั้นเดยเป็น
ด็กนั้นออน ตามวิชา
จึงขอฝากความดำรัชอัน
ควรจะหาที่เอกเทศให้
เนกันนั้น เหตุใดเด็ก
นด้วย ข้าพเจ้าเห็นว่า

ฎรจังหวัดอุบลราชธานี
คิดว่าสภา ฯ ควรจะได้
ข้าพเจ้าได้แปรญัตติไว้
ข้าพเจ้ากำหนดอายุไว้แต่
หลักตามการราชทัณฑ์
หว่าจะให้อยู่ในเรือนจำ
ไม่ควรจะให้เด็กนั้นอยู่ใน

รอนจำ โดยเหตุผลหลายประการ ในถ้อยคำของกรรมาธิการที่ได้อภิปราย
นั้นว่าเห็นชอบด้วย แต่ว่าในวิธีการที่เราจะควบคุมเด็กนั้น เราควรจะควบคุม
อย่างไร ข้าพเจ้าขอกล่าวในปัญหาแรกเสียก่อนว่า ในการที่เราจะให้เด็ก
เข้าไปอยู่ในเรือนจำนั้นจะเป็นผลดีแก่เด็กนั้นหรือไม่ ในการอนุบาลเด็กที่ขาด
ที่พึ่งไม่มีผู้ใดจะเลี้ยงดูเด็กนั้นเป็นปัญหาของรัฐบาลที่พึงจะกระทำ แต่ไม่ใช่เป็น
ปัญหาของการราชทัณฑ์ เมื่อเป็นเช่นนี้เราจะต้องพิจารณาว่าเด็กที่ไร้ที่พึง
นั้น เราจะควรคุ้มครองเด็กพวกนี้ประการใด ในความเห็นของรัฐบาลและ
กรรมาธิการที่ได้กล่าวมานั้น มุ่งหมายว่าเด็กที่ไร้ที่พึงมานั้นเราจะให้อาศัย
เบียงไปชั่วคราวโดยจัดให้เด็กอยู่ในเรือนจำ แต่ในทางไซโคโลยีเป็นการผิด
เพราะว่าเด็กเมื่อมีสิ่งแวดล้อมหรือสิ่งอยู่ใกล้ชิดแล้ว เด็กนั้นจะต้องเลียนแบบ
ทุกสิ่งทุกประการ ที่เราจะให้เด็กอยู่ในเรือนจำ เราก็ย่อมรู้อยู่แล้วว่ามีสภาพ
การณ์ทุกอย่างไม่เป็นสิ่งที่เราพึงจะกระทำ แม้ว่าในวิธีการของเรือนจำจะได้
มีการที่จะอบรมฝึกฝนนิสัยใจคอของผู้ต้องคุมขังให้เปลี่ยนเป็นคนประพฤติดี
อยู่แล้วเป็นอันมากก็ดี แต่นิสัยของผู้ต้องขังเหล่านั้นเป็นการยากมากที่เราจะ
ใช้เวลาเปลี่ยนแปลงนิสัยใจคอของเขาได้ในการถูกคุมขังนั้น จึงเป็นปัญหา
ว่าการที่เราจะใช้วิธีการ ควบคุม การราชทัณฑ์ใหม่นั้นผลที่จะเปลี่ยนแปลงและ
ดัดนิสัยใจคอของนักโทษนั้นจะไปได้แค่ไหน แต่ผลที่เราจะได้นั้นคงได้ดีกว่า
ที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้เป็นของแน่ ที่แล้ว ๆ มานั้น การราชทัณฑ์ของเราอยู่ใน
เกณฑ์ที่ค่อนข้างต่ำ เพราะว่าวิธีการที่จะดัดแปลงนิสัยของผู้ต้องขังนั้นน้อย
แต่วิธีการที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบันนี้และอย่างพระราชบัญญัตินี้แล้ว มีวิธีการ
ที่จะอบรมนักโทษให้เปลี่ยนแปลงนิสัยให้เป็นคนดียิ่งขึ้น ที่มากล่าวถึง
ปัญหาในสิ่งที่แวดล้อม ว่าเด็กนั้น ควรจะให้อยู่ใกล้ชิดกับผู้ต้องคุมขัง หรือไม่
ขอนี้ว่าโดยหลักการแล้ว ไม่ควรให้กระทำ แต่ปัญหาในความเป็นจริงตามที่
กรรมาธิการกล่าวนั้น ข้าพเจ้าเห็นด้วยในทางที่ว่าถึงแม้ว่าเด็ก ไม่มีอุปการะ
เลี้ยงดู ถ้าว่าไม่รับแล้วก็ย่อมจะเสียผล แต่ในการที่เราจะบัญญัติให้เด็กอายุ

ต่ำกว่า ๓ ปีหรือ ๑ ปี ไม่ใช่ว่าจะตัดทางปล่อยเด็กเหล่านั้น แต่ว่าเรามุ่งหมาย
ที่จะให้รัฐบาลรู้ภาระที่จะกระทำ อีกประการหนึ่ง นอกจากการราชทัณฑ์นั้น
คือว่ารัฐบาลจะต้องจัดสถานอันหนึ่งขึ้น เพื่อรับเด็กประเภทนี้ เมื่อเรา
ได้ว่าถึงพฤติการณ์ที่เป็นจริงในเรือนจำแล้ว มามองดูพฤติการณ์ที่เป็น
นอกเรือนจำบ้าง ถ้าท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายจะได้ไปดูตามโรงหนังโรงละคร
ซึ่งไม่ใช่เฉลิมกรุงหรือโรงหนังใหญ่ ๆ นั้น ท่านจะเห็นว่าเด็กอายุต่ำกว่า
๓ ขวบ จนกระทั่ง ๑๐ ปีได้วิ่งเพ่นพ่าน อาศัยการเดียงคนด้วยการขอทาน อาศัย
นอนตามหน้าโรงหนัง แล้วร้องเกรียวกราวในเวลาเล่นละคร อาศัยการนอน
กลางวัน กลางคืนก็ไม่นอน คล้าย ๆ กับนกเค้าแมว ปัญหานี้จะต้องควบคุม
เพราะปัญหานี้โยงไปถึงการราชทัณฑ์นั้น ว่าจะปล่อยให้เด็กเหล่านี้ไปอยู่ใน
เรือนจำหรือไม่ ถ้าแม้ว่าการราชทัณฑ์นั้นสามารถจะรับเด็กหนึ่งปีถึง ๑๖ ปี
ได้ในเรือนจำแล้ว เราทำไมไม่คำนึงปัญหาว่า ควรรัฐบาลจะจัดสถานที่
อย่างใดอย่างหนึ่งรับเด็ก ดังที่มีสภาพนอกเรือนจำซึ่งเขาเลี้ยงชีวิตด้วยการ
ขอทาน เช็ดรองเท้าตามหน้าโรงหนัง ถ้าท่านจะได้ย่างกรายไปหน้าสถานที่
ที่คนพลุกพล่านและประกอบด้วยเด็ก ๆ จำพวกนี้แล้ว ท่านจะรู้สึกอนาถใจเป็น
อันมาก วันหนึ่งข้าพเจ้าได้ไปนั่งดูหนังที่บางลำภู รู้สึกว่าเด็ก ๆ ที่ไปดูมหรสพ
และเด็ก ๆ ที่เพ่นพ่านตามโรงหนัง และปราศจากผู้ปกครองมีอยู่เป็นอันมาก
เด็กเหล่านี้ได้ทำให้เสียศีลธรรม และเด็กเหล่านี้เมื่อเติบโตขึ้นมาควรจะเป็น
กำลังของชาติได้มาก เรายังไม่ได้มองถึงพวกเด็กเหล่านี้ ยิ่งกว่านั้น เราไม่
มองถึงเด็กผู้คิดคดผู้ต้องหา เราต้องการจะให้เขามีเวลาเล่นได้เพื่อหัด
นิสัยในเวลาข้างหน้า ข้าพเจ้าเห็นว่ากรรมาธิการคงเห็นด้วยตามที่ข้าพเจ้า
กล่าวนี้ แต่ปัญหาว่าเกรงว่าเด็กเหล่านี้จะเพ่นพ่านไปอย่างเด็กหน้าโรงหนัง
เช่นนั้น ปัญหาที่ข้าพเจ้ากล่าวนี้อยากให้รวมเด็กเหล่านี้ไว้ ตั้งเป็นโรงเลี้ยงเด็ก
ขนาดเพื่ออุปการะเด็กเหล่านี้ ให้มีความรู้ความเป็นอยู่โดยสมควรแก่อัตภาพ
และให้เขาอยู่พอที่จะเติบโตเป็นกำลังของชาติ ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ ข้าพเจ้า

คงแปรญัตติว่าให้เด็กอยู่ในเ
บัญญัติ ๓ ปีหรือแต่เพียงคร
บัญญัติกฎหมายเช่นนี้แล้ว
ข้อหนึ่ง ถ้าแม้นว่าเราเขียน
เหล่านี้ให้มีความเป็นอยู่เป็น
ในญี่ปุ่นเขาทำได้โดยบัญญัติ
เรือนจำ, เด็กอายุสูงกว่าน
ไว้เป็นพิเศษเป็นต้นว่าโรงเด
และเห็นการไกล แต่ถ้าแม้ว่
เกรงไปว่าเด็กก็ได้อยู่ในเรือ
คล้ายคลึงกันนี้สักใจคอของ
ข้าพเจ้าจึงได้แปรญัตติและข
ทั้งท่านทั้งความชำนาญในก
มาก ๆ หน่อย

ขุนชำนาญภาษา

เรื่องนี้ ความจริงกรรมาธิ
ริการเป็นหนักหนาในเรื่องนี้
โทษนั้น เวลามีอายุต่ำ ๑๐
อายุน้อยกว่า ๓ ปีหรือต่ำแต่
ใหญ่ เมื่อพ่อแม่อยู่ในเรือนจำ
ว่าบรรดาเด็กที่อายุมากแล้ว
สำหรับในเมืองเรานี้ยังไม่
โรงหนังมาไว้ เพราะฉะนั้น
มารดาไปยังก่อนได้ แต่ว่าถ
ให้อยู่ก่อนหนึ่ง ต่างหาก ดังน

ดังแปรญัตติว่าให้เด็กอยู่ในเรือนจำได้แต่เพียงอายุ ๑๗ ปี ในการราชทัณฑ์นั้น บัญญัติ ๓ ปีหรือแต่เพียงคุกนม เราได้มองดูการเช่นนี้อยู่แล้ว แต่การที่เราบัญญัติกฎหมายเช่นนั้นแล้วไม่ได้หาสถานที่หรือเครื่องมือ นั่นเป็นความผิดข้อหนึ่ง ถ้าแม้นว่าเราเขียนกฎหมายฉบับนี้แล้ว เราจะต้องตั้งสถานที่อนุบาลเหล่านั้นให้มีความเป็นอยู่เป็นมนุษย์กับเขาบ้าง ได้อบรมในศีลธรรมพอควร ในญี่ปุ่นเขาทำได้โดยบัญญัติในกฎหมายราชทัณฑ์ถึงไปว่าให้เด็ก ๑ ปีเข้าในเรือนจำ เด็กอายุสูงกว่านั้นให้รัฐบาลจัดส่งเข้าไปยังสถานที่ซึ่งรัฐบาลได้จัดไว้เป็นพิเศษเป็นต้นว่าโรงเลี้ยงเด็กอนาถา เขาทำได้ เขาก้าวไปในขั้นพอสมควร และเห็นการไกล แต่ถ้าแม้ว่าเราจะมายอมจำนนให้เป็นไปเช่นนั้นแล้ว ข้าพเจ้าเกรงไปว่าเด็กที่ได้อยู่ในเรือนจำตั้งแต่หนึ่งถึงสิบห้าปีสักหกปีเช่นนั้น จะมีชีวิตคล้ายคลึงกับนักโทษ เพราะฉะนั้นด้วยเหตุผลดังกล่าวมานี้ ข้าพเจ้าจึงได้แปรญัตติและหวังว่าสภา ฯ นี้คงจะได้พิจารณาโดยรอบคอบ และทั้งท่านทั้งความชำนาญในการลงมตินั้น โปรดได้ฟังเสียงพวกที่แปรญัตติมาก ๆ หน่อย

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนราธิวาส กล่าวว่า ปัญหาเรื่องนี้ ความจริงกรรมาธิการก็เห็นด้วย และได้ถกเถียงในที่ประชุมกรรมาธิการเป็นหนักหนาในเรื่องนี้ แต่ก็น่าเห็นใจอยู่ว่า บรรดาเด็กที่อยู่ในกองมหันตโทษนั้น เวลามีอายุตั้ง ๑๐ ปีขึ้นไปก็มี ขอให้พิจารณาดูว่าออกกฎหมายให้เด็กอายุน้อยกว่า ๓ ปีหรือตั้งแต่ ๓ ปีอยู่ในเรือนจำได้เช่นนี้แล้ว เด็กนั่นจะเอาไว้ที่ไหน เมื่อพ่อแม่อยู่ในเรือนจำนั้น จริงอยู่ในต่างประเทศที่ท่านสมาชิกได้กล่าวว่าบรรดาเด็กที่อายุมากแล้ว เขาส่งไปยังโรงเลี้ยงเด็กของรัฐบาลเขาตั้งขึ้น แต่สำหรับในเมืองเรานั้นยังไม่มีโรงเลี้ยงเด็ก ๆ รัฐบาลจะเก็บเอาเด็กตามหน้าโรงหนังมาไว้ เพราะฉะนั้นปัญหาในเรื่องนี้เป็นอันว่าลำบากที่จะเอาเด็กที่ตกมารดาไปยังที่อื่นได้ แต่ว่าถึงอย่างไรก็ดี ทางราชทัณฑ์ก็ได้ช่วยเหลือที่จะกันให้อยู่ส่วนหนึ่งต่างหาก ดังบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๐ บรรทัดที่ ๓ คือว่าให้เด็ก

นั้นอยู่ในเรือนจำ ภายใต้บังคับเงื่อนไขดังระบุไว้ในข้อบังคับที่ออกตามข้อ ๕ หมายความว่าให้อยู่แล้ว ไม่ใช่จะให้อยู่ปนเปกับนักโทษ จำเป็นจะต้องแยกให้อยู่สถานที่หนึ่งที่ใดเป็นอิสระ และมีการเช่นให้มีคนสอนหนังสือและอบรมเป็นพิเศษต่างหาก หรือถ้าหากว่าเราได้ตั้งโรงเลี้ยงเด็กขึ้นแล้ว รัฐบาลอาจจะส่งไปยังโรงเรียนอนาถาก็ได้ ในข้อนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่น่าจะมีปัญหาอะไร ซึ่งหวังว่าท่านสมาชิกก็คงเห็นแก่ราษฎรของเราเป็นส่วนมาก

พ.อ. พระยาวิเศษสิงหนาท ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครนายก กล่าวว่า เมื่อได้ฟังถ้อยคำของคณะกรรมาธิการชี้แจงมานี้ รู้สึกว่าท่านกลัวแต่ความลำบาก คือเรื่องที่จะจัดอะไรต่าง ๆ ที่จริงรัฐบาลควรจะทำได้โดยจัดโรงเรียนหรือโรงเลี้ยงเด็กอนาถา อย่างที่ท่านสมาชิกคนนั้นได้อภิปรายแล้วแล้วท่านจะบอกว่าถ้าเราจะกำหนดอายุให้ต่ำลงไปกว่านี้แล้ว เด็กที่ตกตามผู้ปกครองมาอยู่ในที่คุมขังเวลานี้จะทำอย่างไร นั่นเป็นไปไม่ได้ หนทางที่เราไม่ควรจะเอาไว้ในที่คุมขังควรปล่อยให้ไปศึกษาหรือไปอบรมในทางที่ดีที่จะอยู่เดี๋ยวนั้น ไม่ใช่เป็นหนทางที่เหมาะ เมื่อรู้สึกว่าไม่เหมาะไม่ดีก็ควรจะเปลี่ยน ข้าพเจ้าเห็นเช่นนี้ อะไรที่เราเปลี่ยนมาเช่นอย่างการปฏิวัติเราเปลี่ยนมาเพราะเห็นว่าไม่ดี ข้าพเจ้าได้รับเชิญไปดูกิจการเรือนจำเมื่อคืนนี้ สมาชิกและผู้ที่ได้รับเชิญไปหลายคนที่ได้เห็นเด็กอยู่ในที่นั้นพากันเวทนาสงสารและพูดว่า ไม่น่าจะให้มาอยู่อย่างนี้เลย นี่เป็นความเห็นที่พอจะอนุมานได้ว่าเด็กที่อยู่ในเรือนจำนั้น นอกจากจะทำให้นิสัยใจคอเสียหายแล้ว ยิ่งกว่านั้นยังตัดการที่เขาจะเป็นพลเมืองดีต่อไปด้วย เราจะคิดตั้งโรงเรียนให้เด็กพวกอนาถาหรือพวกที่คิดตามมารดาไปในเรือนจำนี้ดี หรือว่าเราจะเอาเด็กไปไว้ในเรือนจำหรือเอาเรือนจำเป็นโรงเรียนดี ขอให้สมาชิกพิจารณาข้อนี้ ข้าพเจ้าเชื่อว่ารัฐบาลคงจะเห็นว่าเด็กเหล่านี้นี่จะเป็นพลเมืองของชาติ ถ้าส่งใดไม่ดีแล้วก็ควรจะแก้ไข

นายมงคล รัตน
กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอสนับ
ปล้ำกันแทบตายเ
แยกภาระนี้ หรือเรา
เด็กบ้าง สำหรับใจข้าพเจ้
เป็นอันขาดเลยทีเดียว ค
มองแง่ข้ามหัวเด็กไปเสียหม

ประธานสภา ฯ
นายมงคล รัตน
กล่าวว่า เพราะฉะนั้นข้าพเ
มีสามีได้แล้ว จะเอาเข้าไป
ขอบกอย่างมากแล้วที่จะเอ
ข้าพเจ้าเห็นว่าตามที่ได้อภิป
ท่านกรรมาธิการก็ดี ย่อ
เกี่ยวข้องกับความชั่ว แต่ม
ว่าเราจำเป็นเพราะไม่มีสถา
ว่า เมื่อไรท่านจะได้จัดการ
งบประมาณมาทุก ๆ ปี แ
งบประมาณด้วย ข้าพเ
อย่างไร จะปล่อยเด็กไว้เช

นายบรรยงก์ มา
เกี่ยวที่ ๒–๓ ท่านซึ่งได้กล่
" หรือจะส่งไปยังสถานที่
ด้วยคำเหล่านี้ สำหรับประ
จะได้ขึ้นบรรไดขั้นแรกไปสู่

นายมงคล รัตนวิจิตร์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอสนับสนุนผู้แปรญัตติในเรื่องนี้ คือข้าพเจ้าเห็นว่าเราปล่อยกันแทบตัมประดาตายด้วยความหวังดีต่อชาตินั้น เราจะอยู่ค้ำฟ้าหรือจะแบกภาระนั้นค้ำฟ้า หรือเราจะต้องปลดให้เด็กสักวันหนึ่ง ทำไมเราจึงไม่ดูถึงเด็กบ้าง สำหรับใจข้าพเจ้าแล้ว บริเวณเรือนจำก็ไม่อยากจะให้ย่างเข้าไปเป็นอันขาดเลยทีเดียว ควรจะได้จัดการอย่างที่มีผู้อภิปรายมาแล้ว เราไปมองแง่ข้ามหัวเด็กไปเสียหมด.....

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า เอาแต่เด็กเรือนจำเถิด

นายมงคล รัตนวิจิตร์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช กล่าวว่า เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าสำหรับอายุต่ำกว่า ๑๒ ปี เด็กผู้หญิงก็มีสามีได้แล้ว จะเอาเข้าไปไว้ในเรือนจำ ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะเพียงอายุ ๓ ขวบก็อย่างมากแล้วที่จะเอาเข้าไป เพราะฉะนั้นไม่ควรเป็นอันขาดทีเดียว ข้าพเจ้าเห็นว่าที่มีท่านได้อภิปรายมาทั้งหมดนั้น ฝ่ายรัฐบาลก็ดี ฝ่ายสมาชิกก็ดี ท่านกรรมาธิการก็ดี ย่อมรับกันอยู่ในหลักทั่ว ๆ ไปว่า ไม่ควรจะให้เด็กเกี่ยวข้องกับความชั่ว แต่มาคิดปัญหาอยู่ในเรื่องนี้ ดูเหมือนท่านกรรมาธิการว่าเราจำเป็นเพราะไม่มีสถานที่ เพราะฉะนั้นปัญหาวกไปหากระทรวงมหาดไทยว่า เมื่อไรท่านจะได้จัดการสร้างโรงเรียนหรือโรงเลี้ยงเด็กอนาถา ท่านของบประมาณมาทุก ๆ ปี แต่ก็ไม่มียอดเงินไว้ ข้าพเจ้าก็เป็นกรรมาธิการงบประมาณด้วย ข้าพเจ้าก็สนับสนุน แต่เมื่อท่านไม่ขอเข้ามา จะทำอย่างไร จะปล่อยเด็กไว้เช่นนั้นหรือ

นายบรรยงก์ มกราภิรมย์ กรรมาธิการ กล่าวว่า บางทีท่านผู้มเกียรติ ๒-๓ ท่านซึ่งได้อภิปรายว่ามาเมื่อกี้นี้จะเผลอไป ไม่ได้อ่านตอนที่ว่า "หรือจะส่งไปยังสถานที่อื่นใดอันได้จัดตั้งขึ้นเป็นพิเศษเพื่อการนี้ก็ได้" ก็เพื่อสำหรับประโยคนี้ หมายความว่ารัฐบาลหรือกรมราชทัณฑ์จะได้ขยับขยายขั้นแรกไปสู่การรวบรวมเด็กพวกนี้ เฉพาะในปัญหาในเรื่อง

เด็กท้อ ๆ ไปนั้น ไม่ได้อยู่หรือเกี่ยวข้องโดยเฉพาะกับกรมราชทัณฑ์ ในหน้าที่ พระราชบัญญัติฉบับนี้เกี่ยวแต่เฉพาะคนที่คิดมายังเรือนจำ เพราะฉะนั้นจึงเริ่มต้นด้วยคนจำพวกนี้ก่อน ไม่ได้มีความประสงค์จะเอาเข้าไปเก็บในเรือนจำเลย แต่ว่ายอมให้เข้าไปอยู่ในเรือนจำนี้ด้วยเหตุผลที่เคยได้กราบเรียนให้ทราบว่าอาจจะติดมากับผู้ต้องคุมขัง ๓ วัน ๕ วัน ในกรณีเช่นนี้จะส่งมายังสถานที่พิเศษก็ต้องเสียค่าพาหนะและค่าเลี้ยงดู และครั้นถึงกำหนดก็ต้องส่งกลับคืนไป เพราะเราไม่มีสิทธิอันใดที่จะควบคุมได้ เขามีอิสระ เราจะไปทำไมเขาไม่ได้ และที่จะทำอย่างอื่นอันเกี่ยวกับเด็กอื่น ๆ นั้นยังไม่สมควร เพราะว่าพระราชบัญญัตินี้เกี่ยวกับเรือนจำเท่านั้น อีกประการหนึ่ง ขอกราบเรียนว่าในเรื่องเด็กต่างนั้น ๆ กรมราชทัณฑ์เป็นห่วงยิ่งนัก ขอบคุณหน้าที่ต้องบริหารโรงเรียนดัดสันดานอยู่ด้วย ข้าพเจ้าเข้าใจว่ารัฐบาลจะได้เสนอมาต่อไป ซึ่งในร่างพระราชบัญญัตินั้นคงจะเปิดโอกาสรับเด็กเหล่านี้อยู่บ้าง เรื่องโรงเรียนดัดสันดานได้ตัดออกจากพระราชบัญญัตินี้ แต่จะเสนอเป็นพระราชบัญญัติมาใหม่ตามที่รัฐบาลรับรอง

น.ต. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าวว่า ข้าพเจ้าคิดว่าเรามาถึงสิ่งซึ่งเรากำหนดตรงกัน คือหมายความว่าไม่มีใครสักคนที่จะต้องการให้เด็กเสีย ข้าพเจ้าไม่นึกว่ามีใครจะให้เด็กซึ่งบริสุทธิ์เช่นนั้นไปอยู่ในเรือนจำ ปัญหาก็มีว่าในการที่กรรมาธิการเห็นหรือว่าทางฝ่ายรัฐบาลเสนอมานั้นมีปัญหาเกี่ยวแก่การช่วยเด็กด้วยกันหรือเปล่า รัฐบาลหรือกรรมาธิการเห็นว่า ถ้าเราจะถือหลักโดยเคร่งครัดว่าบรรดาเด็กต่าง ๆ ไม่ยอมรับฝากขังในเรือนจำแล้ว ความเดือดร้อนจะเกิดมีขึ้นอย่างหรือไม่ แล้วการที่เราจะเอาเด็กเข้ามาแล้ว เรากลับฝากไม่ได้ คือหมายความว่าเด็กซึ่งไม่มีที่พึ่งพาอาศัยเข้ามาในเรือนจำนั้น จะเป็นการควรหรือไม่ ปัญหาก็ต้องวินิจฉัยว่า ในกรณีที่เด็กไม่มีที่พักพิงนั้นและจำเป็นจะต้องอยู่กับผู้ต้องโทษนั้น ในการเอาเด็กมานั้นมีคุณมีโทษอย่างไร ในข้อที่มี

ก็แปลว่าเด็กนั้นถ้าเราปล่อยไปก็หมายความว่าอาจจะอดตาย เด็กอายุไม่ถึง ๑๖ ขวบ อาจจะเป็น ๕ ขวบหรือ ๔ ขวบก็ได้ เด็กพวกนั้นไม่มีทางที่อาศัยไม่มีผู้อุปการะก็จะไปตาย ก็ในเมื่อเรารู้แล้วว่าเด็กนั้นถ้าปล่อยไปก็ต้องตาย ในเรื่องโทษก็เข้าใจอยู่ว่าเด็กเมื่อเข้าไปอยู่ในนั้นอาจจะจับคิดตัวและคิดนิสัย ซึ่งอาจจะกลายเป็นผู้ร้ายต่อไปในภายหน้าได้ ในเรื่องโทษ ในเรื่องซึ่งเราไม่รับเด็กเหล่านี้ กลับตรงกันข้าม คือหมายความว่าในเรื่องคุณเด็กนักบรรดาท่านต่อไป ในเรื่องโทษก็อาจจะอดตาย บัญหาก็มีว่าเราจะต้องสร้างที่สำหรับเด็กพวกนี้ไว้ ในการที่จะต้องสร้างที่ต้องทำโดยลำดับ เป็นต้นว่าเมื่อมีโรงเรียนดัดสันดานและมีอะไรต่อไปแล้ว ในร่างพระราชบัญญัตินี้ก็ให้ถือว่าคือเป็นการแสดงนโยบายโดยแน่ชัดลงไปว่า เราจะมีสถานที่พอเก็บเด็กเหล่านี้ บัญหาก็มีว่าเมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วสภา ฯ นี้ก็ควรจะพิจารณาแต่ในข้ออายุเท่านั้นว่าจะเอาเพียงไหน ในเรื่องคุณโทษประการใดนั้น เราได้เห็นกันมาแล้วและโดยเฉพาะข้าพเจ้าซึ่งได้เคยไปตรวจการและดูกิจการของเรือนจำ ข้าพเจ้าเองก็ไม่พอใจจะให้เป็นเช่นนั้น แต่ก็จำต้องทำ และเราจะเอาอย่างไรก็ขอให้บอกมาว่าจะเอากันแค่ไหน

ขุนวรสิษฐ์ดรุณเวทย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าวว่า เรารับกันอยู่ว่าการที่จะให้เด็กเข้าไปปะปนในเรือนจำนั้น เป็นการเสียนิสัยหรือปถุกนิสัยอันไม่ดีให้แก่พลเมือง เพราะฉะนั้นบัญหาที่มาสู่เฉพาะหน้านี้ คือว่ารัฐบาลรับรองว่าไม่ได้เงินในงบประมาณ ถ้าแม้ว่าได้เงินมาอีกรัฐบาลก็สามารถที่จะทำได้ คำรับรองเหล่านี้เป็นคำรับรองที่พวกเรานั่งอยู่ในสภา ฯ นี้คงจะจำได้ทุกคนว่ารัฐบาลจะให้เด็กได้มีการศึกษา และได้มีความเป็นอยู่เป็นอย่างดีถ้าได้ตั้งงบประมาณมา ข้อนี้ไม่มีใครขัดข้องในเรื่องนั้น ทุนข้อสำคัญมีอยู่ว่าเราเสียดายเงินหรือว่าเราควรจะปล่อยให้คนเสียคน นี่แหละเป็นบัญหาที่สภา ฯ จะต้องระลึกให้มาก ข้าพเจ้าคิดว่าเราเอาแต่เพียงนิดเดียวเท่านั้น

คือว่าถ้าหากว่าเรามีพลเมืองที่มีคุณภาพไม่ดีนั้น ข้าพเจ้าเข้าใจว่าเราไม่มีเลย ดีกว่า สมมติว่าถ้าเรามีพลเมืองในสถานที่เพิ่มขึ้นอีกสักครึ่งหนึ่ง แปลว่า ๒๒ ล้าน เท่าตัว แต่ว่าใน ๒๒ ล้าน ใน ๑๓ ล้านเป็นบุคคลซึ่งมีคุณภาพไม่ดีเลยมีแต่กระทำการอันก่อให้เกิดความเดือดร้อนให้แก่บุคคลอื่น ๑๓ ล้าน แล้วข้าพเจ้าก็คิดว่า ไม่ว่าประเทศใดคงไม่พึงประสงค์เช่นนั้น เพราะฉะนั้น การที่จะปล่อยให้เด็กเข้าไปรับนิสัยอันเสียหายซึ่งทำให้เสียคุณภาพของพลเมืองไปเช่นนั้น ข้าพเจ้าคิดว่าทั้งรัฐบาลและทั้งเราคงไม่ปรารถนาเป็นแน่ ก็เมื่อเราไม่ปรารถนาเป็นแน่ ปัญหาจึงมีว่าเราจะต้องแก้ไข เราไม่ควรจะปล่อยให้การไม่ดี ของไม่ดี คงอยู่ต่อไป เพราะฉะนั้นในทางที่แก้ไขนั้นก็ไม่มีปัญหาอะไร รัฐบาลบอกแล้วว่ารัฐบาลถ้ามีเงินแล้ว รัฐบาลก็จะทำให้ แต่ทั้งนี้ ข้าพเจ้ายังคิดใจอยู่อย่างเดียวว่า ถ้าแม้ว่ารัฐบาลนั้นสมัครไปในทางที่จะแก้ไขแน่แล้ว เราก็ควรจะแก้ไขกฎหมายมาตรานี้เสีย ดังที่ท่านได้แปรญัตติมานั้น.....

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า รอบรัดสักหน่อย

ขุนวรสิษฐ์ดรุณเวทย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าวว่า เพราะว่าตามกฎหมายนี้ มาตรานี้ถ้าหากว่าเราพิจารณาดูให้เห็นชัดแล้ว จะอยู่เรามีในบรรทัดสุดท้ายบอกว่า หรือจะได้ส่งไปยังสถานที่อื่นใดอันได้จัดขึ้นเป็นพิเศษเพื่อการนี้ได้ ซึ่งรัฐบาลก็ได้ชี้แจงความมุ่งหมายให้เราฟังแล้ว แต่ว่าในบทนี้เองยังมีความประสงค์ที่จะรับเด็กพวกนี้ไว้ เพราะฉะนั้นจึงเขียนไว้ในลักษณะเช่นนี้ ไหน ๆ เราปรารถนาที่จะไม่ให้พลเมืองเสีย เพราะเหตุนั้นแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าเราต้องไม่เขียนไว้เลยทีเดียว ในการไม่เขียนไว้เป็นการเร่งรัด คือว่าเมื่อเราออกกฎหมายเสียแล้วก็เป็นการเร่งรัดให้รัฐบาลจะต้องดำเนินการดังประสงค์ เพราะเหตุฉะนั้น จึงเป็นการสมควรอย่างยิ่งจะต้องปล่อยให้เป็นไปตามความประสงค์ของท่านผู้ที่จะแปรญัตติดังความที่ท่านกรรมาธิการบอกว่าการที่เราจะรวบรวมเด็กตามหน้าโรงหนัง

มารยในความควบคุมให้ได้รับ
นั้น ข้าพเจ้าก็คิดว่าเป็นค
แต่ข้าพเจ้าคิดว่าเฉพาะเด็กซึ่งจะ
ปรารถนาเช่นนั้นอยู่แล้ว คงจ
มาก เราเขียนกฎหมายเป็นก
กระทำแน่ ๆ และเมื่อเราเขีย
นามคม แล้วก็คิดว่าจะสำเร็จ
ได้เสียแล้ว ข้าพเจ้าไม่อยากจะ
ได้เสียเงินซึ่งได้เก็บมาจากราษฎ
ความเสียดายเลย เพราะเหตุฉะ

นายกรัฐมนตรี กล่า
เข้าใจผิดในเรื่องมาตรา ๑๐ น
ไปต้องโทษจำคุกดังนี้เป็นต้น
เด็กจากแม่ไปในทันทีทันใดทีเดีย
ร้องกินนม เป็นต้น หรือเด็กอ
เราก็จำเป็นต้องกักไว้ชั่วคราว
พระราชบัญญัติบัญญัติไว้อย่า
ไม่เอาเด็กไปจำอยู่ในเรือนจำดังนี้
สงสารคนไทยด้วยกัน ไม่อยาก
อย่างนั้น ไม่ใช่ตั้งใจเอาเด็กไ
ลงกันเลย ขอให้เข้าใจเสียใ
พิจารณาด้วยดีเถิด

นายสนิท เจริญรัฐ
ปัญหาในข้อนี้ข้าพเจ้าเข้าใจว่า
ข้าพเจ้าเข้าใจว่าผู้แปรญัตติมีคว

มาอยู่ในความควบคุมให้ได้รับการศึกษาเล่าเรียนอยู่ได้ ไม่อาจจะทำได้ในปัจจุบันนี้ ข้าพเจ้าก็คิดว่าเป็นความจริงอยู่ เพราะว่าคงจะมีจำนวนมากมาย แต่ข้าพเจ้าคิดว่าเฉพาะเด็กซึ่งจะต้องไปอยู่ในเรือนจำ ดังที่รัฐบาลไม่มีความปรารถนาเช่นนั้นอยู่แล้ว คงจะไม่มีจำนวนมาก เพราะฉะนั้นเมื่อไม่มีจำนวนมาก เราเขียนกฎหมายเป็นการบังคับว่า ถ้าหากว่าเป็นการที่เราจะต้องกระทำแน่ ๆ และเมื่อเราเขียนแล้วงบประมาณจะต้องโผล่มาในราวเดือนมีนาคม แล้วก็คิดว่าจะสำเร็จฉลุลงไป เพราะเหตุฉะนั้นเมื่อได้เทียบถึงการได้เสียแล้ว ข้าพเจ้าไม่อยากจะได้พลเมืองซึ่งมีคุณภาพไม่ดี ถึงแม้ว่าเราจะได้เสียเงินซึ่งได้เก็บมาจากราษฎรทั่ว ๆ ไปในทางภาษีอากร ข้าพเจ้าก็ไม่มีความเสียดายเลย เพราะเหตุฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอสนับสนุนท่านผู้แปรญัตติด้วย

นายกรัฐมนตรี กล่าวว่า ข้าพเจ้าเข้าใจว่าท่านสมาชิกทั้งหลายนั้นเข้าใจผิดในเรื่องมาตรา ๓๐ นี้ คือเป็นต้นว่า ศาลตัดสินให้นาง ก. คนหนึ่งไปต้องโทษจำคุกดังนี้เป็นต้น มีลูกติดไปด้วย ไม่มีใครจะเลี้ยงดู จะพรากเด็กจากแม่ไปในทันทีทันใดทีเดียวหรือจะฝากไว้ที่ไหนไม่ได้ เพราะเด็กจะร้องกินนม เป็นต้น หรือเด็กอายุ ๓ ขวบ ๕ ขวบ ซึ่งยังเล็กอยู่ เพราะฉะนั้นเราก็จำเป็นต้องกักไว้ชั่วคราว เมื่อมีเวลา เราก็ผ่อนผันไปไว้ทางอื่น การที่พระราชบัญญัติบัญญัติไว้อย่างนั้นก็โดยที่เห็นแล้วว่าจำต้องทำอย่างนั้น หาใช่เอาเด็กไปจำอยู่ในเรือนจำดังที่ท่านสมาชิกว่าไม่ เราเป็นพลเมืองดี เราต้องส่งสารคนไทยด้วยกัน ไม่อยากให้พลเมืองสยามเป็นคนชั่วไป เราต้องเข้าใจอย่างนั้น ไม่ใช่ตั้งใจเอาเด็กไปใส่คราง ข้าพเจ้าคิดว่าเรื่องอื่นอย่าได้ทุ่มเถียงกันเลย ขอให้เข้าใจเสียใหม่ว่าเราหวังดีในทางการ ขอให้ร่วมกันพิจารณาด้วยดีเถิด

นายสนิท เจริญรัฐ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่า ปัญหาในข้อนี้ข้าพเจ้าเข้าใจว่า ได้มีความเข้าใจเป็นอันดีกันอยู่ทุกฝ่ายแล้ว ข้าพเจ้าเข้าใจว่าผู้แปรญัตติมีความมุ่งหมายแปรญัตติในกฎหมายมาตรานี้

เพียงเพื่อที่จะบังคับโดยปริยายให้รัฐบาลกระทำกิจการอย่างหนึ่ง คือให้รัฐบาล
เข้าจับปัญหาเรื่องสังคมทบทวนพร้องอยู่นั่นดังที่อภิปรายมาแล้ว ข้าพเจ้าเห็น
ด้วยผู้แปรญัตติ ไม่ใช่อยากจะขัดขวางวิธีการของเจ้าหน้าที่ แต่เห็นด้วยว่า
อยากจะให้รัฐบาลเร่งหยิบยกปัญหานั้นขึ้นมา ข้าพเจ้าจำได้ว่าเมื่อ ๓–๔ ปีก่อน
เราได้พูดกันอยู่เนือง ๆ ถึงเรื่องโสเภณีเด็ก เรื่องคนไร้งาน เด็กอนาถาแล้ว
พูดกันมากก็ไม่มีเงินสักทีหนึ่ง เดี๋ยวนี้ปัญหานี้ก็คงเป็นปัญหาอยู่ เราจะทำ
อย่างไรกัน เด็กอนาถาก็ยังคงไร้ที่พึ่ง ยังเตะเทะอยู่ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็น
ด้วยผู้แปรญัตติ ไม่ใช่จะขัดขวางวิธีการของเจ้าหน้าที่ราชการณ์ ข้าพเจ้า
ใคร่จะเห็นรัฐบาลหยิบเอาปัญหาเรื่องโสเภณีเด็กมาพูดกันเสียที นี่จวน
จะปีแล้ว เรายังไม่ได้ขยับท่าทางอย่างไรกันเลย ข้าพเจ้าเห็นว่าผู้แปรญัตติ
ทำถูกต้องแล้วเพื่อจะให้รัฐบาลเร่งหยิบปัญหานั้นขึ้นมาพิจารณากันเสีย

หลวงนรินทร์ประสาตร์เวช ผู้แทนราษฎรจังหวัดจันทบุรี กล่าว
ว่า ข้าพเจ้าได้ฟังคำอภิปรายของเจ้าคุณนายก ฯ แล้ว รู้สึกว่าท่านยกว่า
แม่ไปคิดตรงแล้วมีลูกอ่อนไปด้วย และลูกอ่อนนั้นต้องคิดแม่ไป ถ้าเราจะ
ไม่เอาเด็กเลี้ยงไว้เช่นนั้นเป็นการทำโทษเด็ก ความจริงในข้อนี้ท่านพูดนั้น
ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย เพราะเหตุว่าทำไมเด็กเล็ก ๆ รัฐบาลจะพยายามหาเงิน
สักก้อนหนึ่งแยกให้เขาอยู่ มีนางพยาบาลคอยเลี้ยงดู มีนมให้กินเช่นนั้น เด็ก
นั้นไม่ตาย โรงพยาบาลเขาคลอดแล้ว เอาเด็กไปไว้ที่ไหน ๆ ก็ได้ ทำไม
เด็กนั้น เขาเลี้ยงได้ ข้อนข้าพเจ้าขอใคร่เหลือเกิน ประเทศเราพยายามปลูก
ต้นไม้ ไม่ว่าต้นผักกาดหรือต้นไม้อะไร เราต้องพยายามให้ดี ข้าพเจ้า
เสนอร่างพระราชบัญญัติต่อเจ้าคุณนายก ฯ เรื่องโรงเรียนอนุบาลเด็กทารก
แล้ว เพราะฉะนั้น รัฐบาลน่าจะคำนึงถึงเด็กในเรื่องนี้ เราควรจะส่งสาร
ให้มาก ไม่ใช่ส่งสารให้ตกนรก ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยเลย

นายกรัฐมนตรี กล่าวว่า เข้าใจผิดอีกแล้ว ท่านสมาชิก ข้าพ
บอกว่าเขาไม่มีเวลา การพูดนั้นพูดได้ การปฏิบัติจริงนั้นมีปัญหา

นั้นว่าศาลตัดสินวันนี้และหมดเวลาเสียแล้ว สมมติว่าศาลตัดสินบ่าย ๓ โมง
นำนักโทษไปเรือนจำเสียแล้ว ถ้าพระราชบัญญัติไม่ปรากฏว่าให้เอาเด็ก
ไปได้ เด็กนั้นก็เอาเข้าไปในห้องขังด้วยไม่ได้ เมื่อศาลตัดสินแล้ว เขา
องหาเวลาพรากเด็กนั้นแน่นอนอย่างที่ท่านว่า แต่เดี๋ยวนี้ไม่ทันเวลา แล้วจะ
าเด็กไปไว้ที่ไหน นี่ชวนให้นึกถึงวิธีปฏิบัติการ จะต้องวินิจฉัยโดยละเอียด
ออ - ถ้าไม่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติ เราก็นำเด็กเข้าไปไม่ได้เป็นการ
ผิดพระราชบัญญัติ อย่างนี้แหละ ขอให้ท่านคิดดูเถิดแต่เดี๋ยวนี้สมมติว่า
ย่างกรุงเทพ ฯ นี่พอจะทำได้ แต่ตามบ้านนอกล่ะ ท่านจะว่าอย่างไร
ราะฉะนั้น เราต้องคิดให้รอบคอบเหมือนกัน

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าว
ข้าพเจ้าคิดว่าพวกเราได้อภิปรายกันด้วยเหตุผล โดยมิได้มีความเข้าใจผิด
ระการใด คือว่าในหลักการนั้นเราจะเขียนกฎหมายเข้าหาหลัก หรือว่าเราจะ
ขียนกฎหมายเข้าหาพฤติการณ์ กฎหมายเดิมเราเขียนไว้ ๓ ปี แล้วอย่าง
ปุ่นซึ่งเขาก้าวหน้ากว่าเราเขาเขียน ๔ ปี นั่นกฎหมายเดิมเราเขียนเข้าหา
ลัก และกฎหมายใหม่ซึ่งเราจะออกนี้รัฐบาลและกรรมาธิการอภิปรายไป
นทำนองว่าเราจะเขียนกฎหมายเข้าหาพฤติการณ์ ซึ่งพฤติการณ์นั้นเราควร
ะต้องแก้ไข การเขียนกฎหมายเช่นนั้นไม่ชอบ ยิ่งกฎหมายเดิมบัญญัติไว้
ปี เราเพิ่มเป็น ๑๒ ปี เช่นนี้เป็นทางที่จะถอยหลังเข้าคลอง ในปัญหาสำคัญ
นี้นการที่จะไม่ให้ผู้ขอ ขอยังไงนี่ ข้าพเจ้าคิดว่าเราจะต้องพูดกันอย่างเข้าใจ
ริงสักหน่อย

ขุนพิเคราะห์คดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดชุมพร กล่าวว่า ถ้าพูดสำหรับ
ฎหมายมาตรา ๑๐ นี้แล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าทรางมานเป็นของดี คือของดีด้วย
หตุใด คือบุคคลย่อมประสงค์จะให้เด็กมีอบรม ทุก ๆ ชาติต้องประสงค์ใน
างนี้ทั้งนั้น เว้นแต่เราจะทำกันหรือไม่ ในการสร้างโรงเรียนอบรมเด็กเพื่อ
ให้เป็นเด็กดี ทนเมื่อเราสร้างไม่ทันแล้ว พูดเฉพาะในมาตรานี้รัฐบาลได้วาง

อย่างหนึ่ง คือให้รัฐบาล
ยมาแล้ว ข้าพเจ้าเห็น
เจ้าหน้าที่ แต่เห็นด้วยว่า
จำได้ว่าเมื่อ ๓-๔ ปีก่อน
คนไร้งาน เด็กอนาถาแล้ว
เป็นปัญหาอยู่ เราจะทำ
เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็น
น้าที่ราชทัณฑ์ ข้าพเจ้า
มาพูดกันเสียที นี่ควน
ข้าพเจ้าเห็นว่าผู้แปรญัตติ
มาพิจารณากันเสีย
ฎรจังหวัดจันทบุรี กล่าว
ล้ว รู้สึกว่าท่านบอกว่า
นี้ต้องคิดแม่ไป ถ้าเราจะ
ามจริงในข้อนี้ท่านพูดนี่
ฤ รัฐบาลจะพยายามหาเงิน
งดู นี่มิให้กินเช่นนี้ เด็ก
ปไว้ที่ไหน ๆ ก็ได้ ทำไม
ประเทศเราพยายามปลูก
งพยายามให้ดี ข้าพเจ้าได้
โรงเรียนอนุบาลเด็กทั่วไป
องน เราควรจะส่งสารเด็ก
วยเร็ว
ล้ว ท่านสมาชิก ข้าพเจ้า
ปริยัติยาก เช่น

แพวไว้แล้ว ค้อวางด้วยเหตุใด เด็กที่ไร้ที่พึ่ง ไม่มีผู้ดูแลติดเข้ามาในเรือนจำ ไม่ใช่เราเอาเด็กไปขัง คือเด็กติดเข้ามาโดยไม่มีผู้เลี้ยงดู ไม่มีผู้พึ่งพิงอนุบาล เมื่อเด็กพรากจากบิดามารดาแล้วจะไปอยู่กับใคร ใครจะเป็นคนเลี้ยง โรงเรียน เราก็ยังไม่ได้สร้าง เราก็อนุเคราะห์ไว้ที่หนึ่ง เมื่อเราอนุเคราะห์แล้ว เราจะจัดไว้สถานที่ใด เราจะจัดเป็นสถานที่พิเศษเพื่อการนี้ใดดีเป็นแนวหลักการกฎหมายที่จะวางต่อไป ถ้าเราจะวางขณะนี้แล้ว ขอให้ท่านคิดดูว่าเรือนจำมีทั้ง ๗๐ จังหวัด ทั้งอำเภอก็มีมากกว่า ๗๐ อำเภอ นั่นเราจะต้องออกเงินเท่าไรไปสร้างโรงเรียนอบรมเด็ก นี่เพียงเหตุปัจจุบันเท่านี้เพื่อให้อบรมเด็กให้ไปในทางที่ดีต่อไป ถ้าหากว่าจะอบรมทั้งหมดข้าพเจ้าก็เห็นด้วย แต่เราจะทำทันหรือไม่ เมื่อทำไม่ทัน เงินเราไม่มี ถ้าเราจะทำให้ทันก็ไม่ยาก เราจะต้องเสียค่าเสียอากรเพิ่มทวีคูณขึ้น ข้าพเจ้าขอรับรองว่ารัฐบาลจะปฏิบัติได้ทันที แต่เราขาดด้วยโภคทรัพย์ ขาดเครื่องมือ เมื่อทำไม่ทันแล้วจึงได้อนุบาลอย่างนี้ แล้วก็เมื่อรัฐบาลสร้างข้อบังคับพิเศษ คือต้องอยู่ในเรือนจำที่สร้างในสถานที่พิเศษมีเขตดังนี้แล้ว เมื่อตั้งเป็นแนวเขตไว้ดังนี้แล้ว ทำไมจะว่าไม่เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นว่าที่เราออกไปนี้เพื่ออนุเคราะห์แก่ผู้ที่ไม่มีผู้เลี้ยง ข้าพเจ้าเห็นว่าดีแล้ว ข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติ

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ลงมติว่าอย่างไร

ขุนพิเคราะห์คดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดชุมพร กล่าวว่า ข้าพ ขอให้ลงมติว่าแก้หรือไม่แก้

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ผู้ใดเห็นควรให้เป็นไปตามร่างกรรมาธิการโปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๕๓ ท่าน

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑๔ ท่าน

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า เป็นอันให้เป็นไปตามร่างของกรรมาธิการ

พักประชุมเวลา ๑๗.๐๐ นาฬิกา

เริ่มประชุมต่อไปเวลา ๑๗.๒๕ นาฬิกา

พ.อ. พระประจนปัจจนึก รองประธานสภา ฯ คนที่ ๓ ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าวว่า พิจารณาร่างพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ต่อไป

เลขาธิการสภา ฯ อ่านว่า มาตรา ๑๑

นายทองอยู่ พุฒพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าวว่า ในมาตรา ๑๑ นี้ข้าพเจ้าได้แปรญัตติเพิ่มคำว่า "ให้แพทย์นั้นตรวจทางใจด้วย" นี้ หมายความแต่แพทย์ตรวจอนามัยเท่านั้น ส่วนจิตใจของนักโทษนั้นไม่ได้ตรวจเลย บุคคลที่จะเข้าไปรับโทษนั้น ตามธรรมดาแพทย์ควรจะรู้จักนิสัยใจคอหรือจิตใจว่าเป็นอย่างไรเสียก่อน ถ้าหากว่าไม่รู้จิตใจแล้วอาจจะไปเสียหายในเรือนจำนั้นได้ บางคนมีจิตใจไม่ปรกติเมื่อเข้าไปอยู่ในเรือนจำแล้วอาจจะไปทำความเดือดร้อนในเรือนจำก็ได้ หรืออาจจะไม่สมประกอบในเรือนจำก็ได้ ด้วยเหตุนี้เพื่อส่งเสริมในเรื่องการอนามัยให้เด่นชัดขึ้น จึงขอเติมให้แพทย์นั้นต้องตรวจจิตใจเสียก่อน มิฉะนั้นคนที่มีจิตใจไม่ปรกติเช่นคนบ้า หรือคนกึ่งบ้า เมื่อต้องโทษถูกจำแล้วก็ไม่มีประโยชน์เลย

นายบรรยงก์ มกราภิรมย์ กรรมาธิการ กล่าวว่า ดังที่ได้บันทึกไว้ในรายงานการประชุมแล้ว เรื่องแพทย์ตรวจจิตใจดังที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวแล้วนั้น ได้อยู่ในความคำนึงของกรรมาธิการอยู่เป็นอันมาก แต่ประเทศสยามเรายังไม่มีแพทย์ที่มีความรู้เพียงพอในทางจิตใจ แต่ถ้าได้บังคับไว้แล้วก็เป็นการส่งสัยนักหนาในเรื่องตรวจ แต่อย่างไรก็ดี รัฐบาลได้คำนึงในข้อนี้อยู่แล้ว ในวรรค ๒ ท่านจะเห็นว่าและความสามารถทางสติปัญญาและข้อความอื่น ๆ ตามข้อบังคับที่จะได้ตั้งไว้นั้น พระจะครอบคลุมถึงความ

มุ่งหมายที่ท่านสมาชิกต้องการอยู่แล้ว เพราะว่าคำว่าข้าพนักงานเรือนจำนั้น อาจจะหมายถึงแพทย์ที่เราต้องขอก็ได้

นายทองอยู่ พุฒพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดธนบุรี กล่าวว่า เท่าที่ข้าพเจ้าได้ฟังกรรมาธิการแถลงก็รู้สึกเห็นใจอยู่มาก แต่ถึงกระนั้นก็ดี ข้าพเจ้ายังคงรู้สึกเป็นห่วงไม่น้อย คือยากจะให้ปฏิบัติเสียทีเดียว ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ของผู้ที่จะถูกจำจอง ฉะนั้นจึงขอเรียนถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยว่า มีทางหนทางใดบ้างที่จะช่วยในเรื่องนี้ให้สำเร็จไปด้วยดี

น.ต. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าวว่า คือผู้แปรญัตติต้องการจะให้มีนายแพทย์ไปหรือไม่

นายทองอยู่ พุฒพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดธนบุรี กล่าวว่า ที่ข้าพเจ้าต้องการนั้นคือ อยากจะให้ผู้ที่ถูกไปจำจอง ได้ตรวจทางจิตใจเสียก่อน

น.ต. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าวว่า ท่านสมาชิกย่อมจะเห็นได้ว่าการแพทย์ในประเทศสยามของเราเป็นอย่างไร และอยู่ในขั้นที่เราจะเร่งรัดดำเนินการอย่างไร ก็ในการซึ่งเราจะหานายแพทย์ให้เป็นการเพียงพอต่อจำนวนพลเมืองนั้น เรายังหาไม่ได้ เพราะฉะนั้นเราจะไปหาแพทย์ซึ่งทรงคุณวุฒิซึ่งจะมาตรวจนักโทษด้วยนั้น เราก็เขียนไว้เท่านั้น ในการที่เราจะเขียนไว้อย่างผิด ๆ แล้วก็ทำประโยชน์อะไรไม่ได้ ข้าพเจ้าเข้าใจว่าที่กรรมาธิการบอกว่าให้แพทย์ตรวจอนามัยนั้น ข้าพเจ้าเข้าใจว่ากรรมาธิการเองไม่อยากที่จะบอกว่าให้นายแพทย์ตรวจ ถ้าจะใช้คำว่าแพทย์แล้ว ปัญหาก็มีว่าถ้าพูดแต่แพทย์เฉย ๆ เราก็ใช้ไม่ได้ เมื่อใช้ไม่ได้แล้ว เราก็เลยไม่มีเลย ถ้าเราจะเอานายแพทย์เราก็ไม่มีเลย เพราะฉะนั้นจึงเอาแต่เพียงแพทย์ ซึ่งมีแต่ไม่ดีทีเดียว ซึ่งจะดีกว่าดีแต่ไม่มี

หลวงนรินทร์ประสาตร์เวช ผู้แทนราษฎรจังหวัดจันทบุรี กล่าวว่า ข้าพเจ้าได้ฟังคำแถลงของท่านรัฐมนตรีมหาดไทยว่าถึงเรื่องที่เกี่ยวข้องกับแพทย์ที่จะตรวจจิตใจนักโทษ ข้าพเจ้ายังมีความข้องใจอยู่เป็นอันมาก เพราะ

ข้าพเจ้าเคยได้ยินคว่าในเรื่องนี้อยู่บ้างเหมือนกัน คือเรือนจำต่างประเทศซึ่งได้สร้างแล้ว ก่อนที่นักโทษจะย่างเหยียบเรือนจำ เขาจะต้องตรวจด้วยวิธีประการ คือกริมโนโลยี คือผู้นั้นทำผิดด้วยเรื่องอะไร จิตใจของเขาเป็นอย่างไร อีกประการหนึ่งทริโนโลยี ชาติแบ่งเป็นอย่างไร พ่อแม่เป็นอย่างไร เป็นมาอย่างไร เราจะต้องดู เพราะฉะนั้นแม้เวลานี้เราจะทำไม่ได้ทั่วไป ข้าพเจ้ามีความประสงค์อย่างเช่นเรือนจำบางขวางนั้น ควรจะได้ทดลองทำ สถิติของนักโทษว่าเขามีเหตุผลอย่างไรในการที่เขาคิดตรงนั้น ถ้าได้เหตุผลแล้ว เราอาจจะได้สถิติมากทีเดียว เพราะฉะนั้นขอฝากไว้ให้รัฐบาลรับดำเนินการด้วย

นายเนย สุจิมา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่า ด้วยความรู้น้อยของข้าพเจ้า มาตรา ๑๑ คำว่า "แพทย์" ในหน้าข้าพเจ้าหมายความว่ามีอนามัย ตามศัพท์ปทานุกรมแปลว่าปราศจากโรค เพราะฉะนั้นคำว่าโรคจิตก็อยู่ในอนามัยเหมือนกัน โดยปรกติว่าเข้าไปสู่เรือนจำจะต้องตรวจเสียก่อน ถ้าเป็นโรคจิตก็รู้โดยลักษณะอาการ แต่ขอให้ตรวจเท่านี้ว่ามีร่างกายสมบูรณ์หรือไม่ จิตใจเป็นอย่างไรก็รู้ได้ เพราะฉะนั้นขอเสนอให้ลงมติ

ร.ต. เนตร์ พูนวิวัฒน์ นายกิมเส็ง สินธุเสก รับรอง

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าวว่า ผู้ใดเห็นว่าควรจะแก้ไขตามที่มีผู้เสนอ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าวว่า เป็นอันไม่แก้

เลขาธิการสภา ฯ อ่านว่า มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

เลขาธิการสภา ฯ อ่านว่า มาตรา ๑๔

นายทองม้วน อัตถากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม กล่าวว่า มาตรา ๑๔ นั้น ได้กล่าวถึงอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรี ทำให้มีอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานเรือนจำ ข้าพเจ้าจึงสงสัยอยู่ว่า เมื่อเจ้าพนักงานเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่เช่นนี้แล้ว แต่ไม่ปรากฏว่ารัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจที่จะสั่งเจ้าพนักงาน ถ้าหากจะปรากฏในบางมาตราก็แต่เฉพาะพัศดีเรือนจำและกรรมการเรือนจำ ส่วนผู้บัญชาการเรือนจำซึ่งข้าหลวงประจำจังหวัดเป็นผู้มีหน้าที่นั้น หาได้ปรากฏไม่ ขอให้กรรมาธิการโปรดชี้แจงให้ทราบ

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าวว่า ก็อสำหรับมาตรา ๑๔ นั้น ท่านไม่ได้แปรญัตติไว้ จึงอยู่กรรมาธิการได้ไปแก้ไข แต่ควรจะพิจารณาว่าจะอย่างกรรมาธิการหรือควรเป็นอย่างเดิมเท่านั้น ไม่ควรเป็นอย่างอื่น

นายทองม้วน อัตถากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม กล่าวว่า สำหรับเรื่องนี้ ท่านประธานขอได้กรุณาเป็นพิเศษ ถ้าหากว่าจะพิจารณาเพื่อประโยชน์แล้ว ก็ไม่ควรจะเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นขอฟังความเห็นกรรมาธิการว่าจะเป็นอย่างไร

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าวว่า เราควรจะดำเนินการประชุมตามข้อบังคับ ถ้าไม่อย่างนั้นแล้วจะเป็นการลำบากมาก ขอให้พูดแต่ว่าจะเอาตามกรรมาธิการหรือร่างเดิมเท่านั้น อย่านอกประเด็น

เลขาธิการสภา ฯ อ่านว่า มาตรา ๑๕

ด. ยู่เกียง ทองลงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี กล่าวว่า มาตรา ๑๕ วรรคท้าย ข้าพเจ้าขอให้กรรมาธิการตัดคำว่า "ผู้" ออกเสีย ให้พัศดีเป็นเจ้าหน้าที่มีอำนาจ

นายบรรยงก์ มกราภิรมย์ กรรมาธิการ กล่าวว่า เมื่อจะตัดคำว่า "ผู้" ออก คณะกรรมาธิการไม่ขัดข้อง .

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าวว่า กรรมาธิการไม่ขัดข้อง ถ้าไม่มีผู้ใดคัดค้านก็ให้ตัดคำว่า "ผู้" ออก

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

พ.อ. พระยาวิเศษสิงหนาท ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครนายก กล่าวว่า อนุมาตรา ๓ ซึ่งมีความเดิมว่า "เป็นบุคคลที่น่าจะพยายามหลบหนีจากที่คุมขัง" ข้าพเจ้าขอแปรคัดคำว่า "น่าจะ" ออก คือเหลือว่า "เป็นบุคคลที่พยายามหลบหนี ฯลฯ" คำว่า "น่า" นั้นเป็นการคาดคะเน เป็นการประมาณ ซึ่งเป็นการยาก ซึ่งอยู่ ๆ ก็ว่าน่าจะหนีแล้วก็เอาไปคุมขังอยู่เรื่อย ซึ่งเจ้าพนักงานอาจจะคาดคะเนผิดแล้วผินักเสียภายหลังจำ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอแปรคัดคำว่า "น่าจะ" ออก

นายไสว อินทรประชา กรรมาธิการ กล่าวว่า คณะกรรมาธิการได้พิจารณาเห็นคำว่า "น่าจะ" นี้ควรที่จะคงไว้ เพราะเหตุว่านักโทษนั้นได้พยายามอยู่เสมอที่จะหลบหนีจากเรือนจำ ในเรื่องที่ควรจะเอาคำว่า "น่าจะ" ไว้นี้ ยกตัวอย่างเช่น ได้มีหนังสือมาถึงแนะกับบุคคลภายนอกหรือเตรียมการที่จะหลบหนี เพราะฉะนั้นจึงควรให้อำนาจเจ้าพนักงานเรือนจำใช้เครื่องพันธนาการแก่นักโทษผู้พยายามเตรียมการจะหลบหนีนั้น

พ.อ. พระยาวิเศษสิงหนาท ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครนายก กล่าวว่า ตามที่กรรมาธิการได้ชี้แจงมานั้น ถ้าหากว่าเขาพยายามก็ตรงตามที่ข้าพเจ้าได้ขอแปรแล้ว คำว่า "น่าจะ" นั้น เป็นการคาดคะเน เช่นนาย ก. อาจจะเป็นผู้ร้าย แต่เขาไม่เป็นก็ได้ ถ้าหากว่าเขาเตรียมอาวุธอะไรต่ออะไรนั้น เขาก็พยายาม เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอตัดคำว่า "น่าจะ" เพราะว่า "น่าจะ" นี้ทำความเดือดร้อนให้แก่ผู้ที่เขาไม่ได้เตรียมอะไรเลย

นายบรรยงก์ มกราภิรมย์ กรรมาธิการ กล่าวว่า การที่คณะกรรมาธิการได้ลงคำว่า "น่าจะ" ไว้ก็เพราะเหตุว่าในวรรคสุดท้ายมีอยู่แล้ว หากว่าเราจะได้ใช้เครื่องพันธนาการผิดไป ผู้มีอำนาจอาจจะสั่งเพิก

ถอนเสียได้ เครื่องพันธนาการตามมาตรานี้ ท่านผู้เป็นประธานคงจะสังเกตได้
ว่าได้เปลี่ยนแปลงจากกฎหมายเดิมเป็นอันมาก ใช้เพื่อป้องกันการหลบหนี
เท่านั้น เพราะฉะนั้นถ้าจะรออยู่ว่าจนเห็นว่าการพยายามตามกฎหมาย ...
อาจจะแปลคำพยายามนั้นตามมาตรา ๖๐ แห่งกฎหมายลักษณะอาญามาตรา
๑๒๗ แล้ว ภัยก็อาจจะมีขึ้น เช่นจะไปปล้นบ้านของผู้ใดผู้หนึ่งก็ได้ เพราะ
ฉะนั้นเราจะต้องควบคุมไว้ก่อน เผื่อพลาดพลั้งไป ผู้มีอำนาจก็สั่งเพิกถอนได้

นายทองม้วน อัตถากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม กล่าวว่า
ข้าพเจ้าเห็นด้วยตามที่สมาชิกผู้เสนอแปรญัตติ คือว่าการที่จะบัญญัติกฎหมาย
เช่นนี้ยอมเป็นการส่งเสริมผู้มีหน้าที่จะทำการไปได้ ซึ่งเป็นการทำให้เสีย
เสียศีลธรรม คือถ้าหากมีซึ่งปรากฏอยู่ในเรือนจำอีกหลายเรื่องนี้ ซึ่งข้าพเจ้า
ไม่ขอกล่าวในที่นี้ แต่ถ้าผู้ร่วมร่วยหน่อยไปคิดในเรือนจำ แต่ถ้าผู้มีหน้าที่
ควบคุมประสงค์อะไรแล้ว ก็จะสงสัยว่าคนนั้นว่าจะพยายามก็สั่งพันธนาการ
ทันที นี่เป็นเหตุหนึ่งที่น่าเสียใจ ถ้าเราจะแก้ไขกฎหมายเพื่อป้องกันใน
พฤติการณ์ในทางที่ไม่ดีแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าจะเป็นประโยชน์กว่าที่จะส่งเสริม
ให้บุคคลที่ประพฤติไปในทางที่เสื่อมเสียศีลธรรม ด้วยเหตุนี้จึงขอ
คัดออกตามที่สมาชิกผู้แปรญัตติ และในอำนาจหน้าที่ที่จะสั่งลงพันธนาการ
เช่นนี้เป็นอำนาจของพัศดีเรือนจำ

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าวว่า พัศดีเอาไว้ตอนหลัง เอา
ตอนนี้จะเลื่อนก่อน

นายทองอยู่ เพชรพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดธนบุรี กล่าว
เท่าที่สมาชิกแปรญัตติตัดคำว่า "น่าจะ" ออกนั้น ข้าพเจ้าก็เห็นพ้องด้วย
ในเหตุผลเช่นเดียวกัน แต่เพื่อความประนีประนอมในระหว่างกรรมาธิการ
ท่านสมาชิก เห็นว่าถ้ากรรมาธิการยอมตัดคำว่า "น่า" ออกคำหนึ่ง
เท่านั้น ท่านสมาชิกก็คงจะยอม

นายบรรยงก์ มกราภิรมย์ กรรมาธิการ กล่าวว่า คณะกรรมาธิการไม่ขัดข้อง

พ.ต. หลวงเชวงศักดิ์สงคราม กล่าวว่า การที่จะตัดคำว่า "น่า" ออก ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่เป็นการสมควร ด้วยเหตุว่าตามสภาพการณ์นั้น ย่อมมีการพยายามหลบหนีอยู่เสมอ เราใช้คำว่า "น่าจะ" เพิ่มเข้าไปอีกก็เพื่อเป็นเครื่องที่จะให้เจ้าหน้าที่เคราะห์ได้ เป็นการป้องกันไว้ และข้าพเจ้าเห็นว่าคณะกรรมาธิการที่จะดำเนินไปอย่างนั้นนั่นเป็นการสมควรแล้ว

ด. ยู่เกี่ยง ทองลงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดฉะเชิงเทรา กล่าวว่า ที่ท่านกรรมาธิการว่าเป็นปัญหาถ้อยคำ เป็นอำนาจของกรรมาธิการ จะน่าหรือไม่น่า กรรมาธิการว่าน่าก็น่าไม่น่าก็ไม่น่า ข้าพเจ้าไม่เห็นมีปัญหาจะโต้เถียงกัน ขอเสนอให้ลงมติ

มีสมาชิกรับรอง

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าวว่า มีติดอยู่ ๒ ตอน คือ ตัดคำว่า "น่า" และคำว่า "น่าจะ" เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจะให้ลงมติก่อนว่าแก้หรือไม่แก้ ถ้าแก้แล้วจะแก้อย่างไร ผู้ใดเห็นว่าควรแก้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าวว่า ผู้ใดเห็นว่าไม่ควรแก้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าวว่า เป็นอันว่าไม่แก้

พ.อ. พระยาวิเศษสิงหนาท ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครนายก กล่าวว่า อนุมาตรา ๕ ของมาตรานี้ ซึ่งกรรมาธิการได้เติมว่า "หรือสภาพของท้องถิ่น" ข้าพเจ้าได้แปรญัตติให้เติมคำว่า คือว่าความเดิม "เมื่อรัฐมนตรีสั่งว่าเป็นการจำเป็นจะต้องใช้เครื่องพันธนาการเนื่องแต่สภาพของเรือนจำท้องถิ่น" ข้าพเจ้าขอเติมบอกว่า "ยังไม่มีความมั่นคงพอ" แต่กรรมา-

อีกการเติมว่าเนื่องแต่สภาพของเรือนจำหรือสภาพของท้องถิ่น เสียไม่ได้ความว่ากระไร ข้าพเจ้าไม่เห็นพ้องด้วย

นายไสว อินทรประชา กรรมาธิการ กล่าวว่า คำว่าสภาพของเรือนจำนั้น ก็หมายความว่าเรือนจำนั้นยังไม่มั่นคงพอนั่นเอง ข้าพเจ้าได้เสนอพระราชบัญญัติการราชทัณฑ์มาครั้งหนึ่งแล้ว คือว่าให้เลิกเครื่องพันธนาการ แต่ว่าเราจะยกเว้นเฉพาะเรือนจำที่มีสภาพไม่มั่นคงพอ และคำว่าสภาพของเรือนจำในที่นี้หมายความว่าเรือนจำยังไม่มีความมั่นคงแข็งแรงพอที่จะป้องกันการหลบหนีของนักโทษนั่นเอง ส่วนว่าสภาพของท้องถิ่นที่กรรมาธิการเติมนั้นหมายความว่าบางคราวสภาพของเรือนจำมั่นคงแข็งแรงพอแล้ว แต่เหตุสมควรที่จะใช้เครื่องพันธนาการแก่นักโทษ คือได้มีเหตุการณ์ภายนอกใกล้เคียงกัน เช่นเกิดปล้นกันขึ้นในท้องถิ่นนั้น จึงเห็นสมควรที่จะเติมคำว่า "หรือสภาพของท้องถิ่น" เข้าไว้ด้วย

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าวว่า คิดใจหรือไม่

พ.อ. พระยาวิเศษสิงหนาท ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครนายก กล่าวว่า ไม่คิดใจ

นายทองม้วน อัตถากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม กล่าวว่า ข้าพเจ้าใคร่ขอถือโอกาสในวรรคต่อไป ไม่ใช่อนุมาตรา ๕ คือ อยากจะให้ตัดคำว่า "พัศดี" กับคำว่า "เป็น" ออก คงอ่านได้ความว่า "ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจจะสั่งให้ใช้เครื่องพันธนาการแก่ผู้ต้องขังแต่จะพึงถอนคำสั่งนั้น" เหตุที่ข้าพเจ้าขอให้ตัดออกก็เพราะไม่อยากจะให้พัศดีเรือนจำมีอำนาจในการนี้อย่างหนึ่ง และอยากจะให้รัฐมนตรีผู้มีหน้าที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง คืออยากจะให้ผู้มีอำนาจหน้าที่ในการสั่งนั้นเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ในการเรือนจำเป็นเกียรติยศสูงกว่าพัศดีเรือนจำ คือพัศดีเรือนจำนั้นเป็นผู้อยู่ใกล้ชิดกับนักโทษ และควบคุมนักโทษที่จะให้มีดีและผลร้ายแก่นักโทษก็ได้ ดังเหตุผลที่ข้าพเจ้าได้กล่าวมาแล้ว ถ้าพัศดีใช้อำนาจในทางยุติธรรมก็ดีอยู่

แต่ว่าธรรมดาบุคคลเราย่อมมีความโลภเกิดขึ้น ถ้าหากว่าผู้ใดมีหน่อยก็น่าจะหลบหนีได้ เพราะฉะนั้นควรที่จะให้อำนาจรัฐมนตรีกำหนดเจ้าหน้าที่ขึ้นอีกต่างหาก แล้วแต่จะพิจารณาเห็นสมควรว่าผู้ใดจะเป็นผู้ใช้อำนาจหน้าที่อันนั้น

นายไสว อินทรประชา กรรมาธิการ กล่าวว่า คณะกรรมาธิการไม่ได้แก้ไขให้ผิดไปจากข้อความในร่างเดิมเลยทีเดียว เราได้คงไว้ หากแต่ปรับปรุงแก้ไขถ้อยคำในกฎหมายของการเขียนเท่านั้น และท่านผู้เสนอนั้นไม่ได้แปรญัตติ จึงเห็นว่าไม่มีสิทธิที่จะพูด

ร.ต. ถัด รัตนพันธุ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง กล่าวว่า การประชุมของเราตามที่ตกลงกันว่า ขั้นแรกในตอนบ่ายเราจะต้องประชุมกัน ๑๕ นาฬิกาครึ่ง บัดนี้ล่วงมาเกือบ .....

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าวว่า ให้จบเสียก่อน มาตรานี้ยังค้างอยู่ จะจบอยู่แล้ว

ร.ต. ถัด รัตนพันธุ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง กล่าวว่า ขอให้ข้าพเจ้าแถลงให้จบเสียก่อน บัดนี้เป็นเวลาล่วงเลยมาเกือบจะถึง ๑๕ นาฬิกาแล้ว และเราจะต้องประชุมอีกเวลา ๒๐ นาฬิกา ถ้าจะรับประทานอาหารเห็นว่าจะไม่ทัน เพราะฉะนั้นเห็นว่าควรจะพักเสียก่อน

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าวว่า ถ้าอย่างนั้นเป็นอันหยุดเพียงแค่นี้ รัฐบาลขอเสนอญัตติด่วนขอให้จัดระเบียบวาระประชุมเสียใหม่ในคืนวันนี้ ที่เรียนให้สมาชิกทราบก็เพื่อจะได้เตรียมเรื่องมาให้ถูก คือ ๑. ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติม ๒. พระราชบัญญัติโอนเงินในงบประมาณ ๓. พระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์วัดอัมรินทรารามให้กระทรวงการคลัง ๔. พระราชบัญญัติให้อำนาจรัฐบาลให้เทศบาลกู้ยืมเงิน ๒ แห่ง ๕. ร่างพระราชบัญญัติเดินเรือในน่านน้ำสยาม ๖. พระราชบัญญัติศัพทพยากรณ์ ๗. พระราชบัญญัติทะเบียนพาณิชย์ ๘. พระราชบัญญัติบำรุงและรักษาพันธุ์สัตว์ ๙. ร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์แก้ไขเพิ่มเติม ๑๐. พระราช

บัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย แพ่ง ๑๓. พระราชบัญญัติจัดตั้งเทศบาลนครกรุงเทพ ๑๒. พระราชบัญญัติรักษาบ้า ๑๓. พระราชบัญญัติการก่อสร้างอาคาร ๑๔. พระราชบัญญัติข้าง ๑๕. พระราชบัญญัติจัดระเบียบเทศบาล ฉะบับที่ ๒ มีผู้ใดคัดค้านหรือไม่

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าวว่า เป็นอันว่าที่ประชุมอนุมัติให้เป็นไปตามที่ได้เปลี่ยนใหม่นั้น และจะได้พิจารณาต่อจากพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ที่เราค้างพิจารณาค้างอยู่

เลิกประชุมเวลา ๑๘.๕๐ นาฬิกา

เชียน ภาญจนพันธุ์	นายปพาพ บุญ–หลง	ผู้จดรายงาน
บุญเถม ปิตยานนท์	ประเธริฐ ปัทมะสุคนธ์	,,
บุญศิริ เทพาคำ	ประสิทธิ์ ศิริสุขาด	,,
บุญมี ดุงคนาคร	ศิริ อินทร	,,
ขุนวรศาสน์ครุณกิจ	ประเทือง อินทร	,,
แช่ ยูนิพันธุ์	บุญช่วย สุคนธมัต	,,
เทียบ นันทแพศย์	ถิน จุฑะรพ	,,
ทองกระจาย รัชตะวรรณ		
ทองอยู่ พุฒพิมพ์		
ทองคำ คล้ายโอภาส		

รายงานการประ
ครั้งที่ ๑๑/๒๔๐
วันพุทธที่ ๒๘ กุลา
ณ พระที่
เริ่มประชุมเ

ประธานสภา ฯ กล่าวว่
องค์ประชุมแล้ว วาระต่อไปพิจ
มาตราที่ ๒๔๗ ต่อ

พ.ต. หลวงเชวงศักดิ์สง
ไม่มีปัญหาอะไร ได้แก้ถ้อยคำให้
ขอให้ลงมติให้ผ่านไป

ประธานสภา ฯ กล่าวว่
จะได้ให้ผ่านไป

ขุนวรสิษฐ์ครุณเวทย์ ผู้
ท้าพเจ้าขอประทานเรียนว่า ตามประ
ข้าพเจ้าคิดใจหรอก เว้นแต่ว่าถ้อยคำใ
ในการประชุมทราบ คือว่าคำว่า "สม
ในที่ประชุมนครสั่งว่าเป็นการจำเป็นจะต้องใ
ของท้องถิ่นหรือสภาพของท้องถิ่น" คำว่า
กรรมาธิการคณะกรรมาธิการจะเข้าใจผิดไป ข
ของท้องถิ่น" นั้น ท่านหมายความว่
ถ้าคำว่า "สภาพ" ไม่ได้แปลว่า "

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร